Δέφτερη Ανάγνωση

Εναλλακτική Πληροφόρηση

Website: www.defterianaynosi.com

Facebook: www.facebook.com/DefteriAnaynosi

Twitter: www.twitter.com/DefteriAnaynos1

Ειδήσεις για την βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

Περιεχόμενα του τεύχους της εβδομάδας: 27/11 – 4/12/2012

ΤΟΠΙΚΑ

Μια απόπειρα οικονομικού πραξικοπήματος, μια σύγκρουση για γερά νεύρα και μια καταρχήν συμφωνία με υποχώρηση της τρόικα

Ο ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ ΤΖΑΙ Η ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΤΟΥ

Η εβδομάδα που ξεκίνησε το Σαββατοκύριακο 17-18 Νοεμβρίου και κορυφώθηκε την Πέμπτη 22/11, ήταν μια ιστορική στιγμή - από τις πιο έντονες περιόδους εξωτερικών και εσωτερικών πιέσεων και εκβιασμών, σε βαθμό απειλών για εσωτερική υπονόμευση, με στόχο την αποδοχή των όρων της τρόικα – ή την κάποιας μορφής, έστω, υπογραφή μνημονίου. Το κλίμα χαρακτηρίστηκε και από την εξωτερική παρέμβαση των οίκων αξιολόγησης, που σε αυτήν την

περίπτωση λειτούργησαν καθαρά ως εκβιαστικοί μηχανισμοί: οι Moody's ανακοίνωσαν προθεση υποβαθμισης της Κυπρου το Σαββατο και τη Δευτέρα 19/11, στην κορύφωση των διαπραγματεύσεων, πρόθεση υποβάθμισης των κυπριακών τραπεζών, ενώ υποβάθμιση ανακοίνωσαν και οι Fitch – την Τεταρτη για τη Κυπρος και την Πέμπτη για τις Τραπεζες. Ηταν μια μαλλον εστιασμενη κινηση. Ταυτόχρονα, στο εσωτερικό στήθηκε μια εντυπωσιακή εκστρατεία κατασκευής πανικού από την πλειοψηφία των ΜΜΕ, η οποία κορυφώθηκε την Τετάρτη, με πρωταγωνιστές πολιτικούς, οι οποίοι ζητούσαν αποδοχή των όρων της τρόικα – που εκείνες τις μέρες αφορούσαν το συνταξιοδοτικό, το ζήτημα της ΑΤΑ (με την τρόικα να επιμένει σε πλήρη θεσμική κατάργηση), το θέμα της ιδιωτικοποίησης τριών κερδοφόρων ημικρατικών οργανισμών και το νευραλγικό θέμα του φυσικού αερίου.

Τελικά, την Πέμπτη, το θέμα μεταφέρθηκε στις Βρυξέλλες, όπου βρισκόταν ο Πρόεδρος. Το βράδυ, ανακοινώθηκε μια συμβιβαστική φόρμουλα με βάση τις αντιπροτάσεις της κυπριακής πλευράς. Στο θέμα του συνταξιοδοτικού και του φυσικού αερίου, η τρόικα υποχώρησε, στο θέμα της ΑΤΑ βρέθηκε νέα συμβιβαστική φόρμουλα που διατηρεί το θεσμό, αλλά μειώνει την ΑΤΑ όταν επανέλθει,στο δημόσιο τομέα το 2016, ενώ στο θέμα των ημικρατικών, το οποίο εστιάστηκε στο τέλος στην ΑΤΗΚ (με την τρόικα να επιμένει πεισματικά), αποφεύχθηκε, τελικά, αναφορά σε ιδιωτικοποίηση – αλλά παραπέμφθηκε για επανεξέταση του ζητήματος, και πάλι, στο θέμα των τραπεζών: στις ανάγκες σύμφωνα με την έρευνα που διεξάγεται. Βέβαια, αν η εκτίμηση είναι για δημόσιο χρέος πιο ψηλό του 120% του ΑΕΠ, τότε θα τεθεί και ζήτημα βιωσιμότητας και εναλλακτικών τρόπων αντιμετώπισης των τραπεζών.

Το γενικότερο κλίμα, μετά την Πέμπτη, ήταν συμβιβαστικό, αλλά υπήρχε και ένα αίσθημα ρευστότητας. Ήδη από την Κυριακή, ο Πρόεδρος άφησε αιχμές για τις ευθύνες των τραπεζών και πιο αόριστα για τις πιέσεις που ασκήθηκαν, ενώ άφησε και την κατάληξη να αιωρείται κάπως, δηλώνοντας «δεν υπέγραψα τίποτα ακόμα».

Η ειδησεογραφία της Κυριακής 25/11 ήταν χαρακτηριστική. Οι εφημερίδες του Δημοκρατικού Συναγερμού, η Αλήθεια και ο Πολίτης, εξέφραζαν αρκετά έντονα την ανησυχία να μην περάσει η εικόνα ότι η τρόικα είχε αποδεχθεί, τελικά, τις αντιπροτάσεις της κυβέρνησης, ενώ ο Φιλελεύθερος προσπαθούσε να κρατήσει κάποια ισορροπία - πρόβαλε του φόρους, αλλά και τα αγκάθια μέχρι την τελική συμφωνία - κατά την λογική να κάνουμε αντιπολίτευση, αλλά όχι και να ξεχνούμε ότι η συμφωνία δεν έκλεισε. Ανάλογα κινήθηκε και η Σημερινή, η οποία εστίασε στο ότι η επόμενη σημαντική στιγμή είναι η έκθεση της Pico για τις ανάγκες των τραπεζών. Ήδη από το Σάββατο, η Σημερινή είχε αρχίσει να ανησυχεί ότι η δόση θα καθυστερούσε μέχρι τον Ιούνιο. Η Χαραυγή εστίαζε στην υποψηφιότητα Μαλά ως συναινετική, ενώ όσον αφορά στην καταρχήν συμφωνία υπήρχαν δύο ενδιαφέρουσες τοποθετήσεις: στο πρωτοσέλιδο υπάρχει ο τίτλος «Το συνδικαλιστικό κίνημα δεν δεσμεύεται», το οποίο αναφέρεται σε δήλωση της ΠΕΟ, ενώ στο εσωτερικό, σελ 16, υπάρχει και κείμενο μέλους του ΑΚΕΛ με τίτλο «Δεν πληρώνω, φτάνει πια ο εμπαιγμός και το

δούλεμα», το οποίο αναφέρεται στην τρόικα και ζητά να πληρώσει ο πλούτος-εκκλησία τις ζημιές των τραπεζών.
Σταθερός μαϊντανός και στο Φιλελεύθερο και στην Καθημερινή, ήταν ο Βασιλείου, που επικροτούσε τη συμφωνία και ζητούσε πιστή εφαρμογή.

Όταν ο συντάκτης της Καθημερινής αποκαλύπτει τη μισή αλήθεια: κάτι έκρυβαν τα ΜΜΕ... το θέμα είναι τι ακριβώς - και ποιοί απειλούσαν με απόσυρση καταθέσεων

Μια ενδιαφέρουσα και αποκαλυπτική είδηση για το παρασκήνιο της εβδομάδας, ήταν ένα μικρό σχόλιο στη δεύτερη σελίδα της Καθημερινής, που προσδιόριζε με αρκετή σαφήνεια και το ρόλο των ΜΜΕ, αλλά και την ουσία του τί έγινε στα μέσα της εβδομάδας. Είναι μια ενδιαφέρουσα στήλη, η οποία έστω και εκεί σε ένα περιορισμένο χώρο - και ποτέ πρωτοσέλιδα - θίγει και το ζήτημα του σκανδάλου του Ν. Παπαδόπουλου, ως δικηγόρου της Λαϊκής και ως επικεφαλής της επιτροπής οικονομικών. Αυτή την εβδομάδα, υπήρχε το εξής σχόλιο με τίτλο, "Επαγγελματίες", (ο οποίος αναφερόταν στην «πιάτσα», όσων καθορίζουν το πλαίσιο της ειδησεογραφίας):
«*Το κοινό μυστικό της πιάτσας είναι πως η Λαϊκή, εδώ και εβδομάδες κρεμόταν από μια κλωστή. Όλοι σεβαστήκαμε και ήμασταν προσεκτικοί. Όταν σωθεί οριστικά η Τράπεζα με το καλό, κάποιοι «επαγγελματίες» σύμβουλοί της, εκλεκτές και δικηγόροι θα πρέπει να δώσουν εξηγήσεις μαζί με τον πρώην διοικητή. Και κάποιοι θα πρέπει να πάνε μέσα.»*
Είναι ενδιαφέρον ότι το σχόλιο αφαιρεί τον κ. Σαρρή από τους ενόχους – δεν είναι αυτός που συγκάλυπτε τα σκάνδαλα στην τράπεζα με ψέματα, μέχρι το Μάιο του 2012, όταν τελικά έριξε την τράπεζα στο Δημόσιο και τώρα ο ίδιος γυρίζει τα κανάλια και ζητά ιδιωτικοποίηση της ΑΤΗΚ;
Οι αναφορές σε δικηγόρους 'πιάνουν' βέβαια και τον Ν. Παπαδόπουλο, αλλά, τώρα πια, το ζήτημα είναι ευρύτερο: αν οι δημοσιογράφοι ήξεραν ότι η ίδια τράπεζα που ξεκίνησε την κρίση, ήταν στα πρόθυρα κατάρρευσης, δεν όφειλαν να ρωτήσουν γιατί**; Ποιοί απέσυραν ή ποιοί απειλούσαν να αποσύρουν κεφάλαια**; Ο Φιλελεύθερος έγραψε ότι ο διοικητής της Κεντρικής παρακολουθούσε τις «εκροές» - άρα, προφανώς, ήξερε ποιοί απέσυραν. Και όταν αποσύρουν μεγαλο-επενδυτές δεν θα ασχοληθούν με το αν γράφουν ή όχι οι δημοσιογράφοι. Προφανώς, κινούνται στρατηγικά.

Αν δει κανείς το ευρύτερο κλίμα, δεν υπήρχε άμεσος λόγος να κλείσει η συμφωνία άρον άρον. Ήδη την περασμένη βδομάδα, έγινε συνάντηση στο Παρίσι για το «ελληνικό» και το «ισπανικό» ζήτημα, τα οποία συνδέονται με το κυπριακό. Η Ισπανία δεν έχει υποβάλει ακόμα αίτηση για στήριξη, αλλά λαμβάνει βοήθεια από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Η ελληνική περίπτωση καθυστερεί, ενώ υποτίθεται θα έκλεινε από το Σεπτέμβριο. Προφανώς, λοιπόν, η Κύπρος που βρίσκεται ένα βήμα μπροστά από την Ισπανία (και με σαφώς μικρότερα προβλήματα ελλειμμάτων ή ύφεσης) δεν θα έπρεπε λογικά να έχει πρόβλημα άντλησης ρευστότητας από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Επιπλέον, τα βασικά ξένα κεφάλαια στην Κύπρο, τα οποία στηρίζουν τις τράπεζες τον τελευταίο χρόνο είναι ρωσικά, και προφανώς, δεν υπήρξε καμία σχετική κίνηση από τη Ρωσία. Άρα, η πίεση πρέπει να είχε να κάμει με τον άλλο μεγάλο όγκο τραπεζικών κεφαλαίων – τους Κύπριους μεγαλοκαταθέτες και κάποιους στη Δύση, που θα ήθελαν να εκβιάσουν την κυπριακή κυβέρνηση να δεχθεί όρους, που παραβιάζουν την κυριαρχία της και τα συμφέροντα του Δημόσιου. Το ότι ο πανικός μπορεί να ήταν κατασκευασμένος, αφέθηκε να εννοηθεί και στις οικονομικές σελίδες της Καθημερινής σε ένα κείμενο κτισμένο στο κλίμα πανικού, χωρίς επεξήγηση γιατί υπήρξε τέτοιο κλίμα:

*«..αυτό που η αγορά γνώριζε κιόλας από την Τρίτη το πρωί. Ότι δηλαδή το τραπεζιτικό πρόβλημα ήταν εκτός ελέγχου, με τις συνέπειες να είναι ανυπολόγιστες, εάν ο πανικός **(δικαιολογημένος ή όχι)** δεν κατευναστεί.»*

Ενδιαφέρον τρόπος καταγραφής ενός εκβιασμού.

Άρα, το πρώτο και το ουσιαστικό ερώτημα, το οποίο λογοκρίνεται, είναι ποιοί απέσυραν κεφάλαια και γιατί; Αν, όμως, το δημοσιογραφικό κατεστημένο λειτούργησε τόσο πειθήνια στις διαταγές όσων τους είπαν να μην γράφουν, προφανώς, λειτουργούν μέσα στα πλαίσια των όσων επιτρέπεται να ειπωθούν.

Κοιτάζοντας λ.χ. και τα υπόλοιπα σχόλια του συντάκτη στη σελίδα 2, φαίνεται ότι παρά τις καλές προθέσεις, τελικά, ως «επαγγελματίας» προσπαθεί να συγκαλύψει ακόμα το μέγεθος της ευθύνης των τραπεζών. Αφού αναφέρει το κόστος της Εγνατίας, το οποίο ανέδειξε η εφημερίδα του, μετά επαναλαμβάνει τη δυσφορία των τραπεζιτών, για τη θέση «για όλα φταίνε οι τράπεζες» και με μια εντυπωσιακή - σε σχέση με το πρώτο σχόλιο - κίνηση αυτολογοκρισίας προσπαθεί να μας πείσει ότι, τελικά, έχει και το κράτος ευθύνες! Θα μπορούσε ο δημοσιογράφος να κάνει, έστω και μια σύγκριση των ποσών, που χρειάζονται οι τράπεζες και του ποσού που χρειάζεται το κράτος. Ή θα μπορούσε να επιστρέψει πίσω στο 2009 και να διερωτηθεί τί απέγιναν τα 3 δις, που πήραν τότε οι τράπεζες. Εκτός, βέβαια, αν θα αρθρώσει και τη θέση ότι δεν πρέπει οι τράπεζες να δανείζουν το κράτος που θα τις σώσει. Αυτό το έκαναν, ήδη, οι βουλευτές – ενέκριναν τα χρήματα για τις τράπεζες, αλλά όχι για να βοηθηθεί το Δημόσιο. Η Θ. Θειοπούλου του οικονομικού Φιλελευθέρου, στην καταγραφή της για την πορεία προς την τρόικα ήταν, αντίθετα, ειλικρινής:

«Η πραγματικότητα είναι πως στην Κύπρος ακριβώς συνέβη και με την Ιρλανδία, έφτασε στο σημερινό αδιέξοδο εξαιτίας των τραπεζών… Η έκθεση των κυπριακών τραπεζών στην Ελλάδα απασχολεί τα τελευταία δυο χρόνια τους διεθνείς οίκους αξιολόγησης, με ανάλογο αντίκτυπο στα ratings τους και στο rating της Κυπριακής Δημοκρατίας. Για την Κύπρο, ο μηδενισμός του ελλείμματος, ακόμα και η επίτευξη μεγάλων πλεονασμάτων, ήταν δύσκολο να αντισταθμίσει τους κίνδυνους του τραπεζικού της συστήματος, αφού το μέγεθός τους υπερβαίνει πάνω από οκτώ φορές το ΑΕΠ της χώρας.»

Τελικά ο πανικός δεν αποτράπηκε – αντίθετα κατασκευάστηκε, όταν τον χρειαζόταν το τραπεζιτικό κατεστημένο

Η ομολογία του συντάκτη της Καθημερινής, ότι υπήρχε συγκάλυψη αποδείχθηκε ότι είναι αλήθεια (με βάση και τα όσα είδαμε το διήμερο Τετάρτη – Πέμπτη), αλλά το θέμα ήταν μάλλον ευρύτερο και με παράδοξες εκφάνσεις. Παρακολουθώντας τον τύπο τις προηγούμενες εβδομάδες, όντως δεν υπήρχε καμία νύξη για πρόβλημα. Αλλά **ξαφνικά, εμφανίστηκε πρόβλημα από το τέλος της προηγούμενης εβδομάδας, ακριβώς καθώς οι διαπραγματεύσεις με την τρόικα έμπαιναν στο κρίσιμο σημείο και άνοιγαν κεφαλαιώδη θέματα, όπως το συνταξιοδοτικό, το θέμα του φυσικού αερίου, των ημικρατικών και επανερχόταν η ΑΤΑ:** Την Παρασκευή, ο Φιλελεύθερος είχε ως πρωτοσέλιδο τίτλο «SOS από Διοικητή Κεντρικής» και λίγο πιο πάνω αναφορά για τη διεκδίκηση από την τρόικα για διαγραφή 7.2 δις, από το Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων – για χάρη βέβαια των τραπεζών. Την επομένη, ξεκίνησε πιο άμεσα η πίεση – ο πρωτοσέλιδος τίτλος του Φιλελευθέρου ήταν: «Τα πάντα σε μια κλωστή». Ανάλογα κινήθηκε και η πλειοψηφία των υπόλοιπων ΜΜΕ. Άρα το επιχείρημα ότι οι δημοσιογράφοι, ως «επαγγελματίες», συγκρατήθηκαν για να μην δημιουργήσουν πανικό είναι παραπλανητικό. Αντίθετα, αυτό που έκαναν από το σαββατοκύριακο ήταν ακριβώς αυτό – και όσο φαινόταν να αυξάνεται το αντι-μνημονιακό ρεύμα, λόγω και των απαιτήσεων της τρόικα, μια μερίδα δημοσιογράφων, με πιο εκφραστική περίπτωση τον κυριακάτικο Πολίτη, ο οποίος λειτουργεί πια ως η φωνή του τραπεζιτικού κατεστημένου, προσπάθησε συνειδητά να κατασκευάσει κλίμα πανικού. Όταν το σαββατοκύριακο, η τρόικα δέχθηκε τους βασικούς όρους της κυπριακής πλευράς για τον τραπεζιτικό τομέα - για το ύψος της ανακεφαλαιοποιήσης και την καθυστέρηση για το core tier 10, το οποίο ενδιέφερε άμεσα το τραπεζικό κεφάλαιο και το ολλανδικό μοντέλο για το συνεργατισμό - η πίεση και η κατασκευή πανικού έγινε έντονη. **Ακριβώς, δηλαδή, τη στιγμή που ξεκινούσε η συζήτηση για τα θέματα του Δημοσίου – του τομέα που θα πληρώσει τις ζημιές των τραπεζών. Προφανώς, λοιπόν, δεν συγκρατήθηκαν οι δημοσιογράφοι, αντίθετα χρησιμοποιήθηκαν.**

Αν ο συντάκτης της Καθημερινής εννοούσε, ότι ο ίδιος δεν συμμετείχε στην κατασκευή του πανικού μετά από διαταγές, αυτό μπορεί να ήταν εν μέρει σωστό – την περασμένη Κυριακή, η Καθημερινή, μάλλον, ασχολείτο με το πώς η κυβέρνηση αναζητούσε πόρους για να καλύψει τις ανάγκες της. Και ως πιο πιθανό σενάριο, ανέφερε, την πιθανότητα άντλησης ρευστότητας από τον ELA, τον Έκτακτο Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Παροχής Ρευστότητας στις τράπεζες. Όμως, ακόμα και αυτή η εστίαση, τί έκανε ουσιαστικά; Παράβλεπε το πρόβλημα των τραπεζών - ότι ουσιαστικά, όπως ομολογήθηκε τελικά, ακόμα και σε αυτόν τον τομέα είναι οι τράπεζες που είχαν το βασικό πρόβλημα - και μεταφερόταν το ζήτημα στις «ανάγκες του κράτους» - διότι είναι τα προβλήματα ρευστότητας των τραπεζών που προκάλεσαν και το αρχικό πρόβλημα και τις εκβιαστικές πιέσεις μετά. Ένα «επαγγελματίας», που συγκαλύπτει τις τράπεζες και προσπαθεί να καλλιεργήσει πανικό για τις ανάγκες του κράτους, είναι λογικά - έστω και έμμεσα - μέρος μιας εκστρατείας μετατόπισης της έμφασης για την ουσία του προβλήματος. Το ποιοί εκβίαζαν με απόσυρση κεφαλαίων είναι, ίσως, η πιο πρόσφατη εκδοχή μιας μεγαλύτερης ιστορίας που πάει πίσω στο 2009.

Η επίθεση των ΜΜΕ: κατασκευάζοντας πανικό και υστερία με απειλές και θεάματα

Η εκστρατεία του εκβιασμού ενάντια στο Δημόσιο, με άξονα εστίασης πια τον Πρόεδρο που αρνείτο, όπως παραδέχονται όλοι, να δεχθεί όρους πέρα από κάποια όρια, άρχισε να λειτουργεί έντονα από το σαββατοκύριακο. **Ο κυριακάτικος Πολίτης και ιδιαίτερα, ο Μ. Δρουσιώτης, έχουν σαφώς ταχθεί από την αρχή του φθινοπώρου στην υπηρεσία των τραπεζών,** και ανέλαβαν μια ξεκάθαρη εκστρατεία κατασκευής πανικού. Από τον Σεπτέμβριο (Κυριακή 2/9) απειλούσαν, ότι οι αποκαλύψεις για τα σκάνδαλα των τραπεζών θα «έκαναν κακό» στην οικονομία, με το Δρουσιώτη να επικαλείται, όπως συνήθως, αόριστες και ατεκμηρίωτες πηγές. Ακολούθως, ο Δρουσιώτης έγινε πιο γραφικός – και εκτέθηκε σε βαθμό ανεπανόρθωτο ως όργανο μιας εκστρατείας εκβιασμών, που ειχε ως στόχο την αποδοχή των όρων της τρόικα, χωρίς καμιά διαπραγμάτευση. Σε κείμενο, στις_23/9 όπως και στις 28/10 υποστήριζε και προπαγάνδιζε σαν απειλή, ότι η τρόικα, δεν θα δεχθεί να διαπραγματευτεί και ότι θα μας πετάξει στα μούτρα τις αντιπροτάσεις – όπως έλεγαν και ο Στυλιανίδης, αλλά και ο Ν. Παπαδόπουλος. Ενώ στα ενδιάμεσα (30/9, 7/10) ο ίδιος και η εφημερίδα, γενικά, προσπαθούσε να καλλιεργήσει και ένα εσωτερικό κλίμα πανικού, ότι «δεν θα πληρωθούν οι μισθοί» του φθινοπώρου (για να δημιουργήσει και κλίμα εναντίον του 13ου) ή ότι θα υπάρξει «στάση πληρωμών» (26/10). Και βέβαια, αυτά ήταν τα πιο κραυγαλέα παραδείγματα μιας ευρύτερης εκστρατείας που κάλυπτε την πλειοψηφία των ΜΜΕ.

Όταν, λοιπόν, η τρόικα ήρθε και άρχισε και να υποχωρεί σε διάφορα, ο πανικός δεν ήταν τόσο για τις τράπεζες, όσο για δύο άλλες πιθανότητες:

1. Να έχουν βρεθεί άλλα κεφάλαια και να πάει το θέμα του μνημονίου παρακάτω
2. Και ως συνέχεια του πιο πάνω, να αναγκαστεί η τρόικα να υποχωρήσει από την λογική του σκληρού μνημονίου.

Η εγκυρότητα του κ. Δρουσιώτη μπορεί να ανήκει, πια, στα ανέκδοτα της κυπριακής δημοσιογραφίας, αλλά τα συμφέροντα που προσπαθούσε να εξυπηρετήσει ήταν πιο σοβαρά από τις εμμονές του. Την Κυριακή, εξαπέλυσε επίθεση ενάντια στον Πρόεδρο, πάλι από την οπτική των τραπεζών και χρησιμοποιώντας τον Αναστασιάδη ως κάλυψη. Αλλά το ζητούμενο ήταν και κάτι ευρύτερο, το οποίο διεκδικούσε το τοπικό κεφάλαιο ατού οποίου τη στήριξη - και την προβολή μέσω των ΜΜΕ - βασίζει την υποψηφιότητά του ο ηγέτης του ΔΗΣΥ. Η τρόικα είχε ανοίξει θέματα, τα οποία το τοπικό κεφάλαιο ήθελε να ανοίξουν. Και σαφώς και μερικοί εκτός Κύπρου – όσον αφορά στο φυσικό αέριο λ.χ. Το ζήτημα του συνταξιοδοτικού ήταν, ίσως, το πιο σημαντικό – η τρόικα το άφησε τελευταίο και ήταν σαφές ότι σκόπευε να εκβιάσει με το τέλος. Η βασική θέση του τοπικού κεφαλαίου ήταν, ουσιαστικά, να χρησιμοποιηθεί το κρατικό χρέος 7 δις στο ταμείο κοινωνικών ασφαλίσεων, για να καλυφθεί το χρέος των τραπεζών. Μακροπρόθεσμα, βέβαια, ο στόχος όπως σωστά υπέδειξαν οι συντεχνιακοί ήταν να δοθεί στις τράπεζες και το συνταξιοδοτικό, μέσα από προσωπικά συμβόλαια κλπ. Τότε, ακριβώς, εμφανίστηκαν και στη δημόσια σφαίρα οι φήμες ότι καταρρέει «ο τραπεζιτικός τομέας», η Λαϊκή κλπ.

Στον πανικό συμμετείχαν και στελέχη της πολιτικής ελίτ, όπως φάνηκε την Τετάρτη, με κύριο εκπρόσωπο τον Ν. Αναστασιάδη και σε δεύτερο επίπεδο την Ι. Παναγιώτου - υποστηρίκτρια της υποψηφιότητας του στους «οικολόγους» - και το Μ. Κάρογιαν. Μετά τη σύσκεψη στο προεδρικό, το πρωί της Τετάρτης, ο Αναστασιάδης με τη συνδρομή των άλλων δύο, αγνοώντας ουσιαστικά, την πίεση από την τρόικα προς την κυπριακή πλευρά, αλλά και τα συμφέροντα, τα οποία διακυβεύονταν, προσπάθησαν να αυξήσουν τον πανικό. Θα μπορούσε να το αποκαλέσει κάποιος ανώριμη στάση, αλλά φαινόταν ως κάτι χειρότερο – ο κ. Αναστασιάδης και οι υποστηρικτές του, ουσιαστικά, ζητούσαν να δεχθούμε τους όρους της τρόικα. Εκείνη την στιγμή, ήταν φαινόταν ότι μια μερίδα της τοπικής ελίτ ήταν έτοιμη να θυσιάσει, ακόμα και την τοπική κυριαρχία και τα συμφέροντα της πλειοψηφίας, για τις επιλογές των μεγαλομετόχων των τραπεζών. Τα ΜΜΕ μπροστά σε αυτήν την πρωτοφανή κίνηση υπονόμευσης των τοπικών συμφερόντων, έκαναν ότι δεν είδαν τίποτα – αν δεν την ενίσχυσαν. Προφανώς, δεν μιλούσαν καν οι δημοσιογράφοι πια, αλλά τα συμφέροντα των ιδιοκτητών ή των μεγαλομετόχων. Αυτή, ίσως, να ήταν και η μεγαλύτερη συγκάλυψη των ίδιων των ΜΜΕ για τον δικό τους ρόλο. Αξίζει να αναφερθεί, πάντως η ανεπιβεβαίωτη πληροφορία ότι ένας τουλάχιστον μεγαλοεκδότης είχε εκδηλώσει πρόθεση να δημοσιοποιήσει τον εκβιασμό που βρισκόταν σε εξέλιξη – αλλά υποχώρησε όταν βρέθηκε μπροστά σε εκβιασμούς για τα δάνεια του από το τραπεζικό κατεστημένο.

Αξίζει, όμως, να αναφερθεί και η αντίθεση στους εκβιασμούς εκ μέρους των Δ. Συλλούρη και Γ. Ομήρου, οι οποίοι εξέφρασαν σκεπτικισμό για τις απαιτήσεις της τρόικα. Την επομένη, στη Βουλή, μάλιστα, ο Συλλούρης προχώρησε σε επίθεση ενάντια στο τραπεζιτικό κατεστημένο – και συμμετείχαν και η Α. Κυριακίδου του ΔΗΚΟ, όπως και οι Σ. Σαμψών και Ζ. Κουλίας.

Στη Βουλή, όπου επεκτάθηκε την επομένη, η υστερία και ο κατασκευασμένος πανικός, εγκρίθηκαν εγγυήσεις για ακόμα 3 δις για τις τράπεζες – εκεί η απειλή για «κατάρρευση της Λαϊκής» ήταν ξεκάθαρος και ήταν η βασική απειλή για να εγκριθούν οι εγγυήσεις. Βέβαια, τα ΜΜΕ ως «επαγγελματίες» συνέχισαν να εστιάζουν στην κυβέρνηση, ως το «πρόβλημα» και δεν αναφέρθηκε λέξη για τις τράπεζες ή ακόμα περισσότερο ποιοί απειλούσαν με απόσυρση κεφαλαίων.
Έτσι, εγκρίθηκε για τις τράπεζες λ.χ. το ίδιο ποσό – 3 δις – το οποίο προηγουμένως ανησυχούσε την πλειοψηφία των βουλευτών, μήπως τα χρησιμοποιήσει το κράτος και γι΄αυτό τότε δεν τα είχαν εγκρίνει. Προφανώς, μια μερίδα της πολιτικής ελίτ έχει, πια, προδώσει, το κοινό και η «επόμενη μέρα» δεν μπορεί να αγνοεί τί έγινε. Όπως και το γεγονός ότι το πιο πιθανό σενάριο για τους εκβιασμούς «κατάρρευσης της Λαϊκής» είναι πίσω από την εκστρατεία βρίσκονταν **Κύπριοι μεγαλομέτοχοι, οι οποίοι απειλούσαν με απόσυρση κεφαλαίων.**

Ένα παιγνίδι για γερά νεύρα: η τρόικα υποχωρεί και προκύπτει καταρχήν συμφωνία

Μπορεί με αυτά τα δεδομένα, η τρόικα προσπάθησε να κάνει παιχνίδι. Με τη μισή πολιτική ηγεσία να της προσφέρει 'γη και ύδωρ', την πλειοψηφία των ΜΜΕ να τα έχουν με τον Πρόεδρο, που δεν υπογράφει και το τοπικό κεφάλαιο, να απειλεί με κατάρρευση το τραπεζιτικό σύστημα, η τρόικα έθεσε όρους και άρχισε ένα θεαματικό σκηνικό αποχώρησης.
Ήταν ένα σκηνικό για γερά νεύρα.
Ο Πρόεδρος επέμενε να αρνείται να υπογράψει, πέρα από τα όρια που είχε θέσει και ιδιαίτερα, στα θέματα που έβαζε στο τραπέζι η τρόικα. Και αν η τρόικα και το τοπικό κεφάλαιο εκβίαζαν με «κατάρρευση της Λαϊκής», εκείνος άφηνε στο τραπέζι και το σενάριο ευρωπαϊκής κρίσης, αν επέμενε η τρόικα και εντασσόταν και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στο μηχανισμό πιέσεων. Ο ρόλος των Σιαρλή και Δημητριάδη σχολιάστηκε ποικιλοτρόπως. Ο Σιαρλή αντιμετωπίζεται αναλόγως της συγκυρίας – ως υπουργός του Προέδρου, δέχεται κριτική από τα ΜΜΕ του ιδιωτικού κεφαλαίου. Αντίθετα ως άτομο, το οποίο μεταφέρει στον Πρόεδρο τις θέσεις και τα συμφέροντα των τραπεζών, θεωρείται ο «σωστός» απέναντι στον «πεισματάρη» Πρόεδρο. Σε αυτό το πλαίσιο, ο Σιαρλή φάνηκε να πηγαινοέρχεται και να διαμορφώνει εναλλακτικές προτάσεις. Η παρέμβασή του στη σύσκεψη των πολιτικών αρχηγών, όπου ανέφερε τα 17,5 δις, είχε ενδεχομένως και το στοιχείο της αύξησης της έντασης, για να πιεστεί ο Πρόεδρος – γι' αυτό μάλλον του είπε και ο Χριστόφιας ότι προσπαθεί να τους «τρομοκρατήσει». Ο Δημητριάδης, από την άλλη, απέσπασε εγκώμια για την παρέμβασή του. Αλλά, ενώ μέχρι την Παρασκευή, ήταν στόχος της Αλήθειας, που προφανώς, φοβάται τις αποκαλύψεις από τα σκάνδαλα των τραπεζών, μετά υιοθετήθηκε και από τους αντιπάλους του. Είναι πιθανόν, ότι προσπάθησε να διαμεσολαβήσει για να εξασφαλίσει καλύτερους όρους - κάπως, έτσι το παρουσίασε και η Χαραυγή, σε ανταπόκριση από τη Γερμανία – αλλά, πρέπει να ήταν και το άτομο που μετέφερε στον Πρόεδρο και τον εκβιασμό του κεφαλαίου για απόσυρση κεφαλαίων.
Ο Πρόεδρος έφυγε για τις Βρυξέλες, ενώ διαμορφώθηκαν νέες προτάσεις, που επέμεναν στα βασικά όρια.
Το βράδυ της Πέμπτης, ανακοινώθηκε συμφωνία με βάση τις αντι-προτάσεις της κυβέρνησης.

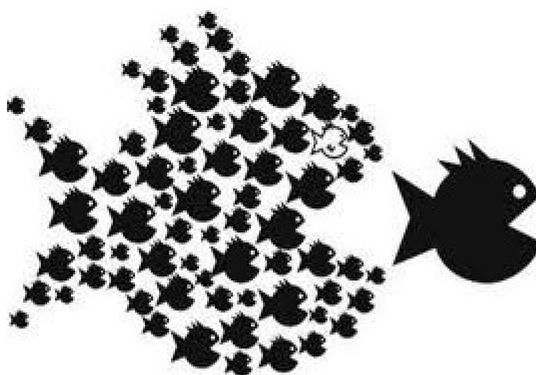
Από την μεριά του κεφαλαίου, υπήρχε και ανακούφιση και δυσφορία. Η ανακούφιση εκφραζόταν στο ότι τελικά έκλεισε ένα είδος συμφωνίας. Από την άλλη, ήταν προβληματικό ότι δεν πέρασαν οι όροι τους. Ήδη, σε συζήτηση στο ΡΙΚ το βράδυ της ανακοίνωσης της καταρχήν συμφωνίας, τρεις από τους τέσσερις οικονομολόγους μουρμούριζαν επειδή δεν θα ιδιωτικοποιηθεί η ΑΤΗΚ, ενώ η Χαραυγή δημοσίευε ανταπόκριση από το Βερολίνο, ότι ήταν το πρώτο μνημόνιο, στο οποίο δεν είχαν συμπεριληφθεί όροι ιδιωτικοποιήσεων. Αρκετά ΜΜΕ, πάντως, εξέφρασαν την επιθυμία να ξανά-ανοίξει το θέμα, στην περίπτωση που θα είναι πιο ψηλά τα κόστη των τραπεζών. Είναι η θέση των μεγαλο-ιδιοκτητών των ΜΜΕ – αλλά και του τοπικού κεφαλαίου γενικότερα. Την ίδια

εμμονή έχουν και στο Φιλελεύθερο και στην Αλήθεια. Θα μπορούσε να την ονομάσει κάποιος προσπάθεια κλοπής δημόσιου πλούτου, μετά από εκβιασμό. Με τόσο πειθήνια όργανα στα ΜΜΕ.
Η δυσφορία του τοπικού κεφαλαίου, άρχισε να φαίνεται από το Σάββατο, όταν και ο Φιλελεύθερος και η Ααλήθεια άρχισαν να ανησυχούν με τον όρο «καταρχή» και ότι ο δρόμος για τελική συμφωνία, μάλλον, θα είναι μακρύς.
Η αμήχανη ισορροπία συνεχίζεται.

Αντι-μνημονιακές αντιδράσεις

Η κοινωνία αντέδρασε με ένα μείγμα ανακούφισης και ανησυχίας - μετά από τόσες πιέσεις και κατασκευασμένο πανικό. Ο Γ. Αντωνίου στην Καθημερινή κατέγραψε το όλο κλίμα στον υπότιτλο: «Αίσθημα κέρδους και στις δύο πλευρές». Η τρόικα και οι υποστηρικτές της, είχαν μια καταρχήν συμφωνία, η οποία απέφευγε τη δημιουργία μιας κρίσης, αν επέμεναν και ο Πρόεδρος συνέχιζε να αρνείται, όπως φάνηκε να διατεθειμένος να κάνει, ενώ η κυβερνητική πλευρά ήταν σαφώς ικανοποιημένη, αφού κράτησε τα βασικά σημεία, τα οποία διεκδικούσε. Σε μια άλλη περίπτωση, αναγνωρίζοντας το πλαίσιο, ο Χριστόφιας θα σχολιαζόταν ως εξαιρετικός παίκτης στρατηγικής. Όμως στην Κύπρο, έχουμε και ταξικό πόλεμο στη Δημόσια Σφαίρα και ο Χριστόφιας είναι και σύμβολο της ταξικής συνείδησης. Πάντως, το ελληνικό Βήμα λ.χ. αναγνώρισε στον Πρόεδρο - και όσους πολιτικούς τον στήριξαν την Τετάρτη - την επιτυχία της διασφάλισης της κυριαρχίας του Φυσικού Αερίου.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ
ΤΗΣ ΤΡΟΙΚΑ

Από την άλλη, στο αντι-μνημονιακό μέτωπο, το οποίο διαμορφώνεται υπήρχε ένα είδος παγώματος και έντονης δυσφορίας. Υπήρχε μια ελπίδα, σαφώς, ότι η τρόικα θα επέμενε, οπότε ο Χριστόφιας δεν θα δεχόταν. Η υποχώρηση της τρόικα έφερε ένα «διαχειρίσιμο μνημόνιο», οπότε το βάρος της αμφισβήτησης έπεσε πάλι στους ώμους του συνδικαλιστικού κινήματος. Μετά από την πληροφόρηση, οι συντεχνίες δήλωσαν ότι δεν δεσμεύονται, ανοίγοντας ένα δικό τους μέτωπο. Οι αντιδράσεις, ωστόσο, παρέμειναν συγκρατημένες. Εκφράστηκε μια πρόθεση μη-δέσμευσης και αμφισβήτησης σε «κατάλληλη συγκυρία».
Στο ιντερνετ εμφανίστηκαν, επίσης, και αιτήματα για διενέργεια δημοψηφίσματος.

Όταν η διαφορά ανάμεσα στο λάθος και στην παραπλάνηση είναι λεπτή, τότε ο Ρατσισμός μπορεί να είναι μόνο η επιφάνεια: η αδυναμία ενός δημοσιογράφου να αντιγράψει λέξεις και αριθμούς

Στις 21 Νοέμβριου ο Π. Θεοχαρίδης, δημοσιογράφος που ασχολείται με ενεργειακά θέματα, είχε ένα κεντρικό τίτλο στο οπισθόφυλλο - σελ 20 – του Φιλελευθέρου: «*Φθηνότερο ρεύμα για αιτητές ασύλου*». Υπότιτλος: «*Αναδρομικά στην ειδική διατίμηση της ΑΗΚ με απόφαση της επιτρόπου Διοικήσεως*». Στην πρώτη παράγραφο του κειμένου, αναφέρεται ότι στη «φτηνή διατίμηση» θα ενταχθούν «περίπου 1.000 οικογένειες πολιτικών προσφύγων και αιτητών άσυλου..». Το θέμα αφορούσε μια απόφαση της Επίτροπου Διοικήσεως, σε σχέση με τα άτομα που έχουν καθεστώς πολιτικού πρόσφυγα. Η απόφαση λήφθηκε μετά από την προσφυγή μιας μη-κυβερνητικής οργάνωσης. Η εστιάση και η ρητορική έμφαση του κειμένου, ωστόσο, φαίνεται να αναπαράγει τους κώδικες, οι οποίοι είχαν χρησιμοποιηθεί και στο παρελθόν, για την κατασκευή ρατσιστικών υστεριών ενάντια στους μετανάστες, με άξονα τους «αιτητες ασύλου»,. Οι κώδικες αυτοί ταυτίζονται αρχικά με τους «πολιτικούς πρόσφυγες» (οι οποίοι έχουν νόμιμο καθεστώς και έχουν τα ανάλογα ευρωπαϊκά και διεθνή δικαιώματα) και ακολούθως με όλους τους μετανάστες. Αυτό αποτελεί μια προσπάθεια να κατασκευαστεί η εικόνα του μετανάστη που «παίρνει» για να μην αναγνωριστεί ότι ο μετανάστης προσφέρει εργασία και παράγει πλούτο.

Η πρώτη λογική απορία είναι γιατί δεν αναφέρεται καμιά πηγή – και ιδιαίτερα η εμπλεκόμενη – δηλαδή, η ΑΗΚ. Γιατί δεν ρώτησε λ.χ. ο δημοσιογράφος την ΑΗΚ; Πού βρήκε τα στοιχεία και πώς τα παρουσιάζει χωρίς δεύτερο έλεγχο; Δεν είναι μέρος μιας υποτυπώδους δημοσιογραφικής έρευνας, πριν από κείμενο να ρωτώνται και οι εμπλεκόμενοι; Για να προβάλει μερικά στοιχεία παραπλανητικά; Έτσι, τουλάχιστον φάνηκε από την απάντηση της ΑΗΚ – η οποία λογικά και δημοσιογραφικά θα έπρεπε να είναι μέρος και του αρχικού κειμένου. Η απάντηση της ΑΗΚ, βέβαια, δεν είχε την ίδια προβολή με το αρχικό παραπλανητικό, όπως αποδείχθηκε, δημοσίευμα.

Ας δούμε τις συγκριτικές αναφορές: Με βάση τις απαντητικές δηλώσεις του κ. Τσουλόφτα, αναπληρωτή εκπρόσωπου τύπου της ΑΗΚ, φαίνεται να υπήρχαν τα ακόλουθα παραπλανητικά σημεία στο αρχικό δημοσίευμα:

1. **Παραπλανητικός τίτλος:** Σύμφωνα με τον κ. Τσουλοφτα στη σύσταση της επίτροπου Διοικήσεως «*δεν περιλαμβάνονται οι κατηγορίες των* ***αιτητών*** *ασύλου και των κατόχων άδειας παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους*». Η δεύτερη ομάδα, οι «κάτοχοι άδειας για ανθρωπιστικούς λόγους» αναφέρεται μέσα στο κείμενο, ότι θα δικαιούνται την διατίμηση. Άρα, η αναφορά στον τίτλο για «αιτητες», όπως και η αναφορά μέσα στο κείμενο για την κατηγορία των

ατόμων με «άδεια για ανθρωπιστικούς λόγους», ήταν λάθη που μπορεί να αγγίζουν και τα όρια του ψέματος.

2**. Οι λάθος αριθμοί:** Ο κ. Τσουλοφτας τόνισε, επίσης, ότι η «σύσταση της Επίτροπου», αφορά περίπου 300 άτομα και όχι 1.000». Ένας δημοσιογράφος με κακή αριθμητική; Ή κακή αντιγραφή των αριθμών;

3. **Και λάθος για το χρόνο εφαρμογής;** Ο εκπρόσωπος της ΑΗΚ διέψευσε, επίσης και τις πληροφορίες «για αναδρομική ισχύ τυχόν υιοθέτησης της σύστασης της Επίτροπου». Άρα και λάθος αντιγραφή λέξεων;

Η γκάφα του κ. Θεοχαρίδη θα μπορούσε, βέβαια, να περάσει απαρατήρητη, αν δεν γινόταν και απόπειρα να προβληθεί - ήταν το κύριο άρθρο του οπισθόφυλλου. Πέρα, όμως, από την αναπαραγωγή κωδικών από τις ρατσιστικές υστερίες, υπάρχει και ένα άλλο ζήτημα – η ΑΗΚ και η επιθυμία μερικών να ιδιωτικοποιηθεί. Κάθε δημοσιογράφος κουβαλά και την ιστορία του. Και υπάρχουν αρκετοί δημοσιογράφοι, τον τελευταίο καιρό, που «αγωνίζονται» για να υπονομεύσουν τους ημικρατικούς οργανισμούς και να τους οδηγήσουν στην ιδιωτικοποίηση. Τα κείμενα του Διευθυντή σύνταξης του Φιλελευθέρου είναι εκφραστικά. Και επειδή οι δημοσιογράφοι, μάλλον, δεν θα αγοράσουν το δημόσιο πλούτο, ακόμα και στο ξεπούλημα που προσπαθούν να δημιουργήσουν, μάλλον άλλοι εξυπηρετούνται.

Και ο κ. Θεοχαρίδης, ο ίδιος, είχε μια παράδοξη εμπλοκή, τόσο στην προβολή, όσο και στη δαιμονοποιηση της κινεζικής επένδυσης, όσο και στις προβολές διαφόρων συμφερόντων για το Φυσικό Αέριο, που δεν είναι ακριβώς και υπεράνω υποψίας, όσον αφορά στην κατασκευή κλίματος για σκοπούς πέρα από τη δημοσιογραφική πληροφόρηση.

Κάθε δημοσιογράφος, βέβαια, φτιάχνει την ιστορία του – και προφανώς, το συγκεκριμένο δημοσίευμα δεν βοήθα τη συγκεκριμένη βιογραφία, αν ο στόχος είναι η φερεγγυότητα.

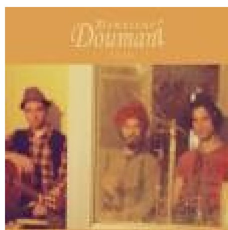
Αν υπήρχε, έστω και στοιχειώδης δεοντολογία, ο δημοσιογράφος όπως και η διεύθυνση της εφημερίδας θα απολογούνταν για παράβλεψη έστω. Αλλά σε μια εφημερίδα που το πρωτοσέλιδο σκίτσο, μπορεί να ενταχθεί και σε άλμπουμ τεκμηρίων καθημερινού ρατσιστικού κιτς, αυτά είναι μάλλον ψιλά γράμματα. Έστω και αν πολλοί άλλοι δημοσιογράφοι της εφημερίδας, προσπαθούν να αναδείξουν και μια πλευρά της δημοσιογραφίας, που συνάδει, κάπως, με τον τίτλο του έντυπου.

Μια αρχική δικαίωση για τις τέχνες του Δρόμου: η αστυνομία απολογήθηκε στους Monsieur doumani

Μετά από την σχετική προβολή, την οποία είχε η περίπτωση της αστυνομικής παρέμβασης στην εκδήλωση της μουσικής δρόμου,[1] φαίνεται ότι το ξανασκέφτηκαν κάπου στην αστυνομική διοίκηση και πήραν δραστικά μέτρα – απολογήθηκαν! Είναι και αυτό μια πρόοδος.
Δημοσιεύουμε πιο κάτω, την ανακοίνωση της ομάδας, αλλά και ένα κείμενο για τους μουσικούς του δρόμου που εμφανίστηκε στην κυπριακή μπλογκόσφαιρα:

Από το facebook των Monsieur doumani:

“Ευχάριστα νέα! Κάποιοι ασπούμε λίγο πιο έξυπνοι και μορφωμένοι αστυνομικοί εκαταλάβαν την ματσουτζιά των συναδέλφων τους και αποφάσισαν να σβήσουν το εξώδικο. Η μάχη κερδήθηκε (ελπίζουμε). Όλοι στους δρόμους και ΨΗΛΑ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ!! Μια σκέψη: Αν δεν ήταν εκεί η τηλεοπτική κάμερα θα γινόταν ποτέ κάτι τέτοιο?”

Επίσης από το facebook τους:

"ΑΚΟΥΣΑΤΕ ΑΚΟΥΣΑΤΕ!! Σήμερα στην αστυνομική διεύθυνση Λευκωσίας ο chief εκεί μας απολογήθηκε για το συμβάν και υποσχέθηκε ότι η αστυνομία δεν θα ξαναπειράξει τους καλλιτέχνες δρόμου. Ο γενικός εισαγγελέας αναμένεται από εβδομάδας να κάνει επιτέλους επίσημο το διαχωρισμό μεταξύ ζητιανιού και τέχνης δρόμου (street art). Συγκινητικότατη νίκη παίδες! Χωρίς την συμπαράσταση σας δεν θα γινόταν τίποτα από όλα αυτά. Όπλες!"

http://www.facebook.com/monsieurdoumani?fref=ts
Συνοδέυεται από τη διασκευή της «Μουζουρού του Μόρφου»
http://soundcloud.com/monsieur-doumani/the-dark-beauty-from-morfou

Ανακοίνωση εξέδωσε και η ομάδα, η οποία διοργάνωσε την εκδήλωση, η MAX = Multi-Arts-Crossings, η οποία θέτει και το ευρύτερο ζήτημα των «τεχνών του δρόμου» και της σχέσης τους με τις κατασταλτικές πρακτικές:
http://www.facebook.com/pages/MAX-Multi-Arts-Crossings/244389552356524
«Σαν αποτέλεσμα αυτής της ‘αστυνομικής παρανόησης’ και για να προστατεύσουμε τους παρόδιους και δημόσιους καλλιτέχνες και μουσικούς στην Κύπρο στο μέλλον, οι MAX σκοπεύουν να ξεκαθαρίσουν την πολιτική για την μουσική και άλλες ‘τέχνες του δρόμου’ με την Αστυνομία και

[1] Σχετικό κείμενο υπήρχε και στην προηγούμενη έκδοση της Δέφτερης Ανάγνωσης

τις Δημοτικές Αρχές. Ελπίζουμε ως οργανισμός ότι θα δημιουργήσουμε ένα καλύτερο περιβάλλον για τους ντόπιους μουσικούς και καλλιτέχνες γενικά, για να μπορούν να μοιράζονται με το ευρύ κοινό την τέχνη τους στους δρόμους χωρίς το φόβο δίωξής τους, ….»

Και μια αφήγηση για τις «τέχνες του δρόμου» από την Κυπριακή Blogόσφαιρα
http://new.ledras.net/?p=667

Οι μουσικοί του δρόμου

26 ΝΟΕ

«Τζείνο το πρωί, ο τζαιρός έμοιαζε με τα μάθκια ενός μωρού έτοιμου να κλάψει. Γεμάτος με μια γκρίζα λύπη, που σε αναστατώνει επειδή ξέρεις ότι που λεπτό σε λεπτό εννα ξεσπάσει τζαι εν θα ξέρεις πώς εννα αντιδράσεις. Εμπήκα σε ένα βαγόνι, έβαλα τα ακουστικά στα αυτιά μου τζαι έκατσα να παρακολουθώ τους Εγγλέζους που έμπαιναν τζαι εφκένναν όπως τους λιμπούρους στην φωλιά τους. Εκατέβηκα στο South Kensington, κοντά στο μουσείο Φυσικής Ιστορίας. Ακολούθησα το τούνελ προς το μουσείο τζαι λλίο πριν το τέλος του, μια μπάντα έπαιζε μουσική. Ένας τύπος με κοντραμπάσο, ένας με μια κιθάρα, ένας με τρομπέτα τζαι μια κορού με περίεργα μαλλιά να τραουδά τζαι να παίζει ντέφι.

Έπαιζαν μια πολλά μαγευτική μουσική. Κάτι χαρούμενες νότες που μόλις τες άκουες ήταν όπως τες ενέσεις γέλιου που επετούσαν που τες χορδές τους τζαι εκαρφώνουνταν πάνω σου. Κάθε φορά που επέρναν το δάκτυλο του μπασίστα που την χορδή, εσηκώνετουν η τρίχα μου τζαι εζεσταίνετουν το πρόσωπο μου που την ευχαρίστηση.

Η μουσική που έπαιζαν ήταν στα χνάρια με την εισαγωγή του μάππετ σόου. Μια πιο τσιγγάνικο-εναλλακτική έκδοση, αλλά πάλε, έπαιζαν με την ίδια χαρά σάννα τζαι ήταν κούκλες τους θεάτρου.

Έκατσα απέναντι τους τζαι άκουσα τους για κανένα τέταρτο. Επέταξα θκυο λίρες στην ανοιχτή θήκη της κιθάρας τους τζαι εξεκίνησα τον περίπατο μου. Ένιωθα σάννα τζαι επέρασε ένα πολύχρωμο κύμα που πάνω μου. Ο μαραζωμένος ουρανός εν με έκοφτεν πλέον. Απολάμβανα την περιπέτεια του να είσαι άγνωστος σε μια ξένη χώρα, με ένα αυθόρμητο χαμόγελο στο στόμα.

Η μουσική, εν φάρμακο, εν αόρατη λύτρωση. Εν ολόκληρα βιβλία, εικόνες, ιστορίες μεταμορφωμένες σε αρπίσματα τζαι συγχορδίες. Μπορεί να σε ανεβάσει στον ουρανό που χαρά τζαι μπορεί να σε τζυλήσει στο χώμα που λύπη. Εν το τι νιώθεις, τι σκέφτεσαι, μέσα που μια γλώσσα κοινή σε ούλλο τον κόσμο. Τον ήχο.

Οι μουσικοί του δρόμου, εν το σάουντρακ της ζωής μας, της καθημερινότητας μας. Εν η νότα που χρειάζεται η μονότονη, λυπημένη μας μέρα, εν η έξοδος που την ρουτίνα τζαι η γλύκα μέσα στους ήχους της πόλης.

Έννεν τζιαμέ για τα λεφτά σου. Εν τζιαμέ, πρώτα επειδή γουστάρουν τζαι μετά για να γουστάρεις εσύ. Μετρά το χαμόγελο σου, η καλή σου η κουβέντα τζαι τελευταίο το σελίνι που εννα σύρεις μες το καππέλο για να τους πεις «Ευχαριστώ».

Έννεν τζείνοι που ζητιανεύκουν που εμάς. Εν εμείς που ζητιανεύκουμε που τζείνους, λλία λεπτά απόδρασης που τες έγνοιες τζαι που την μονότονη ζωούλα μας.»

Ο Αρχιεπίσκοπος ... ξεσάλωσε και πάλι !!!
Αναλύοντας τη συνέντευξη του προκαθήμενου της Εκκλησίας

Ο Αρχιεπίσκοπος «εξομολογείται» στον Πολίτη και μιλά «για όλους και για όλα»

Την προηγούμενη βδομάδα, ο Πολίτης δημοσίευσε μία συνέντευξη του Αρχιεπισκόπου σε δύο μέρη.

- Το πρώτο δημοσιεύτηκε την Κυριακή, 18 Νοεμβρίου, με τίτλο «*Θα βγω να διαδηλώσω κατά της Τρόικας για να μην καταστραφούμε: Ο Αρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Β δεσμεύεται*» (σελ. 16-17). Στο εξώφυλλο, ο Πολίτης προαναγγέλλει την είδηση αναγράφοντας: «*"Εξομολογήσεις" με τον Μανώλη Καλατζή: Γελώ όταν ακούω τον Πρόεδρο. Ο Αρχιεπίσκοπος, σε μια εκ βαθέων συνέντευξη, μιλά για τα κέρδη της εκκλησίας, για τη ζημιά στις τράπεζες και τα ομόλογα. Εξαιτίας αυτού, αναφέρει, η Εκκλησία δεν μπορεί να βοηθά όπως παλιά. Κανένας όμως δεν θα πεινάσει. Ο ίδιος σήμερα δηλώνει αντιμνημονιακός και έτοιμος να κατέλθει στους δρόμους να διαδηλώσει, διότι πιστεύει ότι διά του μνημονίου αυτό που επιχειρείται είναι να βάλουν χέρι οι ξένοι στο φυσικό αέριο*» (σελ. 1).
- Το δεύτερο μέρος δημοσιεύτηκε την Δευτέρα, 19 Νοεμβρίου, με τίτλο «*Ομοσπονδία με "αχαΐρευτους"; Ο Αρχιεπίσκοπος για το Κυπριακό, τον κομμουνισμό, τις τράπεζες και την αγαμία του κλήρου. Ο προκαθήμενος της Εκκλησίας διατυπώνει την ανακούφιση του γιατί δεν υιοθετήθηκε το 2004 το σχέδιο Ανάν, υποστηρίζοντας ότι οι Τουρκοκύπριοι, που είναι "αχαΐρευτοι", θα απομυζούσαν τον πλούτο από την εργασία των Ελληνοκυπρίων*» (σελ. 6). Όπως και στο πρώτο μέρος της συνέντευξης, έτσι και στο δεύτερο, ο Πολίτης προέβη σε μία

σύνοψη των δηλώσεων στο εξώφυλλο: «*Αρχιεπίσκοπος για όλους και για όλα: Ο κομμουνισμός είναι "πιστόλι, μπάμ και κάτω". Στο δεύτερο μέρος της συνέντευξης που παραχώρησε στον Πολίτη, ο προκαθήμενος της Εκκλησίας διατυπώνει την άποψη ότι ο χριστιανισμός και ο κομμουνισμός έχουν μία σημαντική αδιαφορία. Ο χριστιανισμός χρησιμοποιεί ως όπλο την αγάπη, ενώ ο κομμουνισμός τη βία και τον εξαναγκασμό. Αναφέρεται ακόμα στους λόγους για τους οποίους διαφωνεί με τη διζωνική δικοινοτική ομοσπονδία και θεωρεί πως οι Τουρκοκύπριοι σκοπεύουν να απομυζήσουν όσα θα δημιουργήσουν οι Ελληνοκύπριοι. Αρνείται επίσης ότι υπήρξε δέσμευση εκ μέρους τους για παραμονή στον αρχιεπισκοπικό θρόνο μόνο για μία πενταετία. Ο μακαριότατος αποκαλύπτει ότι η έλλειψη ρευστότητας δεν επιτρέπει στην παρούσα φάση την ανέγερση του καθεδρικού ναού. Ωστόσο, προχωρούν οι διαδικασίες για φωτοβολταϊκά πάρκα και εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος*» (σελ. 1).

Εν Χριστώ Κριτική από Αγάπη

Στο δεύτερο μέρος της συνέντευξης του, ο Αρχιεπίσκοπος δήλωσε μεταξύ άλλων ότι «*είναι αναληθές*» το δημοσιογραφικό ερώτημα σύμφωνα με το οποίο «*έχει δημιουργηθεί η εντύπωση ότι η Εκκλησία, και πρωτίστως ο προκαθήμενος της, κάνει πολύ περισσότερες δημόσιες παρεμβάσεις για θέματα πολιτικής απ' ότι σε πνευματικά θέματα*». Και συνεχίζει, αναφέροντας: «*Εσείς οι δημοσιογράφοι, αναδεικνύετε τις πολιτικής και οικονομικής φύσεως παρεμβάσεις μας. Το τι κάνουμε το ξέρει ο Θεός. Το πρώτο μέλημα μας είναι η προσφορά μας στα πνευματικά θέματα*». Ωστόσο, δεν περιορίζεται μόνο σ' αυτό. Όταν ερωτήθηκε στη συνέχεια σχετικά με το «*που αποδίδει το γεγονός ότι οι περισσότερες δημόσιες τοποθετήσεις του πολλές φορές γίνονται αντικείμενο αρνητικής κριτικής*», ο Αρχιεπίσκοπος ανέφερε ενδεικτικά: «*Όχι πολλές φορές. Πάντοτε*». Και στο ερώτημα εάν «*το συνήθισε*», αυτός κατέληξε λέγοντας: «*Δεν με πειράζει καθόλου, από τη στιγμή που κάνω αυτό που πιστεύω πως είναι ορθό. Έχω αρκετούς φίλους κληρικούς, που είναι πραγματικά αδερφοί μου, και οσάκις κάνω κάποιο λάθος έρχονται και μου το επισημαίνουν και το χαίρομαι. Ουδείς αλάνθαστος. Δεν μου κακοφαίνεται. Αυτοί που μου λένε τα λάθη μου είναι εκείνοι που με αγαπούν*».

Σε αυτό ακριβώς το πλαίσιο και παρότι δεν είμαστε κληρικοί, ας μας επιτρέψει ο Μακαριότατος να του επισημάνουμε μερικά σημαντικότατα λάθη, στα οποία υπέπεσε κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης συνέντευξης. Λάθη τα οποία δεν αφορούσαν πνευματικά θέματα, αλλά απεναντίας πολιτικές και οικονομικές παρεμβάσεις του.

Φορολόγηση της Εκκλησίας

«*Αν μερικοί πιστεύουν ότι η Εκκλησία έχει τέτοια οικονομική ευχέρεια, για να διορθώσει τα πράγματα, νομίζω πως δεν ξέρουν τι ακριβώς συμβαίνει και εθελοτυφλούν. Ούτε να σκεφτείς ότι μπορεί να αλλάξει τα πράγματα η Εκκλησία, με την περιουσία που διαθέτει. Υπάρχουν πολλοί άλλοι στην Κύπρο που είναι πιο πλούσιοι από την Εκκλησία*»:

Μακαριότατε, δυστυχώς δεν μας πείσατε. Δεν εθελοτυφλούμε, αλλά θεωρούμε ότι η Εκκλησία μπορεί να αλλάξει τα πράγματα, με την περιουσία που διαθέτει. Πιστεύουμε ακράδαντα ότι ήρθε η ώρα να φορολογηθεί ο συσσωρευμένος πλούτος, συμπεριλαμβανομένης τόσο της Εκκλησίας, όσο και των μεγαλομετόχων των τραπεζών, όπως, καλή ώρα, εσείς. Και όταν μιλάμε για περιουσία δεν μιλάμε μόνο για την κινητή, αλλά και την ακίνητη περιουσία. Και γι’ αυτόν ακριβώς το λόγο, δεν φαίνεται να υπάρχουν πολλοί άλλοι στην Κύπρο που να είναι πιο πλούσιοι από την Εκκλησία. Το επιχείρημά σας, υπονοεί ότι μέχρι η Εκκλησία να αναχθεί σε πλουσιότερη δομή από αυτούς στους οποίους αναφέρετε, δεν μπορεί να φορολογηθεί. Με αυτή τη λογική, μήπως αναγάγεται σε αυτοσκοπό της Εκκλησίας η συσσώρευση του πλούτου και συνάδει με τις διδαχές του χριστιανισμού, τις οποίες προωθείτε;

Αναδιανομή του Πλούτου

«*Από τα 22 περίπου εκατομμύρια που είχαμε εισόδημα κάθε χρόνο, τώρα παίρνουμε 7 με 8 εκατομμύρια. Συρρικνώθηκαν τα πάντα και συνεπώς και η βοήθεια που δίνουμε. [Τώρα δίνουμε για βοήθεια] περίπου 1 εκατομμύριο ευρώ το χρόνο*»:

Μακαριότατε, ο Ιησούς Χριστός είπε ο έχων δύο χιτώνες να δίνει τον ένα· όχι, ο έχων 7-8 εκατομμύρια να δίνει το 1 και να επενδύει τα υπόλοιπα σε μετοχές, ομόλογα και επιχειρήσεις! Καλό θα ήταν η Κυπριακή Εκκλησία να περιοριστεί στο πνευματικό της έργο και όχι να επενδύει τη συντριπτική πλειοψηφία των εσόδων της σε κερδοσκοπικές δραστηριότητες. Συνάδει με το ‘θεάρεστο’ έργο της εκκλησίας η κερδοσκοπία;

Σεβασμός των Δημοκρατικών Θεσμών και Πυροδότηση της Οικονομικής Κρίσης

«*Εγώ όταν ακούω τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και μερικούς άλλους να λένε ότι η κατάσταση αυτή δημιουργήθηκε από τα ελληνικά ομόλογα, γελώ. Δεν ήταν μόνο τα ελληνικά ομόλογα. Γιατί δεν λέτε για τα κυπριακά ομόλογα. Ζημίωσαν και οι τράπεζες και ο συνεργατισμός από τα κυπριακά ομόλογα, αλλά δεν τολμούμε να το πούμε*»:

Μακαριότατε, ως προκαθήμενος της Εκκλησίας, δεν είναι σωστό να μιλάτε με αυτόν τον σκωπτικό τρόπο εναντίον του δημοκρατικά εκλεγμένου Προέδρου της Δημοκρατίας. Όποιος κι αν είναι αυτός. Επιπλέον, οι τράπεζες φέρουν τη μεγαλύτερη ευθύνη για το πως φτάσαμε μέχρι εδώ. Και δεν είναι σωστό να ρίχνετε αλλού την ευθύνη, όπως για παράδειγμα στον κοινωνικό θεσμό του συνεργατισμού.

Μακαριότατε και εμείς όταν σας ακούμε να μιλάτε, γελάμε με την καρδιά μας, αλλά δεν το κάνουμε θέμα. Πιο πολύ γελάμε με τα ποσοστά της εκλογής σας, κάθε φορά που τα θυμόμαστε. Με τέτοια

ποσοστά και διαδικασίες εκλογής, φυσικό είναι να μη σέβεστε τις εκλογές της Πολιτείας. Όσον αφορά στις τράπεζες και τις αλήθειες «ο τολμών νικά» .... ευχαριστούμε για την υπενθύμιση!

Νομιμοποίηση της Συμβίωσης των Ομοφυλοφίλων

«*Αυτό [η δυνατότητα νομιμοποίησης της συμβίωσης μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλου] είναι παρά φύση. Δεν είναι φυσικό. Εμείς δεν είμαστε εναντίον των ομοφυλοφίλων. [...] Δεν τους έστειλε έτσι ο Θεός. Ίσως, κάποιες καταστάσεις σε μικρή ηλικία να τους οδήγησαν εδώ. Σεβόμεθα την ιδιαιτερότητα τους. Εμείς τους καλούμε να αγωνιστούν. Το φυσιολογικό είναι πιο δύσκολο να το υπερβείς, γιατί πας ενάντια στη φύση. Το παρά φύση είναι πιο εύκολο να το δαμάσεις. Οφείλουν να αγωνιστούν. Εμείς ούτε εχθρευόμαστε, ούτε μισούμε, ούτε καταδικάζουμε τους ομοφυλόφιλους. Έχουμε όμως καθήκον να τους πούμε ότι αυτό που κάνουν είναι αμαρτία και δεν τιμά τον άνθρωπο. Αν παρ' ελπίδα αγωνίζονται και δεν μπορούν να υπερβούν το πρόβλημα τους, τουλάχιστον να μην το έχουν και καμάρι και να το διαλαλούν. Πάντοτε υπήρχαν ομοφυλόφιλοι. [...] Αλλά παλαιότερα ήταν συνεσταλμένοι και δεν επαίρονταν γι' αυτό το μειονέκτημα. Είναι μειονέκτημα και αμαρτία και το καταδικάζει ο ίδιος ο θεός*»:

Το κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση; Πάει περίπατο; Ο θεός δεν διαφοροποίησε τον άνθρωπο από τα [άλλα] ζώα με το Λόγο (Λογική), ώστε να επιλέγει; Όταν δηλαδή επιλέξει, αυτόματα η επιλογή του γίνεται μειονέκτημα το οποίο και καταδικάζει; Να μην υπάρχει μια παραβολή για τους ομοφυλόφιλους; Θα γλυτώναμε και τις ερμηνείες των αγίων; Γιατί Χριστέ μου, γιατί; Όλα για τη Μαγδαληνή τα έκανες μόνο....

Αντίσταση στο Μνημόνιο και Λογοδοσία των Τραπεζών

«*Αυτό που πάει να κάνει [η Τρόικα] είναι απαράδεκτο. Αν εφαρμοστούν αυτά που θέλουν με την εκποίηση περιουσιών για μη εξυπηρετούμενα δάνεια, θα καταρρεύσουν όλες οι τράπεζες. Θα φτωχύνουν όλοι και κυρίως οι μικρομεσαίοι και οι περιουσίες αντί πινακίου φακής, θα πάνε σε πέντε, δέκα πλούσιους. Αυτό το ήθος θέλει να επιβάλει η Τρόικα σε αυτόν τον τόπο; Η Εκκλησία δεν έχει μόνο δικαίωμα. Αλλά και υποχρέωση να αντιδράσει. Ασφαλώς [θα βρεθώ στους δρόμους να διαδηλώσω εναντίον της Τρόικας]. Με όλη τη δύναμη της ψυχής μου. Πρέπει αυτός ο λαός να στηριχθεί και η Εκκλησία θα σταθεί δίπλα του*»:

Να μην μαραζώνεις. Αφού σε αυτούς τους πέντε, δέκα πλούσιους συγκαταλέγεται και η Εκκλησία

Μετοχοποίηση Δημοσίων Οργανισμών και Απόλυση Δημοσίων Υπαλλήλων

«*Δεν συμφωνώ με την πλήρη ιδιωτικοποίηση. Μετοχοποίηση ναι. Πρέπει να μπει και ο ιδιωτικός τομέας μέσα στους ημικρατικούς, ώστε να υπάρχουν κάποιοι να αντιδρούν. Σε όλους τους ημικρατικούς οργανισμούς έχουμε διπλάσιους και τριπλάσιους υπαλλήλους. Όταν θα μπούνε ιδιώτες με 20, 30 ή και 40% δεν θα επιτρέπουν τέτοιες πρακτικές. Είναι γνωστό ότι η κάθε κυβέρνηση έβαζε τους ημέτερους*»:

«Μετοχοποίηση ναι»-Ορθός! Φυσικά και συμφέρει η μετοχοποίηση, αντί για δημιουργία από το μηδέν ηλεκτροπαραγωγών οργανισμών, γιατί όχι μια αγορά μετοχών στην ΑΗΚ – συμφέρει

Ξενοφοβία και Διακρίσεις Εναντίον των Μεταναστών

«*Νομίζω ότι έχω παρεξηγηθεί. Εγώ μιλούσα για τους λαθρομετανάστες και είπα ότι αυτοί που βρίσκονται παρανόμως στην Κύπρο πρέπει να φύγουν και να πάνε στην πατρίδα τους. Δεν μπορώ να δεχθώ να γεμίσει η Κύπρος με παρείσακτους. Τι θα γίνουμε εδώ μέσα;*»:

Όντως έχετε παρεξηγηθεί «παναγιότατε» - Ο Χριστός είχε πει «αγαπάτε αλλήλους», «αγαπάτε τον πλησίον ως εαυτών». Δεν είπε αγαπάτε παρείσακτους. Πρακτική εφαρμογή της χριστιανικής διδασκαλίας.

Κατάργηση Υποχρεωτικής Διδασκαλίας Θρησκευτικών

«*Ασφαλώς [πρέπει να έχει λόγο η Εκκλησία στα θέματα παιδείας και στην επιλογή του προσώπου του Υπουργού Παιδείας σε ένα κοσμικό κράτος] και έπρεπε η κυβέρνηση να επιδιώξει κάτι τέτοιο. Η Εκκλησία μέσα στους αιώνες ήταν επικεφαλής των νέων και ενδιαφερόταν για την παιδεία. [...] Μέχρι το 1960, προστάτης της παιδείας ήταν η Εκκλησία. Γαλουχούντο τα παιδιά ελληνοχριστιανικά και είχαμε πολύ καλό μορφωτικό επίπεδο. Δεν μπορούμε με μια μονοκοντυλιά να ξεγράψουμε την προσφορά της Εκκλησίας. Η Εκκλησία δεν θέλει να γίνει ο άνθρωπος κομπιούτερ. Δεν θέλουμε τον άνθρωπο που έχει μόνο γνώσεις. Θέλουμε να έχει και ήθος, ώστε να στηρίζει τη ζωή του πάνω σε αρχές, αξίες και ιδανικά. [...] Αυτό [η κατάργηση του μαθήματος των Θρησκευτικών ως υποχρεωτικού μαθήματος και η επιλογή του μόνο από όσους το επιθυμούν] είναι ότι χειρότερο μπορούν να εισηγηθούν οι γονείς στα παιδιά τους. Δυστυχώς, υπάρχουν κάποιοι γονείς, ελάχιστοι, που ζητούν τα παιδιά τους να μην παρακολουθούν το μάθημα των θρησκευτικών. [...] Είναι ελευθερία βεβαίως [η θρησκεία]. Δεν είναι εξαναγκασμός. Νομίζω όμως ότι τέτοιες πρακτικές οδηγούν τα παιδιά σε κακοτράχαλα μονοπάτια. Αν θέλουν να το εφαρμόσουν, ας το κάνουν, αλλά θα είναι οι πρώτοι που θα το μετανιώσουν*»:

Βεβαίως και είναι ελευθερία η θρησκεία. Όπως ακριβώς και η παιδεία. Πίσω στο κρυφό σχολειό – να επανακτήσει η Εκκλησία τον πραγματικό της ρόλο. Ελευθερία [επιβεβλημένη από την Εκκλησία] ή Θάνατος [όσων δεν συμμορφώνονται] ...

Διάκριση Κράτους και Εκκλησίας

«*Δεν κάνω πολιτική. Πολιτική δεν κάναμε και δεν μας ενδιαφέρει. Δεν θέλουμε να γίνουμε ούτε Πρόεδροι, ούτε υπουργοί, ούτε βουλευτές, ούτε μουχτάρηδες, ούτε τίποτα. Η πολιτική ανήκει στους πολιτικούς. Το εθνικό θέμα μας ενδιαφέρει, γιατί ο κυπριακός λαός είναι και ποίμνιο μας*»:

Ευχαριστούμε για το ανέκδοτο – φυσικά και δεν κάνετε πολιτική – Γελά και το παρδαλό κατσίκι

Απόρριψη της Διζωνικής Δικοινοτικής Ομοσπονδίας

«*Ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος είχε κάνει την οδυνηρή υποχώρηση και πέθανε για αυτό. Αυτή η υποχώρηση τον έκανε να πεθάνει. Σήμερα, αυτήν την υποχώρηση τα κόμματα την έκαναν παντιέρα και θέλουν να την επιβάλουν. Για ποιά ομοσπονδία μιλάμε; Ότι η Τουρκία μιλάει για λύση δύο κρατών; [...] Προσωπικά, δεν με εκφράζει η ομοσπονδία, αλλά για να μην διχαστεί ο λαός είπα ότι δεχόμεθα την ομοσπονδία και όχι συνομοσπονδία. Υπάρχουν πολλά μοντέλα ομοσπονδίας. Γιατί δεν παίρνουμε ένα να το αντιγράψουμε; Εμείς προσπαθούμε να δημιουργήσουμε ένα συνονθύλευμα από στοιχεία διαφόρων ομοσπονδιών για να εξυπηρετείται η Τουρκία*»:

Αποκλειστικότητα στη συνέντευξη. Αποκλειστικότητα της Δέφτερης Ανάγνωσης στη διαπίστωση. Η ΔΔΟ σκότωσε το Μακάριο. Επαναφορά της θανατικής ποινή για να επιβληθεί στη δολοφόνο ΔΔΟ.

Φώτιση, φώτιση, αναφωνεί ο αναγνώστης. Για πρώτη φορά, ο Αρχιεπίσκοπος αποδέχεται ευθαρσώς τη ΔΔΟ. Το συγκεκριμένο απόσπασμα θα επιχρυσωθεί και τοποθετηθεί σε γυάλινο εκθετήριο, το οποίο θα κοσμεί την είσοδο του Ιδρύματος Αρχιεπισκόπου Μακαρίου ΙΙΙ στην Αρχιεπισκοπή.

Μισαλλοδοξία και Απομόνωση της Τουρκοκυπριακής Κοινότητας

«*Αν παρ' ελπίδα δεχόμασταν το σχέδιο Αννάν, θα δουλεύαμε εμείς για τους Τουρκοκύπριους. Οι δικοί μας δεν θα άντεχαν και θα εγκατέλειπαν την Κύπρο, με αποτέλεσμα να τουρκοποιηθεί ολόκληρο το νησί*»:

Μέχρι πρότινος αυτοί δούλευαν στα χωράφια των Μετοχίων. Πώς μπορούν να αλλάξουν οι όροι; Έκανε η μύγα κώλο και έχεσε τον κόσμο όλο!

Διάκριση Θρησκείας και Φιλοσοφίας: Από τον Επουράνιο στον Επίγειο Παράδεισο

«*Υπάρχει μία μεγάλη διαφορά. Ο Χριστός ήθελε να επιβάλει τη διδασκαλία του χρησιμοποιώντας ως βάση την αγάπη. Ο κομμουνισμός θέλει να επιβληθεί με το έτσι θέλω. Ή το κάνεις, ή μπάμ και κάτω. Χρησιμοποιεί τη βία και το πιστόλι. Προφανώς δεν μπορώ να εξισώσω τον χριστιανισμό με τον κομμουνισμό. Από τη μια έχουμε την αγάπη και από την άλλη τη βία*»:

Μην θέτετε στην ίδια θέση το Χριστό και το Μωάμεθ, τον άπιστο. Ο δεύτερος ήθελε να επιβάλει τη θρησκεία του. Η αληθινή θρησκεία δεν επιβληθεί, εξαπλώθηκε με αγάπη.

Μακαριότατε, ευχόμαστε ότι αντιλαμβάνεστε πως και «*εμείς θα λέμε με παρρησία αυτά που μας εκφράζουν και ο καθένας θα πει ότι θέλει*». Και να δεχθείτε την κριτική μας προς τις θέσεις σας «*με πολλή αγάπη*».

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ταξικά Νέα

48ωρη απεργία οικοδόμων:
Μαζική και καθολική ήταν η συμμετοχή των οικοδόμων στη 48ωρη παγκύπρια απεργία που πραγματοποίησαν από κοινού οι συντεχνίες οικοδόμων ΣΕΚ, ΠΕΟ και ΔΕΟΚ, την περασμένη Τετάρτη και Πέμπτη. Η συμμετοχή εκτιμάται πως ανήλθε σχεδόν στο 100% των εργαζομένων στην οικοδομική βιομηχανία και απέργησαν 48 χιλιάδες εργάτες παγκύπρια. Να υπενθυμίσουμε πως οι απεργιακές κινητοποιήσεις αποφασίστηκαν μετά από 22 μήνες διαπραγματεύσεων με την Ομοσπονδία Συνδέσμων Εργολάβων Οικοδομών Κύπρου και το Υπουργείο Εργασίας, οι οποίες έφτασαν σε αδιέξοδο.

Αιτήματα της απεργίας ήταν η προστασία των συλλογικών συμβάσεων, η αποτροπή των απολύσεων και η αυξανόμενη ανεργία στον κλάδο. Κατά τη διάρκεια της απεργίας, οι συντεχνίες οικοδόμων ενέκριναν σε γενική συνέλευση απόφαση, η οποία κοινοποιήθηκε στην ΟΣΕΟΚ. Αναλυτικά, η απόφαση της γενικής συνέλευσης στο Παρατηρητήριο Εργασίας και Ταξικών Σχέσεων: http://paratiritirioergasias.blogspot.com/2012/11/blog-post_9113.html

Αυστηρότερες θα είναι οι ποινές σε εργοδότες που δεν καταβάλουν τα δεδουλευμένα, είτε πρόκειται για μισθούς είτε πρόκειται για ωφελήματα, σύμφωνα με απόφαση της Επιτροπής Εργασίας της Βουλής. Σύμφωνα με τον πρόεδρο

της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Εργασίας, Α. Φακοντή, τα παράπονα για μη καταβολή μισθών και ωφελημάτων αυξήθηκαν κατά 100% για την περίοδο 2009 - 2012, ενώ το τελευταίο εξάμηνο έχουν υποβληθεί 829 παράπονα. Παράλληλα οι ποινικές διώξεις έχουν αυξηθεί κατά 900% γεγονός που καταδεικνύει την επιδείνωση της μη καταβολής μισθών και ωφελημάτων εκ μέρους των εργοδοτών. Σύμφωνα με τον κ. Φακοντή, η νομοθεσία καλύπτει και περιπτώσεις μείωσης μισθού χωρίς την συγκατάθεση του εργαζόμενου.

Προσχέδιο Κρατικού Προϋπολογισμού: Παραδόθηκε την Πέμπτη, 22 Νοεμβρίου, η περιγραφή του Προϋπολογισμού για το 2013 στον Πρόεδρο της Βουλής Γ. Ομήρου από τον Υπουργό Οικονομικών Β. Σιαρλή. Στον προϋπολογισμό συμπεριλαμβάνονται όπως είχε ανακοινωθεί τα μέτρα λιτότητας όπως αυτά έχουν διαμορφωθεί από την κυπριακή κυβέρνηση, έως ότου υπάρξει τελική συμφωνία με την Τρόικα. Ο Προϋπολογισμός θα εγκριθεί από την βουλή στις 20 Δεκεμβρίου. Σύνοψη της περιγραφής του Προϋπολογισμού για το 2013 μπορείτε να βρείτε εδώ: http://paratiritirioergasias.blogspot.com/2012/11/2013_9558.html

Κυβέρνηση, Τρόικα και ΟΕΒ: Σε ανακοίνωση της, η ΟΕΒ αναφέρει την ικανοποίησή της για την καταρχήν συμφωνία της κυβέρνησης με την Τρόικα και προσθέτει ενδεικτικά πως με την υπογραφή και την πιστή τήρηση του μνημονίου και εφόσον ανασηκώσουμε όλοι τα μανίκια για δουλειά, σύντομα θα εξέλθουμε από τα προβλήματα που δημιούργησε στην κυπριακή οικονομία η κρίση και θα επανέλθουμε σε ρυθμούς ευημερίας και ανάπτυξης.

ΕΤΥΚ και ΕΥΡΩΚΟ: Την τιμωρία όσων ευθύνονται για την κατάσταση των τραπεζών εισηγείται η ΕΤΥΚ. Σε συνάντηση που είχε ο πρόεδρος της ΕΤΥΚ, Λοΐζος Χατζηκωστής με τον Πρόεδρο του ΕΥΡΩΚΟ, Δ. Συλλούρη, ανέφερε πως η ΕΤΥΚ θα ζητήσει ακόμη και την ποινική δίωξη όσων ευθύνονται, ακόμα και την επιστροφή των υπερβολικών μπόνους τραπεζιτών. Ο Συλλούρης δήλωσε από την πλευρά του, πως θα φροντίσει, ως Πρόεδρος της Επιτροπής Θεσμών της Βουλής, «να μην φύγει το θέμα» από την Επιτροπή. Πρόσθεσε ακόμη πως ουδείς θα εξαιρεθεί από την ερεύνα της Pimco για τις τράπεζες, συμπεριλαμβανομένου του νυν Υπουργού Οικονομικών, Βάσου Σιαρλή. Επανέλαβε δε πως το ΕΥΡΩΚΟ καταψήφισε την κυβερνητική πρόταση για εγγυήσεις ύψους 6 δις προς τις τράπεζες και τόνισε την ανάγκη αυστηρότατου ελέγχου και μεγάλων αλλαγών στο τραπεζικό σύστημα.

Λαϊκή Τράπεζα και ομολογιακά δάνεια: Σε νέα έκδοση ομολογιακού δανείου με κυβερνητικές εγγυήσεις, ύψους 500 εκατομμυρίων ευρώ, προχώρησε η Λαϊκή Τράπεζα. Αυτό είναι το δεύτερο δάνειο στο οποίο προχωρεί η Τράπεζα στη διάρκεια ενός μήνα, αφού η Λαϊκή είχε εκδώσει ισόποσο ομολογιακό δάνειο στις 13 Νοεμβρίου.

Υπογραφή μνημονίου και μακροπρόθεσμο δάνειο 30 ετών με αποπληρωμή που θα αρχίζει 10 χρόνια μετά την υπογραφή Μνημονίου και επιτόκιο 3% θα λάβει η Κύπρος από την Τρόικα, σύμφωνα με πληροφορίες του ΡΙΚ. Εκτιμάται πως το πρωτογενές πλεόνασμα το 2016 θα ανέρχεται στο 4%, ποσό που θα καλύπτει τους τόκους του δανείου. Σύμφωνα πάντα με τις ίδιες πληροφορίες, σε περίπτωση που το κυπριακό χρέος δεν είναι βιώσιμο, η κυβέρνηση προτίθεται να προχωρήσει σε ιδιωτικοποιήσεις στον Οργανισμό Γάλακτος, στο Συμβούλιο Ελαιοκομικών Προϊόντων, στις Κυπριακές Αερογραμμές, στο Χρηματιστήριο Αξιών Κύπρου και στο Κρατικό Λαχείο. Όσον αφορά τις αποκοπές ωφελημάτων και επιδομάτων βάρδιας, το ΡΙΚ αναφέρει πως θα υπάρξουν αποκοπές σε κρατικούς υπαλλήλους, ωρομίσθιο προσωπικό και κρατικούς αξιωματούχους κατά 15%. Επιπλέον θα φορολογούνται τα επιδόματα γραμματειακών υπηρεσιών, παραστάσεως και φιλοξενίας.

Ανάγκη σύγκλισης πανσυνδικαλιστικής σύσκεψης για την οικονομία: Η ΟΕΛΜΕΚ σε επιστολή της προς τις συντεχνίες ΠΕΟ, ΣΕΚ, και ΠΑΣΥΔΥ επισημαίνει την ανάγκη σύγκλισης πανσυνδικαλιστικής σύσκεψης για την κατάσταση στην οικονομία, με στόχο την ανάλυση των επιπτώσεων των μέτρων του μνημονίου για τους εργαζόμενους, καθώς και την απόφαση στη λήψη μέτρων αντίδρασης από το συνδικαλιστικό κίνημα στα μέτρα που επιβάλλει η Τρόικα.

Συνδικαλιστικές οργανώσεις και υπογραφή μνημονίου: Ήπιους τόνους φαίνεται πως αποφάσισαν να κρατήσουν οι συνδικαλιστικές οργανώσεις για την καταρχήν συμφωνία της κυβέρνησης με την Τρόικα. ΠΕΟ - ΣΕΚ και ΠΑΣΥΔΥ εκτιμούν πως ναι μεν οι όροι του μνημονίου είναι επαχθής, αλλά παρόλα αυτά δεν θεωρούν πως είναι χρήσιμη η δημιουργία εργατικής αναταραχής.

Διεθνή

Ευρώπη: το κέντρο δεν αντέχει και οι πλευρές αποσκιρτούν;

Αυτή την εβδομάδα, στην Ευρώπη υπήρξαν τρεις εξελίξεις: από την μια συνεχίστηκε το κύμα διαδηλώσεων, από την άλλη διαφάνηκε η αδυναμία συμφωνίας για τον προϋπολογισμό της επόμενης προγραμματικής περιόδου, αλλά και για άλλα ουσιαστικά ζητήματα. Και ταυτόχρονα, το δημοψήφισμα στην Καταλονία έδωσε μια νέα ώθηση σε ένα πλαίσιο αποκεντρωτικών τάσεων.

Το κύμα των διαδηλώσεων και μια καταγραφή της ρευστότητας στην Ιταλία

Αυτή την εβδομάδα έγιναν κινητοποιήσεις φοιτητών στη Βρετανία και στην Ιταλία – όπου η ένταση φαίνεται να ανεβαίνει σταθερά, καθώς οι διαδηλώσεις συνοδεύονται και από αυξανόμενες τάσεις σύγκρουσης. Έγινε, επίσης, διαδήλωση των συνδικάτων στην Ιρλανδία. Ήδη, τα μηνύματα προς τις Βρυξέλλες από τον νότο - Ισπανία, Πορτογαλία, Ελλάδα - είναι ότι η κοινωνία «βράζει». Η άρνηση, ωστόσο, του Νότου να αποδεχθεί την καταδίκη του στην περιφέρεια της γερμανικής ηγεμονίας, συνοδεύεται αυξανόμενα από συμπτώματα πιέσεων και στον κεντροευρωπαϊκό πυρήνα – η επίσημη ανακοίνωση για επιστροφή της Ευρώπης σε ύφεση, είναι απλώς η επιβεβαίωση ότι το κλίμα γίνεται βαρύ και στο βορρά, καθώς ο νότος μειώνει την κατανάλωση. Η Ιταλία αξίζει μιας ιδιαίτερης αναφοράς ως χώρα βαρόμετρο: από την μια, πολλοί την βλέπουν ως τον επόμενο σταθμό της κρίσης του χρέους - ήδη έτσι και αλλιώς, η Ιταλία έχει μεγάλο δημόσιο χρέος - αλλά και γιατί ο πρωθυπουργός Μόντυ λανσάρεται, όσο γίνεται βέβαια, ως ένα είδος επιτυχημένου τεχνοκράτη. Η ένταση των διαδηλώσεων, βέβαια, έχει αφαιρέσει αρκετά από την κατασκευασμένη αύρα. Τα πρόσφατα στοιχεία είναι ακόμα πιο ενδιαφέροντα. Ο Μόντυ την περασμένη εβδομάδα προσπάθησε να φέρει επενδύσεις στην Ιταλία και … ανακάλυψε το Κατάρ. Το πρώτο χαρακτηριστικό είναι ότι η Ευρώπη έχει ανάγκη πια από εξωτερικές επενδύσεις.

Ο εμίρης υπέγραψε συμφωνία για επενδύσεις 1 δις ευρώ, σε εταιρείες μόδας και άλλες ανάλογων υπηρεσιών. Ταυτόχρονα, στο εσωτερικό οι αξιολογήσεις του Μόντυ στις δημοσκοπήσεις είναι εκφραστικές και μάλλον πιο αντιπροσωπευτικές, παρά την αγιογραφία που προσπαθούν να του φτιάξουν διάφορα ΜΜΕ – ιδιαίτερα ο Economist. Εμπιστεύεται το Μόντυ το 48% των Ιταλών, η στήριξη στην κυβέρνηση του, όμως, έχει πέσει στο 32%. Ακόμα πιο χαρακτηριστικά στην ερώτηση πόσοι θέλουν να παραμείνει στη θέση του απάντησε θετικά το 22%, ενώ στην ερώτηση αν θα ψήφιζαν κόμματα που τον στήριζαν μόλις 15% απάντησαν θετικά. Προφανώς, είναι ένας πολιτικός σε μια χώρα σε κρίση – και παρά τα ΜΜΕ δεν πείθει όσο θα ανάμενε κανείς από το μέγεθος της στήριξης. Το πολιτικό σκηνικό στην Ιταλία φαίνεται να είναι ακόμα πιο περίπλοκο. Πρώτο κόμμα στις δημοσκοπήσεις, είναι το κεντροαριστερό, ενώ στη δεύτερη θέση φαίνεται να σταθεροποιείται το κόμμα των 5 αστέρων του κωμικού Β. Grillo, ο οποίος αμφισβητεί ανοικτά το ευρώ. Και ο Μπερλουσκόνι - παρά τα προσωπικά σκάνδαλα με νέα είδηση ήταν ότι απηχθει ο λογιστής του για να του πουλήσουν κάποιοι έγγραφα - δηλώνει και πάλι, ότι μπορεί να ξαναδοκιμάσει να ηγηθεί το κόμματος του που βρίσκεται σε κρίση.

Η αδυναμία του Πυρήνα: η Γερμανία σε άμυνα, η Γαλλία ψάχνεται και η Βρετανία στον κόσμο της

Αυξάνονται οι πληροφορίες ότι η ηγεμονική τάση της Γερμανίας αρχίζει να προκαλεί δυσφορία. Αυτό βέβαια είναι αναμενόμενο από τους Βρετανούς, αλλά και τους Αμερικανούς, οι οποίοι δεν θα έλεγαν όχι σε μια προσπάθεια υπονόμευσης της γερμανικής υπεροψίας στην Ευρώπη. Οι φήμες επιμένουν ότι οι νέες προτάσεις και πιέσεις του ΔΝΤ για διαγραφή μέρους του ελληνικού χρέους και «αποφάσεις» στην Ευρώπη, πηγάζουν και από πιέσεις στην Ουάσιγκτον. Είναι οι ενδο-δυτικές διαμάχες, αλλά υπάρχουν, όντως και ευρύτερα οικονομικά προβλήματα, τα οποία οι μη δυτικοί ελπίζουν να λυθούν σύντομα. Η πιο ενδιαφέρουσα μετατόπιση φαίνεται να είναι αυτή του Παρισιού. Ο ρόλος του μικρού εταίρου, που υιοθέτησε ο Σαρκοζί φαίνεται να αλλάζει με τον Ολάντ που προσπαθεί να διαμορφώσει μια αυτόνομη εικόνα. Σε μια σύσκεψη που έγινε την περασμένη Δευτέρα ανάμεσα σε Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, Ισπανία, ΔΝΤ με την συμμετοχή και του Όλι Ρεν, η Γερμανία βρέθηκε απομονωμένη. Οι Γάλλοι διαφωνούν, επίσης, με νέο κούρεμα του ελληνικού χρέους μεν, αλλά τάχθηκαν υπέρ κάποιων αποφάσεων – κάποιας κίνησης έστω. Αντίθετα, η Γερμανία φαίνεται να επιμένει να προσπαθεί να κερδίσει χρόνο – είτε μέχρι τις εκλογές τον επόμενο χρόνο, είτε μέχρι να υποβάλει και η Ισπανία αίτηση ένταξης στον μηχανισμό.

Η Γαλλία βρίσκεται και η ίδια υπό πίεση – και είναι μάλλον σαφές ότι η πίεση έχει πια και «ιδεολογική» διάσταση, καθώς οι εκπρόσωποι του κεφαλαίου - όπως ο Economist - αυξάνουν την πίεση για «μεταρρυθμίσεις» ενάντια στο δημόσιο τομέα. Ο άξονας εδώ, δεν είναι τόσο οι ίδιες οι αλλαγές, όσο να πάψει το Παρίσι να εμφανίζεται ως εναλλακτικός πόλος. Ο στόχος είναι, σαφώς, να ξαναδημιουργηθεί ένα είδος μονόδρομου ενάντια στις μετατοπίσεις την περσινής άνοιξης. Οι αγορές, πάντως, δεν ακολούθησαν την κινδυνολογία των οίκων αξιολόγησης και του Economist, την περασμένη εβδομάδα. Όπως παρατήρησε το περιοδικό, η γαλλική κυβέρνηση αγνόησε την υποβάθμιση των Moody's. Αλλά και η αγορά των γαλλικών ομόλογων δεν ασχολήθηκε - «..the market in French bonds...took little notice».

Η Βρετανία, από την άλλη, αγωνίζεται να αντιμετωπίσει την ύφεση με λιτότητα και το μόνο που μπορεί να υποσχεθεί είναι περισσότερη λιτότητα. Σε αυτό το πλαίσιο, ο Κάμερον δεν έκανε καμία υποχώρηση στον ευρωπαϊκό προυλοπογισμό, επιμένοντας σε μη αύξηση. Αυτό βέβαια το φέρνει σε άμεση αντιπαραθεση με του Γερμανούς, αλλά και τους Γάλλους – τον ιστορικό ευρωπαϊκό πυρήνα. Αν, όμως, η Γερμανία ή έστω ο γάλλο-γερμανικός άξονας θέλουν να προχωρήσουν στην ομοσπονδοποιήση, τότε, σαφώς, θα πρέπει να διαμορφωθεί ένα πλαίσιο, το οποίο ευγενικά μην αποκλείει την Βρετανία. Διότι το ζήτημα δεν είναι πια, αν θα αποχωρήσει, αλλά το ότι δεν επιτρέπει και οποιαδήποτε κίνηση.
Έτσι ο πυρήνας παραμένει διασπασμένος σε φέουδα.

Και η Καταλονία σπρώχνει μια νέα διάσταση – την απόσχιση. Αλλά, η πραγματική είδηση είναι η αυτονομιστική αριστερά

Οι τοπικές εκλογές στην Καταλονία δεν ήταν απλώς τοπικές – ήταν και μια θεσμική απάντηση στην κυβέρνηση του Ραχόϊ. Μπροστά στην επιμονή της στην λιτότητα, αλλά και την αδυναμία για άλλη διέξοδο, οι διαδηλώσεις καταγράφουν την οργή, αλλά η χώρα μοιάζει εγκλωβισμένη. Η αύξηση των αυτονομιστικών τάσεων, σε αυτό το πλαίσιο, είναι μια απόπειρα απόδρασης. Ήδη, και στις προηγούμενες εκλογές στο τέλος του Σεπτέμβρη υπήρχε σαφής άνοδος των αυτονομιστών. Όμως, το μεγάλο στοίχημα ήταν η Καταλονία, η οποία μετά από μερικές δεκαετίες αυτονομίας φαίνεται να έχει μια σαφή πλειοψηφία, ιδιαίτερα ανάμεσα στις νεότερες γενιές που θέλει ανεξαρτησία. Και προφανώς, αυτό ακούγεται και ως ένα είδος προσπάθειας για αυτόνομη αντιμετώπιση της κρίσης. Υπάρχει, βέβαια και το αίσθημα ότι η Μαδρίτη εκμεταλλεύεται την Καταλονία. Το αίσθημα, εδώ, δεν είναι αντί-ευρωπαϊκό. Αντίθετα, η βασική θέση είναι ότι η Καταλονία θα γίνει ένα νέο

κράτος στην Ευρώπη. Μια τέτοια διαδικασία, βέβαια, μπορεί να μεταμορφώσει ολόκληρο τον πολιτικό χάρτη. Αλλά, η κεντρική Ευρώπη είναι αλλού τώρα, όπως είδαμε.

Τα αποτελέσματα ήταν εν μέρει αναμενόμενα και εν μέρει έκπληξη. Στα αναμενόμενα οι αυτονομιστές, οι οποίοι αποτελούνται από διάφορα κόμματα κέρδισαν μια σαφή πλειοψηφία – σε σύνολο 135 εδρών το κυβερνών αυτονομιστικό κεντροδεξιό πήρε 50 από αυτές, η δημοκρατική/αντι-μοναρχική αριστερά πήρε 21 έδρες και άλλα δύο αυτονομιστικά κινήματα μοιράστηκαν τις 16 εναπομείνασες έδρες. Όμως το κυβερνών κόμμα έχασε σημαντικά – έπεσε από τις 62 στις 50 έδρες, ενώ αντίθετα η αυτονομιστική αριστερά διπλασίασε τις έδρες της – από 10 πήρε 21 - ανακτώντας έδαφος που είχε χάσει το 2010, αλλά και κερδίζοντας τη δεύτερη θέση και το ρόλο της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Τα φίλο-ισπανικά κόμματα , το σοσιαλιστικό και το δεξιό (το Λαϊκό) του Ραχόι, κατατάγηκαν στην 3η και 4η θέση. Οι σοσιαλιστές έχασαν 3.95%, αλλά το ότι κατάφεραν να περάσουν το κόμμα του Ραχόι, το οποίο κέρδισε μια έδρα με ελάχιστη αύξηση (0.6%), είναι ένα είδος παρηγοριάς. Κερδισμένα βγήκαν και τα μικρά αριστερά αυτονομιστικά κόμματα: οι πράσινοι πήραν 9.89% - με αύξηση 2.52% -, ένα κεντροαριστερό κόμμα πηρε7.58% - αύξηση 4.19% - ενώ ένα νέο κόμμα του «ελευθεριακού σοσιαλισμού» πήρε 3. 48%.

Προφανώς, ο αυτονομιστικός οίστρος έχει και μια οικονομική-ταξική διάσταση, αν δει κάποιος την μεταστροφή στα αριστερά τοπικά κόμματα.

Μέση Ανατολή: το Ισραήλ νοιώθει ένα ψυχρό αέρα μοναξιάς, ενώ ο Μόρσι ανακαλύπτει ότι ο Φαραώ είναι μάλλον νεκρός

Η Ισραηλιτική εκστρατεία εναντίον της Γάζας τελείωσε σαν φιάσκο. Μετά από τις βαρύγδουπες δηλώσεις ότι «δεν θα σταματήσει η εκστρατεία μέχρι να ζητήσει έλεος γονατιστή η Χαμάς», το Ισραήλ δέχτηκε εκεχειρία, καθώς έβλεπε πυραύλους να έρχονται από τη Γάζα, ενώ στην ίδια την περιοχή, ξαφνικά, πήγαιναν πρωθυπουργοί και Υπουργοί Εξωτερικών, περιφρονώντας επιδεικτικά το ισραηλιτικό εμπάργκο. Όπως παρατήρησαν αρκετοί, το Ισραήλ φάνηκε να είχε προσφέρει την ευκαιρία για διεθνή νομιμοποίηση της Χαμάς.

http://www.counterpunch.org/2012/11/23/the-big-winner-is-hamas/

Τουλάχιστον στον Λίβανο το 2006, το Ισραήλ πολέμησε και ηττήθηκε. Εδώ, μπορούσε να περηφανευτεί κάπως, ότι το σύστημα αντιμετώπισης των πυραύλων είχε μεγάλο βαθμό επιτυχίας – αλλά και πάλι έπεφταν πύραυλοι στα προάστια των πόλεων του. Όμως, το

διεθνές πλαίσιο ήταν εντυπωσιακό: το Ισραήλ βρέθηκε να έχει μεν υπεροπλία και να μην του την αμφισβητούν τα γεγονότα, αλλά αυτό ακριβώς το γεγονός προκαλούσε, τώρα πια, οργή στο εξωτερικό. Οι διαδηλώσεις ήταν έντονες και τα αραβικά καθεστώτα δεν μπορούσαν πια να αντισταθούν εύκολα με τα τανκ.

Όταν έγινε εκεχειρία, ακόμα και με την έκρηξη σε ένα λεωφορείο στο Ισραήλ, ήταν σαφές ότι το Ισραήλ δεν είχε περιθώριο ελιγμών. Η Γάζα την οποία είχε επισκεφθεί πριν λίγο καιρό ο εμίρης του Κατάρ, ως ο πρώτος επίσημος επισκέπτης, ξαφνικά γέμισε από επισκέψεις Υπουργών Εξωτερικών αραβικών χωρών. Ακόμα και αυτών που ανησυχούν για την πιθανότητα δημιουργίας μοντέλων όπως της Χαμάς, να αμφισβητήσουν τις μοναρχίες τους. Στο τέλος, η εκεχειρία έγινε με την μεσολάβηση της Αιγύπτου μετά από επίσκεψη και της αμερικανίδας Υπουργού Εξωτερικών. Αλλά η Κλίντον, μάλλον, θα μετέφερε ιδιωτικά τη θέση ότι το Ισραήλ δεν είχε πια τη δυνατότητα να κάνει μια σφαγή, ανάλογη του 2008. Έπρεπε να σταματήσει. Ήδη, η Χαμάς είχε βγει κερδισμένη και γιατί μερικοί πύραυλοι της πέρασαν το σύστημα άμυνας του Ισραήλ, αλλά και μόνο γιατί αντιστεκόταν. Αυτό προκαλούσε, ήδη, τριγμούς στην δυτική όχθη, όπου ο Αμπάς δεν είχε να δείξει τίποτα μετά από τόσα χρόνια υποχωρήσεων. Και όταν, πρόσφατα η Χιζμπολάχ απείλησε ότι θα μπορούσε να εκτοξεύσει μια βροχή από πυραύλους στις ισραηλιτικές πόλεις, η αλλαγή ισορροπιών στη περιοχή φαινόταν πια καθαρά – και το Ισραήλ βοηθούσε τους σκληροπυρηνικούς του αντίπαλους. Αλλά, δεν μπορούσε πια να τους περιγράφει ως ακραίους και να τους χρησιμοποιεί ως ένδειξη, ότι εκείνο είναι λογικό. Οι Υπουργοί Εξωτερικών των αραβικών χωρών στη Γάζα ήταν ένα γεγονός που άλλαξε το τοπίο.

Ο άλλος χαμένος ήταν η Τουρκία. Παρά τη δραματική της θέση στο πλευρό των Παλαιστινίων, το Ισραήλ αρνήθηκε να τη δεχθεί ως συνομιλητή – και έτσι στη θέση της εμφανίστηκε η Αίγυπτος, που έχει έτσι και αλλιώς καλύτερη πρόσβαση στη Χαμάς. Η ελπίδα του Ερτογάν ότι θα λειτουργούσε ως ηγεμονική φιγούρα στα νέα ισλαμικά κινήματα, φάνηκε ξανά σαν φευγαλέα φαντασίωση – το Κατάρ είχε πατήσει πρώτο πόδι στη Γάζα, η Αίγυπτος εμφανίστηκε ως διαμεσολαβητής, ενώ η Τουρκία ζητούσε πυραύλους πάτριοτ από τη δύση για τα σύνορά της με τη Συρία. Ήταν μια άβολη στιγμή και πάλι. Και η ελάχιστη προσοχή, που προσέλκυσε αυτές τις μέρες, ο Νταβούτογλου είναι εκφραστική των μετατοπίσεων.

Ο Μορσι της Αιγύπτου για λίγες ώρες και μέρες, βρέθηκε να απολαμβάνει ένα νέο ρόλο, στον οποίο τον σπρώξε η συγκυρία. Ανακοινώθηκε δάνειο 4.8 δολαρίων από το ΔΝΤ, ενώ η συμφωνία με το Ισραήλ, τον έσωσε από τον εξευτελισμό να παρατηρεί μια σφαγή ανίκανος να δράσει – και αντίθετα του έδωσε και την εικόνα ενός ηγέτη διεθνούς επιπέδου.

Βέβαια, ήταν και η συγκυρία – όλες οι αραβικές χώρες πίεζαν την δύση και ήταν αποφασισμένες να προχωρήσουν στη στήριξη της Γάζας, προκαλώντας αλυσιδωτές διεθνείς αντιδράσεις. Έτσι, ο Μόρσι εμφανίστηκε ως διαμεσολαβητής με ρόλο ηγεμονικό στον αραβικό κόσμο. Ήταν παραπλανητική εικόνα. Σε αυτό το πλαίσιο, δοκίμασε να σπρώξει ένα βήμα παρακάτω την συγκέντρωση των εξουσιών στο πρόσωπο του και το κόμμα του. Έτσι, εξέδωσε διάταγμα ότι οι αποφάσεις του είναι ουσιαστικά υπεράνω των δικαστηρίων και ότι η συντακτική συνέλευση για το νέο σύνταγμα, στην οποία κυριαρχεί το κόμμα του, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ή να διαλυθεί.

Θα περίμενε, βέβαια, κάποιες αντιδράσεις. Αλλά η οργή που ξέσπασε στους δρόμους, μάλλον, τον βρήκε και τον ίδιο και το κόμμα του απροετοίμαστους. Στο Κάιρο, ξέσπασαν συγκρούσεις με νεαρούς – μαθητές και άνεργους - να κάνουν επιθέσεις σε κτίρια, ενώ ιδιαίτερα σημαντική ήταν και η επίθεση ενάντια στα γραφεία του Αλ Τζαζίρα. Αυτή η "άγρια "νεολαία υπήρξε και το καθοριστικό στοιχείο της νέας κινητοποίησης. Ουσιαστικά, οι κινητοποιήσεις είχαν ξεκινήσει 3 μέρες πριν ο Μορσι εξαγγείλει τα νέα του μέτρα – στην αρχική τους φάση ήταν εκδηλώσεις στην μνήμης των νεκρών της περσινής εξέγερσης και περιορίζονταν σε ένα δρόμο ο οποίος απέκτησε από πέρσι συμβολική σημασία. Η έκρηξη, μετά και από τα μέτρα του Μορσι, ήταν αντί-ισλαμική, και φάνηκε να κουβαλά μέσα της δύο δυναμικές: και την αντί-εξουσιαστική τάση, που άφησε ως κληρονομιά η αντίσταση στο καθεστώς Μουμπάρακ, αλλά και το νέο κλίμα που άρχισε να διαμορφώνεται και την αντίσταση στη Γάζα – η εικόνα των αδύναμων Παλαιστινίων, που τα βάζουν με το όργανο της Δύσης, το Ισραήλ, λειτουργεί σαφώς απομυθοποιητικά και για το Μόρσι και για τον Αλ Τζαζίρα, που τελικά αναζητούν στηρίγματα στη Δύση. Και σε αυτή την διάσταση, ο Μόρσι έχει να αντιμετωπίσει και την εσωτερική κριτική των ισλαμιστών – ήδη, οι συγκρίσεις των κυβερνητικών δυνάμεων με ισλαμιστές στο Σινά προκαλούν ένταση. Η ακόλουθη είναι μια πολύ ενδιαφέρουσα ανάλυση από ένα ανθρωπολόγο που ζει στο Κάιρο για την εξέγερση των νεαρών των εργατικών συνοικιών που φαίνεται να έχουν την πρωτοβουλία σε αυτήν την φάση.

http://www.counterpunch.org/2012/11/26/egyptian-revolts/

Σε αρκετές πόλεις στα βόρεια της χώρας - όπου είχαν γίνει και οι πιο έντονες κινητοποιήσεις ενάντια στο Μουμπάρακ - μέσα στα πλαίσια των κινητοποιήσεων διαμαρτυρίας, έγιναν επιθέσεις από νεαρούς και άλλους και πυρπολήθηκαν γραφεία της Μουσουλμανικής Αδελφότητας.

Μπροστά σε αυτό το κλίμα, ο Μόρσι προσπάθησε να ελιχθεί ανακοινώνοντας ότι είναι προσωρινά τα μέτρα, ενώ εμφανίστηκε και η θεσμική αντιπολίτευση – οι δικαστές ανακοίνωσαν, επίσης, την αντίθεση τους.

Στον ευρύτερο χώρο της Μέσης Ανατολής, αξίζει αναφορά σε δυο γεγονότα: στη Λιβύη δολοφονήθηκε/εκτελέστηκε ο επικεφαλής της αστυνομίας στη Βεγγάζη. Ποιοί τον σκότωσαν - οι κανταφικοί ή οι ισλαμιστές - παραμένει αδιευκρίνιστο.
Στην Ιορδανία, συνεχίστηκαν οι κινητοποιήσεις με αιχμές εναντίον του βασιλιά. Αν και και εκεί βέβαια τα βλέμματα ήταν στραμμένα στην Παλαιστίνη.

ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ

Τοπικά

Παλιό Λιμάνι – Ψαρολίμανο Λεμεσού

Στο προηγούμενο τεύχος της Δέφτερης Ανάγνωσης δημοσιεύσαμε την ανακοίνωση της Συντονιστικής Επιτροπής Πολιτών και Οργανώσεων Λεμεσού, η οποία αφορούσε τη διοργάνωση μίας μαζικής εκδήλωσης διαμαρτυρίας με στόχο την προστασία του Παλιού Λιμανιού – Ψαρολίμανου Λεμεσού (βλ. http://www.defterianaynosi.com/article.php?id=411). Σε αυτό το τεύχος, κάνουμε μία εκτενή αναφορά και ανάλυση της σχετικής ειδησεογραφίας των τελευταίων εβδομάδων, έτσι ώστε να αποτυπώσουμε το ιστορικό, κοινωνικό, πολιτικό και επικοινωνιακό πλαίσιο της όλης υπόθεσης.

Ένα σύντομο χρονικό

Το Παλιό Λιμάνι – Ψαρολίμανο Λεμεσού οριοθετείται μεταξύ του χώρου της Παραλιακής Επίχωσης (Μόλου) στα ανατολικά, του Μεσαιωνικού Κάστρου στα βόρεια και της Μαρίνας Λεμεσού στα δυτικά. Ως εκ τούτου, το Παλιό Λιμάνι βρίσκεται στην καρδιά ακριβώς του ιστορικού και εμπορικού κέντρου της παλιάς πόλης, γεγονός το οποίο εξηγεί το έντονο ενδιαφέρον των απλών πολιτών και των οργανωμένων συνόλων της Λεμεσού για το μέλλον αυτής της ευαίσθητης περιοχής.

Η όλη ιστορία του Παλιού Λιμανιού ξεκίνησε τον Νοέμβριο του 2001, οπότε η Αρχή Λιμένων Κύπρου (ΑΛΚ), η οποία έχει την ευθύνη διαχείρισης του Παλιού Λιμανιού Λεμεσού, προκήρυξε ένα

αρχιτεκτονικό διαγωνισμό δύο φάσεων για την ανάπλαση του χώρου. Το πρώτο στάδιο ξεκίνησε τον Νοέμβριο του 2001 και τελείωσε τον Μάρτιο του 2002. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, υποβλήθηκαν αρκετές αρχιτεκτονικές προτάσεις και από αυτές βραβεύτηκαν πέντε μελέτες, οι οποίες προκρίθηκαν για συμμετοχή στη δεύτερη φάση. Το δεύτερο στάδιο του διαγωνισμού είχε ως αφετηρία τον Ιούλιο του 2003 και τερματίστηκε τον Ιανουάριο του 2004. Κατά τη διάρκεια του συγκεκριμένου σταδίου, ανακοινώθηκε η απόφαση της κριτικής επιτροπής και απονεμήθηκαν τα βραβεία. Ιδιαίτερα σημαντικό είναι το γεγονός ότι στην κριτική επιτροπή συμμετείχαν εκπρόσωποι τόσο των αρμόδιων δημόσιων υπηρεσιών (συγκεκριμένα της ΑΛΚ, του Δήμου Λεμεσού και του Τμήματος Πολεοδομίας και Οικήσεως), αλλά και οι θεσμοποιημένοι φορείς της κοινωνίας πολιτών (συμπεριλαμβανομένου του Τεχνικού και Επιστημονικού Επιμελητηρίου Κύπρου – ΕΤΕΚ, του Συλλόγου Πολιτικών Μηχανικών και Αρχιτεκτόνων Κύπρου – ΣΠΜΑΚ και του Συλλόγου Αρχιτεκτόνων Κύπρου – ΣΑΚ). Ως αποτέλεσμα όλων αυτών των εξελίξεων, τον Μάρτιο του 2006, υπεγράφη η συμφωνία μεταξύ της ΑΛΚ και του αρχιτεκτονικού γραφείου που κέρδισε το διαγωνισμό. Τον Αύγουστο του 2006, η ΑΛΚ κατέθεσε αίτηση για πολεοδομική άδεια, η οποία εκδόθηκε τον Μάιο του 2008. Τον Σεπτέμβριο του 2010, ο Δήμος Λεμεσού εξέδωσε και τη σχετική άδεια οικοδομής. Τέλος, τον Απρίλιο του 2010, κατοχυρώθηκε η προσφορά για την ανάπλαση του χώρου και τον Οκτώβριο του ίδιου χρόνου ξεκίνησαν οι κατασκευαστικές εργασίες, σύμφωνα με τις πρόνοιες της πολεοδομικής και οικοδομικής άδειας.

Ωστόσο, μεταξύ Ιανουαρίου 2004, οπότε έληξε ο αρχιτεκτονικός διαγωνισμός, και Μαΐου 2008, οπότε εκδόθηκε η οικοδομική άδεια, ακολουθήθηκε μία διαδικασία διαβούλευσης, η νομιμότητα και νομιμοποίηση της οποίας αμφισβητείται σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό.

Συγκεκριμένα, τον Ιανουάριο του 2004, συγκλήθηκε μία ειδική συνεδρία στο Τμήμα Πολεοδομίας και Οικήσεως, στην παρουσία του Υπουργού Εσωτερικών, του Δήμαρχου Λεμεσού και της ηγεσίας της ΑΛΚ. Η συνεδρία δεν ήταν ανοικτή στους ενδιαφερόμενους φορείς της κοινωνίας πολιτών, παρά μόνο στις εμπλεκόμενες δημόσιες αρχές και κατά τη διάρκεια της συμφώνησαν ότι οι προτεινόμενες αλλαγές έλαβαν υπόψη τις επιφυλάξεις που είχαν εκφραστεί μέχρι τότε και συμφώνησαν όπως προχωρήσει ο σχεδιασμός. Λίγο νωρίτερα, ο Δήμος Λεμεσού και η ΑΛΚ διενήργησαν διαβούλευση με κοινωνικούς φορείς και ενδιαφερόμενους πολίτες, ως αποτέλεσμα της οποίας μειώθηκε ο συντονιστής δόμησης από τα 7,200 στα 5,800 τμ.

Μάλιστα, τον Ιανουάριο του 2005, με σχετική επιστολή του προς ενδιαφερόμενους φορείς της τοπικής κοινωνίας πολιτών, το Υπουργείο Εσωτερικών ανέφερε χαρακτηριστικά: «*η περιοχή την οποία αφορούσε ο διαγωνισμός είναι εξαιρετικά ευαίσθητη και έχει στρατηγική σημασία για τη φυσιογνωμία, το χαρακτήρα και την εικόνα ολόκληρου του παραλιακού μετώπου της Λεμεσού. Επιπρόσθετα, διαδραματίζει κρίσιμο κομβικό ρόλο στη σύνδεση του παραδοσιακού αστικού κέντρου με το παραλιακό μέτωπο και το χώρο της επίχωσης και αποτελεί χώρο με ιδιάζουσες*

προοπτικές, αλλά και προβλήματα. Χωρίς να αμφισβητείται με οποιοδήποτε τρόπο, η ποιότητα των συμμετοχών στο διαγωνισμό ή των προτάσεων που έχουν βραβευθεί, το Υπουργείο Εσωτερικών εκτιμά ότι όλες οι προτάσεις που υποβλήθηκαν έχουν κοινό χαρακτηριστικό την ιδιαίτερα μεγάλη πυκνότητα ανάπτυξης και πολυώροφες οικοδομές με σημαντικό ύψος. Τα εν λόγω χαρακτηριστικά δεν είναι συμβατά με τις επιδιώξεις και τους στόχους που έχουν τεθεί για την αναφερόμενη περιοχή άσχετα από την ενδεχόμενη εφαρμογή των καθοριζόμενων από το ισχύον Σχέδιο Περιοχής συντελεστή δόμησης και ποσοστού κάλυψης. Επίσης, το Υπουργείο Εσωτερικών εισηγήθηκε στον Πρόεδρο της ΑΛΚ, όπως η αρχή, ως οργανισμός του ευρύτερου δημοσίου τομέα, προσαρμόσει την βραβευθείσα λύση ώστε να επιτευχθούν χαμηλότερες οικοδομές και μικρότερη πυκνότητα ανάπτυξης, έστω κι αν αυτή έχει ως αποτέλεσμα την μη εξάντληση των δικαιωμάτων ανάπτυξης που ισχύουν για την ιδιοκτησία της ΑΛΚ» (Βλ. Από: Υπουργείο Εσωτερικών, Προς: Επιτροπή Λεμεσού για το Φυσικό Περιβάλλον, 7 Ιανουαρίου 2005, Αρ. Φακ. 16.03.002, «Ανάπλαση χερσαίου χώρου ΑΛΚ στο Παλιό Λιμάνι Λεμεσού»).

Από το 2005 μέχρι τον Φεβρουάριο του 2006 και λόγω των τροποποιήσεων των αρχικών σχεδίων, κτιριακές εγκαταστάσεις μεταφέρθηκαν από τα νοτιοανατολικά (πλευρά Παραλιακής Επίχωσης) προς τα βορειοδυτικά (πλευρά Πλατείας Συντάγματος και Μεσαιωνικού Κάστρου). Τον Φεβρουάριο του 2006, ο Δήμος Λεμεσού, με τη συνεργασία της ΑΛΚ και του Τμήματος Πολεοδομίας και Οικήσεως, προέβη στην παρουσίαση των αναθεωρημένων σχεδίων στο Δημοτικό Μέγαρο, ωστόσο ακόμη αμφισβητείται το κατά πόσον η παρουσίαση αυτή είχε ανοικτό και δημόσιο χαρακτήρα. Τον Ιούνιο του 2007, η ΑΛΚ παρουσίασε τα τελικά σχέδια του έργου σε ανοικτή εκδήλωση στο χώρο του Παλιού Λιμανιού, με μία μακέτα που οι πολίτες αναφέρουν ότι δεν ήταν σε θέση να διακρίνουν λεπτομέρειες. Έτσι, φτάσαμε στις εργασίες ανάπλασης και συγκεκριμένα ανακατασκευής όλων των παλαιών κτιρίων, με εξαίρεση τις δύο παλιές, παραδοσιακές πέτρινες αποθήκες, που κηρύχθηκαν διατηρητέες και συντηρούνται. (Βλ. Δήμος Λεμεσού και Αρχή Λιμένων Κύπρου, Νοέμβριος 2012, «Ανάπλαση Παλιού Λιμανιού Λεμεσού» και Αρχή Λιμένων Κύπρου: Λιμάνια – Παλιό Λιμάνι Λεμεσού, http://www.cpa.gov.cy/CPA/page.php?pageID=23).

Τα νέα σχέδια

Όπως υποστηρίζει ο Δήμος Λεμεσού και η ΑΛΚ, η αναμόρφωση του χερσαίου χώρου του Παλιού Λιμανιού έχει ως «*στόχο η ανάπτυξη του να συμβάλει στην οργανική σύνδεση της πόλης με τη θάλασσα και την ανάπτυξη λειτουργιών που να συνδέονται αρμονικά και οργανικά με το αστικό κέντρο, για να αποτελέσει έτσι ο χώρος αυτός πόλο έλξης ντόπιων και ξένων για αναψυχή, ψυχαγωγία και πολιτιστικές εκδηλώσεις*». Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια, προκηρύχθηκε παγκύπριος αρχιτεκτονικός διαγωνισμός και διενεργήθηκε η απαραίτητη δημόσια διαβούλευση, κατά τη διάρκεια της οποίας λήφθηκαν υπόψη οι επιφυλάξεις και ενστάσεις των ενδιαφερόμενων πολιτών και των επιστημονικών, κοινωνικών και πολιτιστικών φορέων (Βλ. Δήμος Λεμεσού και Αρχή Λιμένων Κύπρου, Νοέμβριος 2012, «Ανάπλαση Παλιού Λιμανιού Λεμεσού»).

Από την άλλη πλευρά, η Συντονιστική Επιτροπή Πολιτών και Οργανώσεων Λεμεσού υποστηρίζει ότι δεν τηρήθηκαν οι όροι προκήρυξης του αρχιτεκτονικού διαγωνισμού, δεν εφαρμόστηκαν τα αρχικά βραβευθέντα σχέδια και δεν παρουσιάστηκαν τα τελικά εγκεκριμένα σχέδια. Παράλληλα, ογκώδη κτίρια τοποθετήθηκαν σε νευραλγικά σημεία του χώρου του Παλιού Λιμανιού, αποκόπτοντας την

οπτική φυγή από τα βόρεια στην Πλατεία Συντάγματος (κυκλικός κόμβος) και δυσχεραίνοντας την προσπελασιμότητα από τα ανατολικά στην Παραλιακή Επίχωση (περιοχή Μόλου) (Βλ. Facebook Group Ανεξάρτητη Ομάδα Πολιτών «Παλιό Λιμάνι Λεμεσού», http://www.facebook.com/groups/502392369771196/).

Στο σημείο αυτό, σημαντικό είναι επίσης να αναφερθεί ότι δεν φαίνεται να έγινε οποιαδήποτε σχετική μελέτη εκτίμησης των επιπτώσεων στο περιβάλλον (ΜΕΕΠ) για το χώρο του Παλιού Λιμανιού. Ωστόσο, εκπονήθηκαν δύο ΜΕΕΠ που αναφέρονται στις περιοχές που ζώνουν το χώρο του Παλιού Λιμανιού: μία για τη Μαρίνα Λεμεσού στα δυτικά και μία για την Παραλιακή Επίχωση στα ανατολικά.

Η ΜΕΕΠ για τη Μαρίνα Λεμεσού, η οποία κατατέθηκε και εγκρίθηκε το 2008, αναφέρει: «*Ένα από τα καίρια σημεία στην περιοχή μελέτης, είναι το Παλιό Λιμάνι Λεμεσού, το οποίο πλαισιώνεται από την Επίχωση στο ανατολικό μέρος, απ' το ιστορικό και κατ' επέκταση εμπορικό κέντρο της πόλης στο βόρειο τμήμα, και δυτικά από την πρώην συνοικία του Αγίου Αντωνίου, με μια σειρά εργοστασίων καθ' όλο το δυτικό παραλιακό μέτωπο μέχρι και το Νέο Λιμάνι. Το Τοπικό Σχέδιο Λεμεσού προνοεί τη ριζική ανασυγκρότηση του χώρου, με τη δημιουργία μαρίνας, τη μετατροπή του Παλιού Λιμανιού σε αγκυροβόλιο, παραδοσιακής μορφής ψαρολίμανο, με βασικό στόχο να συνδεθεί οργανικά η πόλη με τη θάλασσα, με τρόπο που οι λειτουργίες τόσο της Μαρίνας, όσο και*

του Ψαρολίμανου να αποτελέσουν αναπόσπαστο μέρος του αστικού κέντρου. Προς ικανοποίηση του πιο πάνω στόχου πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη σημασία:

- *Στην προσπελασιμότητα του χώρου, τόσο για οχήματα, όσο και για πεζούς.*
- *Σε κατάλληλα χωροθετημένους και επαρκής χώρους στάθμευσης.*
- *Στις συνδέσεις με πεζοδρόμους από το ιστορικό και εμπορικό κέντρο προς τη θάλασσα.*

Στην προσέγγιση αυτή θα πρέπει:

- *Τα υφιστάμενα και προτεινόμενα κτίρια στην περιοχή να συμβάλουν στη συμπλήρωση των χρήσεων που να υποστηρίζουν τη λειτουργία και την αισθητική αναβάθμιση όλου του έργου.*
- *Οι νέες χρήσεις πρέπει να είναι συμβατές και συμπληρωματικές του αστικού κέντρου, χωρίς όμως να το ανταγωνίζονται*».

(βλ. 51/2008 Μελέτη Εκτίμησης των Επιπτώσεων στο Περιβάλλον (ΜΕΕΠ) για την Κατασκευή και τη Λειτουργία της Μαρίνας Λεμεσού, Κεφάλαιο 6 - Περιγραφή και Ανάλυση του Υφιστάμενου Περιβάλλοντος, Υποκεφάλαιο 6.3 - Ανθρωπογενές Περιβάλλον, 6.3.2 - Πολεοδομικά Δεδομένα 6.3.2.1 - Παλιό Λιμάνι, σελ.86: http://www.moa.gov.cy/moa/environment/environment.nsf/All/A2290717820FCBEBC2257A8C00439DF5/$file/51-2008.pdf)

Ωστόσο, η Γνωμάτευση για τη ΜΕΕΠ για τη Μαρίνα Λεμεσού, η οποία εκδόθηκε τον Φεβρουάριο του 2009, αναφέρει αντιφατικά: «*Το Υπουργείο Συγκοινωνιών και Έργων για ανέλαβε τη μελέτη αξιοποίησης του ευρύτερου χώρου του Παλιού Λιμανιού Λεμεσού, με τη δημιουργία νέας μαρίνας χωρητικότητας 850 σκαφών στα δυτικά του Παλιού Λιμανιού, σε συνδυασμό με οικιστική, εμπορική και ιστορική ανάπτυξη. [...] Επιπρόσθετα προτείνεται η μετατροπή του Παλιού Λιμανιού σε αγκυροβόλιο, παραδοσιακής μορφής ψαρολίμανου. Η αναβάθμιση του Παλιού Λιμανιού περιλαμβάνει χρήσεις όπως γραφεία, καταστήματα, εστιατόρια, καφετέριες και χώρο εκθέσεων, με χώρο στάθμευσης 60 θέσεων και πρόσβαση από την Οδό Σιάφι*». (βλ. Γνωμάτευση με βάση το Άρθρο 15 του Περί της Εκτίμησης των Επιπτώσεων στο Περιβάλλον Από Ορισμένα Έργα Νόμου 140(Ι)/2005, Μελέτη Εκτίμησης των Επιπτώσεων στο Περιβάλλον (ΜΕΕΠ) για την Κατασκευή και τη Λειτουργία της Μαρίνας Λεμεσού, Μέρος 1. Σχετικές Μελέτες του Έργου και Μέρος 2. Χαρακτηριστικά του Έργου, σελ. 2: http://www.moa.gov.cy/moa/environment/environment.nsf/All/B601CE1BFBD05A15C2257904002C4501/$file/51-2008.pdf).

Από την άλλη, η Γνωμάτευση για τη ΜΕΕΠ της Παραλιακής Επίχωσης δεν αναφέρεται καθόλου στη σύνδεση του χώρου με το Παλιό Λιμάνι (βλ. Γνωμάτευση με βάση το Άρθρο 15 του Περί της Εκτίμησης των Επιπτώσεων στο Περιβάλλον Από Ορισμένα Έργα Νόμου 140(Ι)/2005, Προκαταρκτική Έκθεση Επιπτώσεων στο Περιβάλλον (ΠΕΕΠ) για τα Βελτιωτικά Μέτρα στην Παραλιακή Επίχωση στη Λεμεσό,

http://www.moa.gov.cy/moa/environment/environment.nsf/All/250C38AE8C8CCB91C2257904002BA822/$file/23-2008.pd).

Σήμερα, το έργο έφτασε να «*περιλαμβάνει την ανάπλαση του χώρου του Παλιού Λιμανιού και την ανέγερση 20 κτιρίων, συνολικού εμβαδού 5,800 τμ περίπου. Θα ανεγερθούν ψαραγορά και λέσχη ψαράδων, εργαστήρια και γραφεία σε διαφορετικά κτίρια. Δύο από τα κτίρια είναι υφιστάμενα*» κηρυχθέντα σε διατηρητέα, «*και ανακαινίζονται για να διαμορφωθούν το ένα σε εκθεσιακό χώρο και το δεύτερο σε οινοποιείο, που περιλαμβάνει εστιατόριο, κάβα και εκθεσιακό χώρο για την ιστορία του κρασιού*» (Βλ. Δήμος Λεμεσού και Αρχή Λιμένων Κύπρου, Νοέμβριος 2012, «Ανάπλαση Παλιού Λιμανιού Λεμεσού»).

Το κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο και ο επικοινωνιακός πόλεμος

Στις αρχές Σεπτεμβρίου του 2012, δημιουργήθηκε ένα Group στο Facebook με τίτλο «Παλιό Λιμάνι Λεμεσού», το οποίο μετεξελίχθηκε στην Ανεξάρτητη Ομάδα Πολιτών «Παλιό Λιμάνι Λεμεσού» (Βλ. Facebook Group Ανεξάρτητη Ομάδα Πολιτών «Παλιό Λιμάνι Λεμεσού», http://www.facebook.com/groups/502392369771196/).

Στις αρχές Οκτωβρίου, συγκροτήθηκε η Συντονιστική Επιτροπή Πολιτών και Οργανώσεων Λεμεσού, στην οποία συμμετέχουν η Ανεξάρτητη Ομάδα Πολιτών «Παλιό Λιμάνι Λεμεσού», η Επιτροπή Λεμεσού για το Φυσικό Περιβάλλον, η Κίνηση Αρχιτεκτόνων Λεμεσού, το Κυπριακό Ίδρυμα Προστασίας του Περιβάλλοντος Terra Cypria, η Πρωτοβουλία Ενεργών Πολιτών Λεμεσού, η Πρωτοβουλία / Παρέμβαση για το Δικαίωμα στην Πόλη και οι Φίλοι της Γης Κύπρου.

Στις 4 Οκτωβρίου, πραγματοποιήθηκε μία ειδική συνεδρία της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Εσωτερικών στη Βουλή, η οποία συζήτησε το θέμα, χωρίς να καταλήξει σε οποιαδήποτε συμπεράσματα και δεσμεύτηκε ότι θα συνεχίσει την εξέταση του θέματος κατά τη διάρκεια μίας επόμενης συνεδρίας.

Στις 12 Οκτωβρίου, η Κίνηση Αρχιτεκτόνων Λεμεσού δημοσίευσε μία ανοικτή επιστολή προς τις αρμόδιες αρχές, η οποία ουσιαστικά αποτελούσε ένα δεκάλογο θέσεων, που κατέληγε αναφέροντας ότι στη βάση αυτών των δέκα σημείων ζητείται η «*άμεση αναστολή των εργασιών ή ανάκληση της Πολεοδομικής Άδειας, μέχρις ότου γίνει επανεξέταση της υφιστάμενης κατάστασης*

και παρθούν οι αποφάσεις που θα διασφαλίσουν το μέλλον του Παλιού Λιμανιού, τη συνέπεια προς τους πολίτες και τη συνέχεια της ιστορίας της πόλης μας» (βλ. Κίνηση Αρχιτεκτόνων Λεμεσού: «Παλιό Λιμάνι – Ψαρολίμανο Λεμεσού», http://www.elemesos.com/index.php?option=com_k2&view=item&id=2724%3A%CF%80%CE%B1%CE%BB%CE%B9%CE%BF-%CE%BB%CE%B9%CE%BC%CE%B1%CE%BD%CE%B9-%E2%80%93-%CF%88%CE%B1%CF%81%CE%BF%CE%BB%CE%B9%CE%BC%CE%B1%CE%BD%CE%BF-%CE%BB%CE%B5%CE%BC%CE%B5%CF%83%CE%BF%CF%85&Itemid=733#.UJ2j8ofWikU).

Στις 13 Οκτωβρίου, διοργανώθηκε η πρώτη εκδήλωση διαμαρτυρίας στο χώρο του Παλιού Λιμανιού, στην οποία συμμετείχαν 50 περίπου πολίτες (Βλ. Facebook Group «Παλιό Λιμάνι Λεμεσού», Εκδήλωση Διαμαρτυρίας για Παλιό Λιμάνι Λεμεσού, http://www.facebook.com/events/125917914223901/).

Στις 23 Οκτωβρίου και ενόψει της ακύρωσης της δεύτερης συνεδρίας της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Εσωτερικών, ο βουλευτής Λεμεσού του ΔΗΣΥ, Ανδρέας Κυπριανού, κατήγγειλε στον Πρόεδρο της Βουλής των Αντιπροσώπων τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Εσωτερικών και βουλευτή του ΑΚΕΛ, Γιάννη Λαμάρη, για «*σκόπιμη καθυστέρηση συζήτησης του θέματος και ετσιθελική συμπεριφορά*» (Αλήθεια, Τρίτη, 23 Οκτωβρίου 2012, «Ανδρέας Κυπριανού κατά Γιάννου Λαμάρη: Αιχμές για σκόπιμη καθυστέρηση συζήτησης θέματος για το Παλιό Λιμάνι», http://www.facebook.com/photo.php?fbid=4773736547187&set=a.2573200295156.146591.1408765582&type=1&ref=nf). Κάπου εδώ, άρχισε να διαφαίνεται ότι η εμπλοκή πολιτικών προσώπων στην εκστρατεία αυτή βασιζόταν περισσότερο στην εξυπηρέτηση μικροπολιτικών και κομματικών συμφερόντων, αντί στην εκπλήρωση του στόχου της προστασίας του Παλιού Λιμανιού.

ΑΙΧΜΕΣ ΓΙΑ ΣΚΟΠΙΜΗ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ ΘΕΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΛΙΜΑΝΙ

Ανδρέας Κυπριανού κατά Γιάννου Λαμάρη

Για ετσιθελική και ενάντια στους κανονισμούς συμπεριφορά καταγγέλλει τον πρόεδρο της κοινοβουλευτικής Επιτροπής Εσωτερικών, βουλευτή του ΑΚΕΛ Γιάννο Λαμάρη, ο βουλευτής του ΔΗΣΥ Ανδρέας Κυπριανού, με επιστολή του προς τον πρόεδρο της Βουλής Γιαννάκη Ομήρου. Και αφήνει αιχμές ότι ο βουλευτής του ΑΚΕΛ δεν τοποθετεί στην ατζέντα της Επιτροπής προς συζήτηση σχετικό θέμα, μέχρι να ολοκληρωθεί η κατασκευή ενός κτιρίου στην είσοδο του Παλιού Λιμανιού, το οποίο δεν περιλαμβανόταν στον αρχικό σχεδιασμό.
Όπως αναφέρει ο κ. Κυπριανού, στις 4 Οκτωβρίου 2012 συζητήθηκαν, μετά από πολλές πιέσεις, τα αυτεπάγγελτα θέματα: α) «Τα έργα της Αρχής Λιμένων στο Παλιό Λιμάνι Λεμεσού», και β) «Τα προβλήματα που προκύπτουν από τα έργα στον ιστορικό πυρήνα και εμπορικό κέντρο της Λεμεσού», τα οποία ενέγραψε ο ίδιος μαζί με το συνάδελφό του Ανδρέα Μιχαηλίδη. Και ο κ. Κυπριανού προσθέτει:
«Παρόλο που τα δύο θέματα θα έπρεπε να συζητηθούν ξεχωριστά, εντούτοις και παρά τη διαφωνία μας, αποδεχτήκαμε την εισήγηση του προέδρου της επιτροπής να συζητηθούν μαζί. Λόγω της σοβαρότητας των θεμάτων και των πολλών προσκεκλημένων η συζήτηση δεν ολοκληρώθηκε, ούτε και πρόλαβαν να τοποθετηθούν όλοι οι καλεσμένοι, ούτε και απαντήθηκαν οι ερωτήσεις που έθεσαν οι βουλευτές. Κλείνοντας τη συνεδρία, ομόφωνα η επιτροπή συμφώνησε να ξανασυζητήσει τα θέματα εντός 15 ημερών, παρόλο που η αρχική εισήγηση ήταν να συνεχιστεί η συζήτηση στην επόμενη συνεδρία της επιτροπής. Επίσης η επιτροπή αποφάσισε ομόφωνα όπως, μετά και από δική σας έγκριση, έγκριση η οποία δόθηκε, η επόμενη συνεδρία να γίνει στη Λεμεσό για να μπορέσουν και τα μέλη της επιτροπής να δουν επί τόπου την κατάσταση. Στην πορεία μας διαβιβάστηκε αίτημα από τον δήμαρχο Λεμεσού για αναβολή της συνεδρίας, που ήταν προγραμματισμένη για τις 18 Οκτωβρίου, λόγω κωλύματος του ιδίου. Παρόλο που θα μπορούσαμε να συνεχίσουμε τη συζήτηση και χωρίς την παρουσία του, εντούτοις αποδεχθήκαμε το αίτημα του δημάρχου, αφού ήθελε να είναι παρών στην συνεδρία και ορίσαμε τη συνεδρία για τις 25 Οκτωβρίου μετά από τηλεφωνική συνεννόηση».
«Με έκπληξη» συνεχίζει ο κ. Κυπριανού «και χωρίς να αναφερθεί οτιδήποτε στην πρωινή συνεδρία της επιτροπής Εσωτερικών την Πέμπτη 18 Οκτωβρίου, και ενώ η γραμματεία ετοίμαζε κατάλογο επιπρόσθετων προσκεκλημένων, πριν την έναρξη της Ολομέλειας την ίδια μέρα, ο κ. Λαμάρης με ενημέρωσε ότι δεν προτίθεται να βάλει το θέμα στην ημερήσια διάταξη, όπως ήταν η απόφαση της επιτροπής για τις 25 Οκτωβρίου.
Θεωρώ ότι η πιο πάνω ετσιθελική συμπεριφορά του αγαπητού συναδέλφου παραβιάζει τους κανονισμούς λειτουργίας των κοινοβουλευτικών επιτροπών, αλλά και τον αλληλοσεβασμό και τη συναδελφική αλληλεγγύη που πρέπει να διέπει τη συμπεριφορά όλων των μελών του κοινοβουλίου.
Χωρίς να θέλω να μπω στην ουσία του θέματος και χωρίς να θέλω να αποδώσω προθέσεις και σκοπιμότητες, σημειώνω απλά ότι η καθυστέρηση βοηθά στην ολοκλήρωση ενός κτιρίου στην είσοδο του Παλιού Λιμανιού, το οποίο δεν περιλαμβανόταν στον αρχικό σχεδιασμό και για το οποίο σωρεία οργανωμένων φορέων της πόλης, αλλά και οι βουλευτές Ανδρέας Κυπριανού, Ανδρέας Μιχαηλίδης και Νίκος Νικολαΐδης, που παρευρεθήκαμε σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας για τη συγκεκριμένη ανάπτυξη, αλλά και δεκάδες αιρετοί, δημοτικοί σύμβουλοι και άλλοι, ζητήσαμε την άμεση κατεδάφιση του».

Της Αντιγόνης Σολομωνίδου Δρουσιώτου

5 Λεπτά...

με τον Μάριο Δ. Χριστοφίνη, αρχιτέκτονα, εκπρόσωπο της διαδικτυακής Πρωτοβουλίας Ενεργών Πολιτών «Παλιό Λιμάνι»

antigoni.drousiotou@phileleftheros.com

Στις 24 Οκτωβρίου, η Ανεξάρτητη Ομάδα Πολιτών «Παλιό Λιμάνι Λεμεσού» πρόβαλε τις απόψεις της στον ημερήσιο τύπο, με έναν αρκετά πειστικό τρόπο, ζητώντας «*τη κατεδάφιση τουλάχιστον των δύο κτιρίων που ενδεχομένως έχουν μετακινηθεί από την αρχική τους θέση και φράζουν τη βόρεια και ανατολική είσοδο του λιμανιού*» (Βλ. Φιλελεύθερος, Τετάρτη, 24 Οκτωβρίου 2012, «Συνέντευξη με τον Μάριο Δ. Χριστοφίνη, αρχιτέκτονα της διαδικτυακής Πρωτοβουλίας Ενεργών Πολιτών Λεμεσού Παλιό Λιμάνι», http://www.facebook.com/photo.php?fbid=311489595633644&set=o.502392369771196&type=1&relevant_count=1&ref=nf).

Στις 2 Νοεμβρίου, μία άτυπη ομάδα πολιτών της Λεμεσού, απέστειλε μία ακόμη ανοικτή επιστολή με τίτλο «*Το Παλιό Λιμάνι της Λεμεσού*», η οποία δημοσιεύτηκε σε ημερήσιες εφημερίδες και στρεφόταν εναντίον της ανάπλασης του Παλιού Λιμανιού Λεμεσού και της μετατροπής του από παραδοσιακό ψαρολίμανο σε χώρο εμπορικών και γραφειακών αναπτύξεων (βλ. Φιλελεύθερος, Παρασκευή, 2 Νοεμβρίου 2012, σελ. 29, «Παλιό Λιμάνι Λεμεσού», http://www.facebook.com/photo.php?fbid=10151232347684663&set=o.502392369771196&type=1&relevant_count=1&ref=nf).

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2012 Ο Φιλελεύθερος

Το παλιό λιμάνι της Λεμεσού

Ένα σημαντικό ιστορικό σημείο της πόλης διεγράφη, υποστηρίζει η δρ Χριστίνα Αγγελίδου, εκ μέρους 20 άλλων Λεμεσιανών (κατέχουμε τα ονόματά τους).

Παρακολουθήσαμε, όπως και πολύς κόσμος, τον προβληματισμό και τις συζητήσεις που έγιναν σε σχέση με το Παλιό Λιμάνι στις αρχές της δεκαετίας του 2000 οπότε και ανακοινώθηκε ότι η Αρχή Λιμένων σε συνεργασία με τον Δήμο Λεμεσού θα προχωρούσε σε ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ του Παλιού Λιμανιού, θα γινόταν επιδιόρθωση του λιμενοβραχίονα και η λεκάνη του θα μετατρεπόταν σε ψαρολίμανο. Το Σχέδιο Περιοχής Κέντρου Λεμεσού προνοεί με σαφήνεια ότι η ανάπτυξη του χώρου του Παλιού Λιμανιού ως ψαρολίμανο «θα πρέπει να είναι συμβατή και λειτουργικά συνδεδεμένη με τις χρήσεις της μαρίνας και την ευρύτερη περιοχή του Κάστρου, ούτως ώστε να υπάρχει μια αλληλοσυμπλήρωση δραστηριοτήτων και λειτουργιών στον ευρύτερο χώρο»... και το Κάστρο και η πλατεία του «θα αποτελεί τον συνδετικό κρίκο μεταξύ εμπορικού πυρήνα, Παλιού Λιμανιού και ευρύτερης περιοχής Τρακοσόλ». Οι δε όροι εντολής του αρχιτεκτονικού διαγωνισμού για το Παλιό Λιμάνι καθορίζουν ότι το έργο πρέπει να ενώνει την Επίχωση, το Λιμάνι, τη μαρίνα και την ιστορική περιοχή του Κάστρου, «με συνδέσεις προς τους γειτνιάζοντες χώρους σε όλες τις κατευθύνσεις». Εδώ και μήνες αφ' ότου άρχισε η κατασκευή των έργων στο Παλιό Λιμάνι, υποθέταμε, όπως και ο περισσότερος κόσμος, ότι μέσα στον περιφραγμένο χώρο γινόντουσαν εργασίες αποκατάστασης του Παλιού Λιμανιού και μετατροπής του σε ψαρολίμανο. Με κατάπληξη είδαμε να ορθώνονται πάνω από την περίφραξη και να κλείνουν την είσοδο του Λιμανιού, πολυώροφα κτήρια χωρίς καμιά σύνδεση μεταξύ τους, και ήταν ακόμη πιο μεγάλος ο συγκλονισμός μας όταν περάσαμε μέσα στον χώρο του Λιμανιού. Δεν υπάρχει πια τίποτα εκεί που να θυμίζει το Λιμάνι για το οποίο ήταν κάποτε περήφανοι οι Λεμεσιανοί, που ήταν σημείο αναφοράς και άρρηκτα συνδεδεμένο με την ιστορία της πόλης τους αλλά και ολόκληρης της Κύπρου. Πολυώροφα κτήρια δημιουργούν τείχος στη γραμμή της αποβάθρας στα ανατολικά του Λιμανιού, αποκόπτοντας την οπτική επαφή και συνέχεια με το πάρκο της επίχωσης και τον παραλιακό πεζόδρομο. Μεγάλο τμήμα της επίχωσης που γειτνιάζει με το Λιμάνι, μετατρέπεται σε χώρο στάθμευσης. Πολυώροφα κτήρια κλείνουν την είσοδο του Λιμανιού απέναντι από τον κυκλικό κόμβο και το Κάστρο. Αυτό που έγινε είναι ένα έγκλημα. Και είναι πραγματικά να απορεί και να διερωτάται κανείς όταν βλέπει τον ζήλο με τον οποίον αναπαλαιώνονται - με σοβαρή επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού - οικοδομές της περιοχής, κάποιες εκατοντάδες μέτρα πιο πέρα, ενώ ένα σημαντικό ιστορικό στοιχείο σ' ένα στρατηγικό σημείο της πόλης και της περιοχής, το μοναδικό που προεκτείνεται προς τη θάλασσα, ΔΙΑΓΡΑΦΗΚΕ.

Ο πολύς κόσμος δεν ξέρει τι έγινε, δεν είδε ακόμη τι έγινε εκεί. Νομίζουν ότι το Παλιό Λιμάνι τους θα μετατραπεί με λίγες αλλαγές, που ίσως το κάνουν και καλύτερο, σε ψαρολίμανο - όπως τους είχαν πει αρχικά!

Στις 16 Νοεμβρίου, το ΕΤΕΚ εξέδωσε μία ανακοίνωση τύπου, η οποία ουσιαστικά αποτελούσε έμμεση αλλά σαφή απάντηση στην ανοικτή επιστολή της Κίνησης Αρχιτεκτόνων Λεμεσού. Μέσω της ανακοίνωσης, το ΕΤΕΚ υπερασπιζόταν το θεσμό του αρχιτεκτονικού διαγωνισμού και τις τροποποιήσεις των αρχικών σχεδίων, ενώ παράλληλα στρεφόταν ενάντια στις «*ετεροχρονισμένες αντιδράσεις*», αναφέροντας μάλιστα ότι «*η ένταση και ο χαρακτήρας της ανάπτυξης δεν έχουν διαφοροποιηθεί ουσιωδώς σε σχέση με τις πρόνοιες του αρχιτεκτονικού διαγωνισμού*». Παρόλα αυτά, το ΕΤΕΚ στάθηκε κριτικά απέναντι στη διαδικασία δημόσιας διαβούλευσης που ακολουθήθηκε, ενώ επιπλέον υποστήριξε την αύξηση των διαθέσιμων χώρων με χρήσεις πολιτιστικού χαρακτήρα και συναφή έργα κοινής ωφελείας, όπως για παράδειγμα το αντιστάθμισμα της ανάπλασης της Πλατείας Συντάγματος από την ΑΛΚ (ΕΤΕΚ, «Ανάπτυξη στο Παλιό Λιμάνι Λεμεσού», http://etekfiles.org/20121116-ANAK-Anapty3h_Palio_Limani_Lemesoy.pdf).

Την ίδια μέρα, η Ανεξάρτητη Ομάδα Πολιτών «Παλιό Λιμάνι Λεμεσού», η Επιτροπή Λεμεσού για το Φυσικό Περιβάλλον, το Κυπριακό Ίδρυμα Προστασίας του Περιβάλλοντος Terra Cypria, η Πρωτοβουλία Ενεργών Πολιτών Λεμεσού, η Πρωτοβουλία / Παρέμβαση για το Δικαίωμα στην

Πόλη και οι Φίλοι της Γης Κύπρου (δηλαδή όλα οι συνεργαζόμενοι φορείς της Συντονιστικής Επιτροπής Πολιτών και Οργανώσεων Λεμεσού, με την εξαίρεση της Κίνησης Αρχιτεκτόνων Λεμεσού), δημοσίευσαν ένα «*Ψήφισμα Διαμαρτυρίας της Κοινωνίας Πολιτών για το Παλιό Λιμάνι – Ψαρολίμανο Λεμεσού*». Το ψήφισμα απεστάλη προς όλες τις αρμόδιες κοινοβουλευτικές επιτροπές και ανεξάρτητες αρχές, τα εμπλεκόμενα υπουργεία, τμήματα και υπηρεσίες, καθώς επίσης και τις τοπικές αρχές. Συνοπτικά, το ψήφισμα διατυπώνει τα ακόλουθα πέντε αιτήματα: «*1) τη διενέργεια εις βάθους έρευνας, σε σχέση με το σκεπτικό το οποίο εκδόθηκε η πολεοδομική άδεια και ειδικά το κατά πόσον η ανάπτυξη παραβιάζει πρόνοιες του περί Πολεοδομίας και Χωροταξίας Νόμου, του Τοπικού Σχεδίου και του Σχεδίου Περιοχής Λεμεσού · 2) την άμεση προσωρινή αναστολή των εργασιών, μέχρι να γίνει επανεξέταση της υφιστάμενης κατάστασης και παρθούν οι ανάλογες αποφάσεις · 3) την πραγματοποίηση δημόσιας παρουσίασης και διαβούλευσης · 4) την παράλληλη κοινοβουλευτική, διοικητική και νομική διερεύνηση του ζητήματος · και 5) την κατεδάφιση και ανασχεδιασμό των νέων κτιριακών εγκαταστάσεων, όπου κριθεί αναγκαίο από τα αποτελέσματα των πιο πάνω ενεργειών*» (βλ. Συντονιστική Επιτροπή Πολιτών και Οργανώσεων για το Λεμεσού, «Ψήφισμα Διαμαρτυρίας της Κοινωνίας Πολιτών για το Παλιό Λιμάνι – Ψαρολίμανο Λεμεσού», http://www.facebook.com/groups/502392369771196/).

Στις 19 Νοεμβρίου, διεξήχθη η δεύτερη συνεδρία της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Εσωτερικών για το συγκεκριμένο θέμα. Μόνο που αυτήν τη φορά, η συνεδρία δεν έγινε στη Βουλή στη Λευκωσία, αλλά στη Λεμεσό. Συγκεκριμένα, της συνεδρίας προηγήθηκε μία σύντομη παρουσίαση των τελικών αρχιτεκτονικών σχεδίων στα γραφεία του εργοταξίου του Παλιού Λιμανιού και μία επιτόπια επίσκεψη για επιθεώρηση του χώρου των κατασκευαστικών εργασιών. Στη συνέχεια, η συνεδρία πραγματοποιήθηκε στο Δημοτικό Μέγαρο Λεμεσού και είχε ανοικτό χαρακτήρα. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης, όλοι οι εμπλεκόμενοι και ενδιαφερόμενοι φορείς είχαν την ευκαιρία να παρουσιάσουν τις θέσεις τους, να εγείρουν ερωτήματα και να λάβουν απαντήσεις από την πλευρά των καθ' ύλη αρμοδίων, κυρίως της ΑΛΚ, του Δήμου Λεμεσού και του Τμήματος Πολεοδομίας και Χωροταξίας.

Στις 22 Νοεμβρίου, αυτήν την φορά ήταν η σειρά του ΣΑΚ να εκδώσει ένα δελτίο τύπου, το οποίο στρεφόταν και πάλι ενάντια στις θέσεις που διατυπώνονταν μέσω της ανοικτής επιστολής της Κίνησης Αρχιτεκτόνων Λεμεσού. Όπως και το ΕΤΕΚ, έτσι και ο ΣΑΚ υπερασπίστηκε το θεσμό του αρχιτεκτονικού διαγωνισμού και τις τροποποιήσεις των αρχικών σχεδίων. Παρόλα αυτά, δεν στεκόταν το ίδιο κριτικά με το ΕΤΕΚ απέναντι στη διαδικασία δημόσιας διαβούλευσης που ακολουθήθηκε και δεν προέβαλε την ανάγκη για οποιοδήποτε αντιστάθμισμα, χαρακτηρίζοντας το αρχιτεκτονικό έργο ως «*υψηλού επιπέδου*», το οποίο «*ικανοποιεί πλήρως το αρχικό πρόγραμμα*» (ΣΑΚ, «Παλιό Λιμάνι Λεμεσού»).

Στις 23 Νοεμβρίου, η Συντονιστική Επιτροπή Πολιτών και Οργανώσεων Λεμεσού ξεκίνησε μία μαζική προσπάθεια συλλογής υπογραφών για το Παλιό Λιμάνι Λεμεσού (http://www.thepetitionsite.com/652/049/166/-/?cid=FB_TAF_CIT).

Κάπως έτσι φτάσαμε στις 24 Νοεμβρίου, οπότε η Συντονιστική Επιτροπή Πολιτών και Οργανώσεων Λεμεσού διοργάνωσε μία δεύτερη εκδήλωση διαμαρτυρίας, στην Πλατεία Συντάγματος, στην οποία – όπως και στην πρώτη – συμμετείχαν τελικά μόλις 50 άτομα (http://www.facebook.com/events/193235400813138/). Κατά τη διάρκεια της διαμαρτυρίας, οι διαδηλωτές κρατούσαν διάφορα πανό, ενώ κάποια στιγμή κρέμασαν πάνω στο επίμαχο κτίριο στα βόρεια του Παλιού Λιμανιού, ένα πανό που ανέγραφε «*Αίσχος*» (Facebook Group Ανεξάρτητη Ομάδα Πολιτών «Παλιό Λιμάνι Λεμεσού», http://www.facebook.com/groups/502392369771196/).

Αντί επιλόγου

Η προσπάθεια προστασίας του Παλιού Λιμανιού – Ψαρολίμανου Λεμεσού από μία ανεξέλεγκτη πολεοδομική, χωροταξική και οικοδομική ανάπτυξη προς το παρόν φαίνεται να αποτελεί μία απόμακρη πραγματικότητα.

Οι φορείς που συμμετέχουν στη Συντονιστική Επιτροπή Πολιτών και Οργανώσεων Λεμεσού δεν φαίνεται να κινούνται προς την ίδια κατεύθυνση, καθώς ορίζουν με εντελώς διαφορετικό τρόπο το πρόβλημα και απαιτούν εκ διαμέτρου αντίθετες λύσεις για την επίλυση του.

Πέρα από τις διαφορετικές προσεγγίσεις που υιοθετούνται στο εσωτερικό των τοπικών κοινωνικών και περιβαλλοντικών οργανώσεων, το χάσμα που χωρίζει τις θέσεις και τα αιτήματα της κοινωνίας πολιτών αντικατοπτρίζεται στο εσωτερικό αυτού του χώρου που θα μπορούσαμε να ορίσουμε ως «επιστημονική κοινότητα» (π.χ. αρχιτέκτονες και πολιτικοί μηχανικοί).

Επιπλέον, η τοπική κοινωνία της Λεμεσού δεν φαίνεται να είναι σε θέση να κινητοποιηθεί τόσο δυναμικά, όσο σε άλλες παρόμοιες περιπτώσεις, με πιο πρόσφατο παράδειγμα την επιτυχημένη εκστρατεία για προστασία του παραθαλάσσιου περιφερειακού πάρκου στο Δασούδι.

Παράλληλα, οι τοπικοί πολιτικοί αξιωματούχοι φαίνεται να ακολουθούν τη δική τους ατζέντα, η οποία διαφέρει κατά πολύ από αυτήν των πολιτών. Κάποιοι από τους πολιτικούς αξιωματούχους προσπαθούν να δικαιολογήσουν κακές επιλογές, στηριζόμενοι σε ένα μοντέλο οικονομικής ανάπτυξης που φαίνεται να έχει χρεοκοπήσει, όχι μόνο σε οικονομικό επίπεδο, αλλά κυρίως στο κοινωνικό. Και την ίδια στιγμή βέβαια, κάποιοι άλλοι επιλέγουν το δρόμο του λαϊκισμού και της ψηφοθηρίας, χρίζοντας τον εαυτό τους ως συνήγορο των πολιτών, χωρίς όμως να αντιλαμβάνονται ότι οι πολίτες δεν τρέφουν καμία απολύτως συμπάθεια ή ακόμη και σεβασμό προς το πρόσωπο τους, καθώς εμφανίζονται πάντα από το πουθενά για να αποκομίσουν την πολιτική υπεραξία των καθημερινών τους αγώνων, τις περισσότερες φορές μάλιστα με πολιτικό τραμπουκισμό.

Διεθνή

Νάντη, Γαλλία:
Η ξαφνική επίθεση των δυνάμεων καταστολής και το «αντάρτικο»

Συνεχίζοντας από το άρθρο της προηγούμενης εβδομάδας (http://defterianaynosi.com/article.php?id=413), οι κάτοικοι της ZAD (Zone A Defendre) προχωρούσαν σιγά-σιγά στην κατασκευή των διαφόρων καταυλισμών τους. Μέχρι και την Παρασκευή το πρωί, είχαν καταφέρει να δημιουργήσουν πέντε καταυλισμούς σκορπισμένους στο δάσος, για να καλύψουν τις ανάγκες τους. Αρκετός κόσμος αποσύρθηκε λόγω υποχρεώσεων, έτσι οι αστυνομικοί προετοίμαζαν την επίθεση τους για να διώξουν τους 'παρανόμους' από την περιοχή.

Η αστυνομία κάνει την πρώτη της κίνηση

Την Παρασκευή, στις 6 το πρωί, η αστυνομία έπιασε εξ' απροόπτου τους κατοίκους ενός καταυλισμού, του Rosier, ξυπνώντας τους με κοκτέιλ από δακρυγόνα. Τους σήκωσαν γρήγορα και τους ανακοίνωσαν ότι έχουν στη διάθεση τους 30 λεπτά για να αδειάσουν την περιοχή. Αυτός ήταν και ο χρόνος που χρειάζονταν οι μπουλντόζες για να καταφθάσουν στην περιοχή και να διαλύσουν τα πάντα.

Δεν θα ήταν, όμως, τόσο εύκολο. Στο δάσος σήμανε κόκκινος συναγερμός και μέσα σε χρόνο ρεκόρ οργανώθηκε πορεία από τρακτέρ για να κλείσει το δρόμο από όπου έρχονταν οι μπουλντόζες. Οι κάτοικοι της Rosier αντιστάθηκαν στους αστυνομικούς για την άγρια επίθεσή τους, όμως, ήταν ολιγάριθμοι σε σχέση με τους ακτιβιστές, αφού τους είχαν περικυκλώσει οι δυνάμεις καταστολής και δεν άφηναν τους συντρόφους τους να πλησιάσουν. Ο αιφνιδιασμός και η ανοργανωσιά έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην εύκολη ήττα των ακτιβιστών στο Rosier, όμως στις υπόλοιπες περιοχές είχε, ήδη, αρχίσει η προετοιμασία για το αντάρτικο. Στην αρχή, χρησιμοποίησαν τα τρακτέρ για να δημιουργήσουν ένα κλοιό προστασίας γύρω από τα σπίτια και ύστερα χρησιμοποίησαν τα ξύλα και ότι τους απέμεινε για να δημιουργήσουν οδοφράγματα.

Το πιο δύσκολο, πλέον, ήταν να διασφαλίσουν τα δεντρόσπιτα που ήταν εκτεθειμένα. Από εκεί ακριβώς ξεκίνησε ο πόλεμος. Οι δυνάμεις των ΜΑΤ προσπαθούσαν να κατεβάσουν τους ανθρώπους από τα δέντρα και άρχισαν να ρίχνουν δεκάδες χημικά με αποτέλεσμα οι ακτιβιστές να απαντούν με πέτρες και ξύλα.

Στο μεταξύ, άρχισαν να καταφθάνουν ενισχύσεις από τα γύρω χωρια που έφερναν στο κόσμο ξύλα, ρούχα και τρόφιμα και για να αγωνιστούν στο πλευρό των ακτιβιστών. Οι άντρες με τα μπλε ήταν πλέον σκορπισμένοι σε μικρές ομάδες και αναγκάστηκαν να οπισθοχωρήσουν, περιμένοντας και αυτοί τους υπόλοιπους αστυνομικούς που θα κατέφθαναν. Ο απολογισμός ήταν τρεις αστυνομικοί και δύο δημοσιογράφοι τραυματίες, ενώ από την πλευρά των ακτιβιστών μια κοπέλα σοβαρά και τρεις ελαφρά τραυματισμένοι.
Ήταν, πλέον, απόγευμα και η είδηση διαδόθηκε σε όλη την Γαλλία έτσι σε πολλές πόλεις ξεκίνησαν διαμαρτυρίες έξω από τα γραφεία του κυβερνώντος σοσιαλιστικού κόμματος.

Οι προκλητικές δηλώσεις και οι μικρές νίκες

Έπειτα από κάποιο είδος εκεχειρίας οι δυο πλευρές σταμάτησαν για την νύχτα. Από την πλευρά των ακτιβιστών, οι δηλώσεις ήταν αποφασιστικές: «Vinci ξεκουμπίσου, Αντίσταση και σαμποτάζ». Δεν θα άφηναν εύκολα τους αγώνες τους.
Το Σάββατο, η ημέρα ξεκίνησε με τις δηλώσεις του Υπουργού Εσωτερικών. Θα γίνονταν οι απαραίτητες ενέργειες ώστε να αποτρέψουν την αύξηση του προβλήματος. Θα ληφθούν μέτρα για να τηρηθεί ο νόμος, να ξεκινήσουν οι εργασίες από τις οποίες θα επωφεληθούν εκατομμύρια κάτοικοι της Γαλλίας. Φυσικά, δεν εξήγησε ποιοί είναι αυτοί που θα επωφεληθούν. Πάντως οι αγρότες της περιοχής και οι ακτιβιστές δεν φαίνεται να συμφωνούν.

Ενώ κανονικά όλοι οι δρόμοι οδηγούν στο Παρίσι, το σαββατοκύριακο οι δρόμοι οδηγούσαν στην ZAD. Εντελώς παραδόξως οι τιμές στα εισιτήρια των τρένων αυξήθηκαν και στους δρόμους, η αστυνομία σταματούσε τα ύποπτα αυτοκίνητα που είχαν κατεύθυνση προς την Νάντη. Οι

διαδηλώσεις στις άλλες πόλεις ήταν μαζικότερες και λιγότερο ειρηνικές, με αποτέλεσμα την προσαγωγή δεκάδων διαδηλωτών στο Παρίσι και στην Νάντη.

Στην περιοχή του αντάρτικου, ο «πόλεμος» συνεχίστηκε και οι ακτιβιστές κατάφεραν να κρατήσουν τους αστυνομικούς μακριά από τους καταυλισμούς, αλλά και να μην τους αφήσουν να καταστρέψουν τα δεντρόσπιτα. Η κτηνωδία των αστυνομικών συνεχίστηκε, κτυπώντας τους διαδηλωτές που σκαρφάλωναν στα δέντρα και ρίχνοντας σπρέι πιπεριού και δακρυγόνα.

Οι αντάρτες αριθμούσαν γύρω στους 10.000, ενώ διατηρούνταν ομάδες πρώτων βοηθειών, καθώς και οι ομάδες που συνέχισαν να κτίζουν στη περιοχή. Στη διαμαρτυρία στη Νάντη υπήρχαν 10.000 κάτοικοι από τους οποίους γύρω στις 7.000 κατέφθασαν οργανωμένα για να βοηθήσουν.

Οι αστυνομικοί δεν κατάφεραν να κερδίσουν έδαφος, χάρις στην οργανωμένη άμυνα και επίθεση των ακτιβιστών. Από την Κυριακή το απόγευμα, αποχώρησαν έτσι το βράδυ της ίδιας μέρας είχε γιορτινό χαρακτήρα.

Είναι άγνωστο το πόσο θα καταφέρουν να κρατηθούν. Κανένας δεν παράτησε τον αγώνα. Η βοήθεια από τις γύρω περιοχές σε εφόδια είναι συνεχής και οι αστυνομικοί δείχνουν να τα έχουν χαμένα. Θα χρειαστούν ακόμη πολλές βίαιες πράξεις για να σπάσουν το κίνημα στην ZAD. Για την ώρα ο αριθμός των ανθρώπων με τα μπλε, δεν είναι αρκετός για να τους νικήσει. Μέχρι πού μπορεί να φτάσει το σοσιαλιστικό κόμμα για να προωθήσει πολιτικές ενάντια στα συμφέροντα και τη θέληση της κοινωνίας; Το μόνο σίγουρο είναι ότι σε ολόκληρη την Γαλλία, το κίνημα μεγαλώνει και οι πράξεις των κατοίκων της ZAD τυγχάνουν τεράστιας εκτίμησης και σεβασμού. Με κάθε νίκη ο κόσμος πιστεύει στο κίνημα όλο και περισσότερο και αυτό φαίνεται από τη συμμετοχή του, τόσο στις διαμαρτυρίες, όσο και στο ίδιο το πεδίο μάχης.

ΣΠΟΝΤΕΣ

- **Και αν ζητήσει η Σλοβενία λογαριασμό για τα γιουγκοσλαβικά κεφάλαια;** Μέσα στην τρελή χαρά μερικών να ενταχθούν στο μνημόνιο, ξεχνούν φαίνεται τις λεπτομέρειες. Προφανώς λ.χ. θα πρέπει να εγκρίνει και η Σλοβενία, το όποιο δάνειο της Κύπρου. Η Σλοβενία ήταν μέρος της τέως Γιουγκοσλαβίας και παραπονούμενη στη υπόθεση των

κεφαλαίων της τότε ομοσπονδιακής χώρας – των «εκατομμυρίων Μιλόσεβιτς», όπως επικράτησε να λέγονται. Αυτών των κεφαλαίων, τα οποία η Σερβία - η ορθότερα η νέα Γιουγκοσλαβία - διοχέτευε μέσω του δικηγορικού γραφείου του Τ. Παπαδόπουλου και της Λαϊκής. Αν λοιπόν με το λογαριασμό, θα τους στείλουμε δώρο τον Ν. Παπαδόπουλο, θα πουλήσουμε τη μισή Στράκκα, ή θα στείλουμε τον κ. Φιλίππου να εξηγήσει;

- **Και επειδή μερικοί αρέσκονται να θυμούνται και το πλαίσιο:** Θα στείλουμε, επίσης και στελέχη της κυβέρνησης Κληρίδη τότε; Ήξεραν, δεν είναι; Βέβαια, εκείνη η κυβέρνηση θα ήταν καλά να ξεκινούσε να μας εξηγούσε την πορεία του κ. Χάσικου.

- **Για το Βγενόπουλο και όσους ξεχνούν τη συνάντηση στη Βουλή, τον Ιούλιο του 2009.** Επειδή και ένας, κατά τ' άλλα σοβαρός δημοσιογράφος άρχισε να αναπαράγει κλισέ, είναι εύκολο να πιστοποιηθεί ποιοί στήριξαν το Βγενόπουλο. Το 2009, όταν απειλούσε να φύγει από την Κύπρο, έγινε συζήτηση στη Βουλή στην παρουσία, τόσο του Ορφανίδη, όσο και του Βγενόπουλου του ίδιου. Εκεί ο Βγενόπουλος ζήτησε μερικά πράγματα. Ποιοί απάντησαν την άλλη μέρα, ότι πρέπει να σέβεται το κυπριακό θεσμικό πλαίσιο; Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, το ΑΚΕΛ και το ΔΗΚΟ. Ο Αβέρωφ και ο ΔΗΣΥ, πού ήταν; Γιατί δεν έβγαλαν ανακοίνωση – έστω να υπερασπιστούν τον Ορφανίδη; Μήπως ήταν οι μέρες που ο Αβέρωφ πουλούσε εκδούλευση στο Βγενόπουλο, όπως κατάγγειλε ο τελευταίος; Μήπως ήταν οι μέρες που του πρότεινε να διαμεσολαβήσει με τον Ορφανίδη ως προσωπικό ρουσφέτι; Διότι, προφανώς και το επόμενο καλοκαίρι, όταν έγραφε ο Αβέρωφ το πόνημά του για το ότι πρέπει να αγαπούμε τις τράπεζες αντί να τις φορολογούμε, πάλι δεν είπε λέξη για το Βγενόπουλο. Ενδιαφέρουσα αμνησία δεν είναι;

- **Ο Βενιζέλος των χαμένων επιστολών ως δικηγόρος των τραπεζών.** Ο δημοσιογράφος του Φιλελευθέρου αγγίζει πια τα όρια του κωμικού. Αφού είδε την παράσταση του Αναστασιαδη και της Ιωάννας το μόνο που βρήκε να πει - όπως και η Ιωάννα - ήταν για το Μαρί και ότι η κυβέρνηση κάλεσε την τρόικα. Μα αγαπητέ κ. Κώστα, ξεχνάς εύκολα για κάποιον που καμώνεται ότι είναι του «δεν ξεχνώ». Εντάξει να ξεχνάς τον Τσοχατζόπουλο άντε, αλλά τα μαργαταρια σου ποιός θα τα αφήσει να περάσουν; Τα γραπτά μένουν, έλεγαν και οι Ρωμαίοι και είσαι βαθιά μπλεγμένος, κ. Κώστα. Θυμάσαι την αμηχανία, την αδυναμία και τελικά τη φαιδρή σου απάντηση - "υπάρχουν αλλα δεν βρέθηκαν" - όταν σε μια ανοικτή συζήτηση για το Μαρί σε ρώτησαν για τις «επιστολές Ιωαννίδη» που τις προσαρμόσατε - πάλι χωρίς τεκμήριο - και σε πρωτοσέλιδο; Είπατε ψέματα πολλά, καημένε μου και το να αποφύγετε την ευθύνη των ψεμάτων, δεν είναι εύκολο. Να θυμάσαι, λοιπόν, την αμηχανία σου να απαντήσεις, αλλά και το ότι θα σε συνοδεύουν πάντα εκείνα τα ψέματα. Ως τεκμήρια της δήθεν δημοσιογραφίας μιας εποχής. Με τη δική σου υπογραφή. Και δεν θα σε κρίνουν μόνο οι φίλοι σου, που λογοκρίνατε μαζί. Και μετά θα δέσουν σαν το γλυκό καρυδάκι με τις

όμορφες ατάκες, με τις οποίες προσπαθούσες και προσπαθείς να προστατεύσεις τις τράπεζες. Δεν ξέρεις αγγλικά να διαβάσεις έστω τις εκθέσεις των οίκων αξιολόγησης. Διάβαζε τί γράφει η αρμόδια στον οικονομικό Φιλελεύθερο και κάνε απλά μαθηματικά. Την τρόικα, την έφεραν οι τράπεζες και κάποιοι τις συγκάλυπταν από το 2009. Και μερικοί τις υπηρετούν πιστά και μετά τον Ιούνιο του 2012. Περαστικά. Που έλεγε και ο Καβάφης… αν δεν μπορείς ... μην την εξευτελίζεις τουλάχιστον. Υποσχόσουν καλύτερα κάποτε.

- **Εκλιπαρώντας καρέκλες.** Ο πρύτανης του Πανεπιστημίου Κύπρου σε νέα δήλωση μας πληροφορεί ότι «Είναι η ώρα που πρέπει να κυβερνήσουν οι άριστοι». Κοιτά να δεις που θα μας βγει και αριστοκράτης. Οι άριστοι του ρουσφετιού ή των υφυπουργείων, κ. Κωνσταντίνε, είναι το πιο αστείο ανέκδοτο που ακούστηκε σε προεκλογική εκστρατεία. Ας πούμε άριστοι, όπως ο κ. Ζενιος που για τρία χρόνια δεν πήρε χαμπάρι, τί γινόταν με τις τράπεζες και ανακάλυψε ξαφνικά την περασμένη άνοιξη ότι «χάθηκαν πολλά λεφτά». Ήταν και ο πανεπιστημιακός ειδικός, δεν είναι; Άριστη διάγνωση, μετά το γεγονός. Προφανώς, λοιπόν, οι λέξεις είναι φτηνές. Αλλά είναι ενδιαφέρον και η λαγνεία μερικών με την έννοια της ελίτ. Δεν είχαν, άραγε, τέτοιες φαντασιώσεις και όσοι αποφάσιζαν τις επενδύσεις από το 2009 στο 2012 στις τράπεζες; Αυτά, όμως, δεν είναι λόγια να τα ακούει ο πρύτανης. Τώρα, αναπαράγει το γερμανικό μύθο για το μεσογειακό ήλιο.

- **Αυξάνονται τα κείμενα για τις ευθύνες των τραπεζιτών.** Κάπως πρέπει να αντιμετωπιστεί και η δημόσια οργή. Αλλά πως θα συντηρηθεί ο μύθος ότι τα ΜΜΕ είναι ουδέτερα είναι άλλο θέμα. Κάτι πήγε να πει και ο Χατζηκωστής της ΕΤΥΚ. Κάποια στιγμή η πραγματικότητα και η συνακόλουθη οργή, θα φτάσει στο οριακό σημείο. Και τότε προφανώς, οι καθρέφτες θα είναι ο τρόπος, με τον οποίο τα ΜΜΕ θα αντιμετωπίσουν τις δικές τους ευθύνες για τα τραπεζιτικά σκάνδαλα.

- **Όταν τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης αποδεικνύονται και ως μέσα διαμαρτυρίας:** Με το που έσκασε το μαντάτο, σε χρόνο ρεκόρ άρχισε να διοργανώνεται δημόσια εκδήλωση: Μποϋκοτάζ στις Υπεραγορές Ορφανίδη με τίτλο «Να βάλουν το δέντρο εκεί που ξέρουν!». Οι υπεραγορές Ορφανίδης ενημερώθηκε τόσο για το συμβάν – τοποθέτηση χριστουγεννιάτικου δέντρου σε χώρο στάθμευσης αναπήρων στην υπεραγορά στη Σκαρίνου– και έσπευσε να δημοσιεύση ανακοίνωση απολογίας, με την οποία ταυτόχρονα ευχαριστεί το κοινό που έφερε σε γνώση της, «την ατυχή αβλεψία» και εκφράζει το σεβασμό της στα άτομα με αναπηρία. Τελικά τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, μπορούν να έχουν πραγματικά και χρησιμότητα κοινωνικής ευαισθητοποίησης και άμεσης κινητοποίησης.

http://www.facebook.com/events/391278230946227/

Επιλογές από τα blogs

1. Κύπρος, εικόνες του Κινηματογράφου

http://koinipatridaortakvatan.blogspot.com/2012/11/blog-post_26.html

2. Through the Futurological Roadblock - Revolution, Counter - Revolution, Repetition

http://leninreloaded.blogspot.com/2012/11/through-futurological-roadblock.html

3. Χίλιες Λέξεις

http://topontiki.gr/skitsografies/45033

4. Η ανατολική μεσόγειος σε περιστροφή

http://www.sarajevomag.gr/entipa/teuhos_55/i55_p24_med.html

5. **Έφυγε ο συγγραφέας Χρόνης Μίσσιος**

- Πολίτης: Παράθυρο – Λοξές ματιές στον πολιτισμό. 20/11/2012 – Απεβίωσε ο Χρόνης Μίσσιος => http://www.parathyro.com/?p=16633
- TVXS. Χρόνης Μίσσιος (Συνέντευξη) – Δε γουστάρω συγκεντρωτισμό, δε γουστάρω αυτά τα πράγματα! => http://tvxs.gr/news/egrapsan-eipan/xronis-missios-h-koinonia-deixnei-na-exei-pathei-egkefaliko
- TVXS – Αναδημοσίευση από Το Βήμα. Χρόνης Μίσσιος (Συνέντευξη) – Μιλάμε για την Αριστερά: «Ειλικρινά δεν ξέρω αν υπάρχει αριστερά» => http://tvxs.gr/news/%CE%AD%CE%B3%CF%81%CE%B1%CF%88%CE%B1%CE%BD-%CE%B5%CE%AF%CF%80%CE%B1%CE%BD/%CE%BC%CE%B9%CE%BB%CE%AC%CE%BC%CE%B5-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B1%CF%81%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%B5%CF%81%CE%AC-%C2%AB%CE%B5%CE%B9%CE%BB%CE%B9%CE%BA%CF%81%CE%B9%CE%BD%CE%AC-%CE%B4%CE%B5%CE%BD-%CE%BE%CE%AD%CF%81%CF%89-%CE%B1%CE%BD-%CF%85%CF%80%CE%AC

%CF%81%CF%87%CE%B5%CE%B9-%CE%B1%CF%81%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%B5%CF%81%CE%AC%C2%BB-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CF%87%CF%81%CF%8C%CE%BD%CE%B7-%CE%BC%CE%AF%CF%83%CF%83%CE%B9%CE%BF%CE%BF%BF

- The Insider. Χρόνης Μίσσιος (Βίντεο) – Το σύστημα του παραλόγου => http://www.theinsider.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=22616%3Axronis-missios-to-systima-toy-paralogoy-binteo&catid=68%3Apeople&Itemid=48
- Χρόνης Μίσσιος (Βίντεο) – «Καλά, εσύ σκοτώθηκες νωρίς» (απόσπασμα) => http://www.youtube.com/watch?v=60pBvLxsJk8&feature=related
- Χρόνης Μίσσιος (Βίντεο) – «Ο μοναχικός δρόμος του επαναστάτη» => http://www.youtube.com/watch?v=khyb6SgO34I&feature=related

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Πορεία αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό

Το Σάββατο, 24 Νοεμβρίου 2012, και ώρα 12:00, πραγματοποιήθηκε πορεία διαμαρτυρίας προς την Ισραηλινή Πρεσβεία, με στόχο την επίδειξη αλληλεγγύης προς τον δοκιμαζόμενο Παλαιστινιακό λαό και την καταδίκη των Ισραηλινών βομβαρδισμών και επιδρομών προς τη Γάζα. Αφορμή για την πορεία ήταν η δολοφονική επιδρομή του Ισραηλινού Στρατού στην Λωρίδα της Γάζας, που άφησε πίσω της 121 νεκρούς, εκ των οποίων οι μισοί ήταν άμαχοι, ανάμεσά τους 27 παιδιά, ενώ 920 άτομα είχαν τραυματιστεί. Από ισραηλινής πλευράς, έχασαν την ζωή τους 3 πολίτες.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η πορεία ήταν η δεύτερη εκδήλωση καταδίκης της ισραηλινής επίθεσης. Είχε προηγηθεί εκδήλωση της ΕΔΟΝ την προηγούμενη μέρα, την Παρασκευή.

Στην πορεία συμμετείχαν πέραν των 150 ατόμων, κυρίως μέλη των ακόλουθων ομάδων και οργανώσεων: Συσπείρωση Ατάκτων, Νέα Διεθνιστική Αριστερά, ΑΝΤικαπιταλιστική Αριστερή Ταξική Επαναστατική Συσπείρωση (ΑΝΤ.ΑΡ.Τ.Ε.Σ), Σκαπούλα, Επιτροπή για μια Ριζοσπαστική Αριστερή Συσπείρωση (Ε.Ρ.Α.Σ.), Εργατική Δημοκρατία, Κίνηση για Ισότητα, Στήριξη και Αντιρατσισμό (Κ.Ι.Σ.Α.), Free Syrian Community in Cyprus, Palestinian Community in Cyprus, Turkish Cypriot Teachers Union (KTÖS), Turkish Cypriot Secondary Education Teachers Union (KTOEÖS),The Student Initiative (Öğrenci İnisiyatifi), Revolutionary Communist Alliance (DKB), New Cyprus Party Youth (YKP Gençlik), Baraka Cultural Centre, Barikat, Cyprus Socialist Party (Kıbrıs Sosyalist Partisi), DAÜ-SEN και DAÜ-Bir-Sen.

Η πορεία είχε ως αφετηρία την Πλατεία Ελευθερίας και κατέληξε στην Ισραηλινή Πρεσβεία. Οι διαμαρτυρόμενοι κρατούσαν σημαίες της Παλαιστίνης και των διαφόρων οργανώσεων, καθώς επίσης και πανό στα οποία ανέγραφαν «Viva Palestina», «Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη», «Το Κυπριακό Κράτος Συνένοχο στις Σφαγές», «Victory to Intifada – Λευτεριά στην Παλαιστίνη», «We Are All Palestinians», κ.α.

Κατά τη διάρκεια της πορείας διαμοιράστηκαν φυλλάδια διαμαρτυρίας και οι διαδηλωτές φώναξαν συνθήματα, όπως «Αυτοί που βομβαρδίζουν τους άραβες εργάτες είναι οι μόνοι τρομοκράτες», «Λευτεριά στην Παλαιστίνη», «Νίκη στην Ιντιφάντα», κτλ. Στον χώρο της Ισραηλινής Πρεσβείας, η οποία ήταν αποκλεισμένη από αστυνομικές δυνάμεις διαμοιράστηκαν κείμενα στην ελληνική, αγγλική, αραβική και τουρκική γλώσσα, μέσω των οποίων εκφράστηκε «*η*

απαίτηση όπως σταματήσουν άμεσα οι στρατιωτικές επιθέσεις του Ισραήλ στην Λωρίδα της Γάζας, όπως και ο αποκλεισμός της Λωρίδας της Γάζας γενικότερα, καθώς αποτελεί οργανωμένη γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού». Τέλος, μέσω της κοινής διακήρυξης τους, οι διάφορες ομάδες και οργανώσεις τόνισαν πως «*συντάσσονται με το αντιπολεμικό κίνημα που έχει ξεκινήσει σε όλο τον κόσμο, αλλά και στο εσωτερικό του Ισραήλ*».

Διάλογος για τη Μετανάστευση και το Ρατσισμό

Χαιρετισμός στο Διεθνές Εργαστήριο:
«Μετανάστες και Δικαίωμα στην Ίση Μεταχείριση στην Κύπρο»

21 Νοεμβρίου 2012 – Ελένη Μαύρου, Υπουργός Εσωτερικών της Κυπριακής Δημοκρατίας
http://www.moi.gov.cy/moi/pio/pio.nsf/0/4659492E9434AAE6C2257ABD002892AA?OpenDocument

Ευχαριστώ για την πρόσκληση να είμαι σήμερα εδώ μαζί σας για να χαιρετίσω το Εργαστήριο που διοργανώνετε με θέμα το δικαίωμα των μεταναστών στην ίση μεταχείριση.

Η πρόσβαση των μεταναστών σε φορείς, αγαθά και υπηρεσίες, σε ίση βάση με τους πολίτες των κρατών μελών και χωρίς διακρίσεις, είναι ζωτικής σημασίας για μια επιτυχημένη πολιτική ένταξης. Η νομοθεσία της ΕΕ απαγορεύει τις διακρίσεις για φυλετικούς ή εθνοτικούς λόγους, σε τομείς όπως για παράδειγμα η απασχόληση, η εκπαίδευση, η κοινωνική ασφάλιση, η υγειονομική περίθαλψη, η πρόσβαση στα αγαθά και τις υπηρεσίες κλπ. Κατά συνέπεια, για μια ολοκληρωμένη και αποτελεσματική πολιτική μετανάστευσης και ένταξης, απαραίτητες προϋποθέσεις είναι η ύπαρξη διάφανων κανόνων και οι σαφώς διατυπωμένες προσδοκίες για τους νόμιμους

μετανάστες. Η πρόσβαση συνεπάγεται επίσης τη λήψη μέτρων προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι οι δημόσιοι φορείς και οι πολιτικές, όποτε αυτό είναι δυνατόν, είναι ανοικτοί στους μετανάστες. Είναι σκόπιμο να παρακολουθείται και να αξιολογείται η επιτυχία των δημόσιων φορέων στον τομέα της εξυπηρέτησης όλων όσοι διαμένουν νόμιμα σε ένα κράτος και να γίνονται οι απαραίτητες προσαρμογές όπου και όποτε απαιτείται.

Η αβεβαιότητα και η άνιση μεταχείριση οδηγούν στην ανασφάλεια και κατ' επέκταση σε πιθανή περιφρόνηση των κανόνων, με αποτέλεσμα την κοινωνικοοικονομική περιθωριοποίηση των μεταναστών και των οικογενειών τους. Οι συνέπειες φυσικά της περιθωριοποίησης οποιασδήποτε ομάδας του κοινωνικού συνόλου είναι πάντα αρνητικές και πολύ γνωστές σε όλους μας.

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, παρόλο που η ένταξη μεταναστών δεν αποτελεί τομέα κοινοτικής αρμοδιότητας, αυτό κάθε άλλο παρά σημαίνει ότι οι προκλήσεις που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε είναι ήσσονος σημασίας, ούτε ότι το περιθώριο για κοινή δράση και συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών είναι περιορισμένο. Το θέμα της ένταξης λοιπόν παραμένει ένα ζήτημα κοινού ενδιαφέροντος σε όλη την Ευρώπη, όπου για δεκαετίες τώρα αναδεικνύονται πολυπολιτισμικές κοινωνίες.

Οι μετανάστες από τρίτες χώρες αποτελούν σήμερα περίπου το 4% του πληθυσμού της ΕΕ. 20 εκατομμύρια άνθρωποι είναι υπήκοοι τρίτων χωρών, ζουν, εργάζονται, δημιουργούν οικογένεια και λαμβάνουν εκπαίδευση σε κράτη μέλη της ΕΕ. Η συνθήκη αυτή έχει δημιουργήσει ασφαλώς νέα διαφοροποιημένα δεδομένα σε ότι αφορά την κοινωνική συνοχή. Ταυτόχρονα, η ίδια η Ευρώπη επηρεάζεται επίσης έντονα από δημογραφικές αλλαγές. Ο πληθυσμός γηράσκει και το προσδόκιμο ζωής παρατείνεται την ίδια στιγμή που ο πληθυσμός που βρίσκεται σε ηλικία εργασίας συρρικνώνεται.

Δεν είναι τυχαίο ότι η Κυπριακή Προεδρία έχει κατατάξει το θέμα της ένταξης των μεταναστών υψηλά στην ημερήσια της διάταξη. Στα πλαίσια αυτά πραγματοποιήσαμε χθες στη Λευκωσία Διάσκεψη Εμπειρογνωμόνων με θέμα τον ρόλο των τοπικών και περιφερειακών αρχών, αλλά και των τοπικών κοινωνιών ευρύτερα, στον σχεδιασμό και στην υλοποίηση πολιτικών και δράσεων για την ένταξη.

Πιστεύουμε ότι η αποτελεσματική ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών στις τοπικές κοινωνίες αποτελεί το κλειδί προκειμένου, αφενός, να αξιοποιηθούν στο μέγιστο δυνατό βαθμό τα οφέλη από τη μετανάστευση και, αφετέρου, για να βρει η Ευρώπη έναν τρόπο να αντεπεξέλθει αποτελεσματικά στην πρόκληση των διαφοροποιημένων πλέον πολυπολιτισμικών κοινωνιών της.

Αναμφίβολα, η ορθή διαχείριση της μετανάστευσης αποτελεί χρήσιμο εργαλείο που μπορεί να

βοηθήσει στην αποτελεσματική αντιμετώπιση πολλών ζητημάτων: δίνοντας ώθηση στην καλύτερη αξιοποίηση του εργατικού δυναμικού, μεγιστοποιώντας την αξιοποίηση δεξιοτήτων στην αγορά εργασίας, συμπληρώνοντας τομείς απασχόλησης με εργατικό δυναμικό υψηλής ειδίκευσης, βελτιώνοντας την παραγωγικότητα. Κατ' επέκταση, η μετανάστευση είναι εργαλείο με την αξιοποίηση του οποίου η ευρωπαϊκή οικονομία μπορεί να καταστεί πιο ανταγωνιστική και αποδοτική, δημιουργώντας ανάπτυξη και οφέλη τόσο για τις χώρες προορισμού των μεταναστών όσο και για τις χώρες προέλευσης αλλά και για τους ίδιους τους μετανάστες. Αυτή η δυναμική της μετανάστευσης στην οικοδόμηση μιας ανταγωνιστικής και βιώσιμης οικονομίας αναγνωρίζεται τόσο μέσα από την Στρατηγική της Ευρώπης 2020 όσο και μέσα και το Πρόγραμμα της Στοκχόλμης, αλλά κυρίως μέσω της Συνθήκης της Λισαβόνας, η οποία παρέχει πλέον μια στερεή νομική βάση που επιτρέπει στην ΕΕ να θεσπίζει «μέτρα ενθάρρυνσης και στήριξης της δράσης των κρατών μελών με στόχο τη διευκόλυνση της ένταξης των υπηκόων τρίτων χωρών».

Υπογραμμίζεται λοιπόν ότι τα πιο σημαντικά έγγραφα πολιτικής δεν παραλείπουν να καθορίσουν ως σαφή πολιτικό στόχο την ανάγκη για αποτελεσματική ένταξη των νόμιμων μεταναστών, θεμέλιο της οποίας θα πρέπει να είναι ο σεβασμός και η προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η δέσμευση των κρατών μελών της ΕΕ να συνεργαστούν προς την κατεύθυνση αυτή αναδείχθηκε και στο άτυπο Συμβούλιο Υπουργών Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων που πραγματοποιήθηκε τον περασμένο Ιούλιο στη Λευκωσία, κατά τη συζήτηση της Τρίτης Ετήσιας Έκθεσης για τη Μετανάστευση και το Άσυλο που υποβλήθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Όσον αφορά τη δική μας χώρα, η παρουσία σημαντικού αριθμού ανθρώπων από τρίτες χώρες, από άλλη φυλή, άλλη εθνοτική καταγωγή, διαφορετική θρησκεία, χρώμα, πολιτικές πεποιθήσεις, είναι φαινόμενο της τελευταίας εικοσαετίας. Προέκυψε αρχικά λόγω της δικής μας ανάγκης για εργατικά χέρια σε τομείς απασχόλησης που παρουσιάζονταν ελλείψεις, όπως είναι οι τομείς των κατασκευών, της γεωργίας και της κτηνοτροφίας. Στη συνέχεια, με την προοπτική της ένταξης της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αυξήθηκε η έλευση ξένων φοιτητών, οικονομικών μεταναστών και αιτητών ασύλου. Από χώρα προέλευσης μεταναστών, η Κύπρος έχει καταστεί χώρα προορισμού και υποδοχής μεταναστών.

Η στρατηγική που έχουμε εφαρμόσει για ένταξη των μεταναστών βασίζεται στο διεθνές και ευρωπαϊκό δίκαιο μέσω της υιοθέτησης διεθνών και ευρωπαϊκών συμβάσεων, όσο και στην εναρμόνιση της εθνικής μας νομοθεσίας με το ευρωπαϊκό κεκτημένο. Παράλληλα, οι προσπάθειες μας επικεντρώνονται στη λήψη μέτρων τα οποία αντανακλούν τις προκλήσεις της κυπριακής πραγματικότητας.

Τις πολιτικές μας διέπουν οι αρχές της ισότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων λόγω φύλου, φυλής, εθνότητας, όπως αυτές διασφαλίζονται από το Σύνταγμα αλλά και από πληθώρα

Συμβάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων που έχει επικυρώσει η χώρα μας τόσο στα πλαίσια των Ηνωμένων Εθνών όσο και του Συμβουλίου της Ευρώπης, καθώς και από πράξεις της ΕΕ. Συνεπεία τούτου, ήταν σημαντικές όχι μόνο οι αλλαγές στην εθνική μας νομοθεσία αλλά και σε διάφορες συνοδευτικές δράσεις για διάδοση πληροφοριών, ευαισθητοποίηση, ανταλλαγή εμπειριών, κατάρτιση, εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας και πρόσβαση στη δικαιοσύνη, οι οποίες στοχεύουν στην ουσιαστική εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας.

Για τη χάραξη εθνικής στρατηγικής, έχει συσταθεί από το 2007 Εθνική Επιτροπή Εμπειρογνωμόνων για την Ένταξη η οποία, εμπλέκοντας σε μια ευρεία και χρονοβόρα αλλά ταυτόχρονα πολύ παραγωγική διαδικασία διαβούλευσης πολλούς φορείς, όπως είναι οι αρμόδιες κρατικές Υπηρεσίες, η τοπική αυτοδιοίκηση, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις και ΜΚΟ, έχει επεξεργαστεί και εκπονήσει το 2010 Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Ένταξη, για την περίοδο 2010 – 2012.

Το Εθνικό Σχέδιο Δράσης αποτελεί την πρώτη ευρεία, συγκροτημένη και συστηματοποιημένη προσπάθεια που έγινε στην Κύπρο για την εκπόνηση ολοκληρωμένης πολιτικής για την ένταξη. Αναφέρω συνοπτικά ότι το Σχέδιο Δράσης, αποτελείται από 8 άξονες προτεραιότητας, με συγκεκριμένους στόχους και επί μέρους δράσεις υλοποίησής τους, καθώς και χρονοδιαγράμματα, αρμόδιες Υπηρεσίες εφαρμογής και πηγές χρηματοδότησης των δράσεων. Απευθύνεται στους νόμιμα διαμένοντες στη χώρα μας υπηκόους τρίτων χωρών, συμπεριλαμβανομένων των αναγνωρισμένων προσφύγων, των ατόμων που τελούν υπό καθεστώς διεθνούς προστασίας και σε κάποιο βαθμό των αιτητών ασύλου.

Στο πλαίσιο αυτό καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια για συμπερίληψη της ένταξης των μεταναστών σε όλες τις δημόσιες πολιτικές που αφορούν στους τομείς της πληροφόρησης και της εξυπηρέτησης, της απασχόλησης, της εκπαίδευσης, της υγείας, της στέγασης, του πολιτισμού και της συμμετοχικότητας. Το Εθνικό Σχέδιο Δράσης ενεργοποιεί την τοπική αυτοδιοίκηση και τη συμμετοχή εκπροσώπων της κοινωνίας των πολιτών.

Οι πετυχημένες πολιτικές μετανάστευσης είναι εκ των ων ουκ άνευ στις προσπάθειες μας για ανάπτυξη, ευημερία και κοινωνική συνοχή.

Η ένταξη των μεταναστών όμως δεν μπορεί και δεν πρέπει να προσεγγίζεται αποκλειστικά ως οικονομικός στόχος και λογιστικό μέγεθος. Η ιστορία της Ευρώπης και οι αρχές και οι αξίες που διέπουν την Ευρωπαϊκή Ένωση επιβάλλουν ως κοινωνική αναγκαιότητα τη διασφάλιση ενός ασφαλούς περιβάλλοντος διαβίωσης και συνθηκών πλήρους σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της διαφορετικότητας για όλους τους πολίτες που, ανεξαρτήτως καταγωγής, διαμένουν, ζουν, εργάζονται και δραστηριοποιούνται στην ΕΕ. Τα φαινόμενα

ξενοφοβίας και ρατσισμού τα οποία κάτω από τις δύσκολες συνθήκες που έχει δημιουργήσει η παγκόσμια οικονομική κρίση, παρουσιάζονται με ιδιαίτερη συχνότητα και ένταση, υπογραμμίζουν την ανάγκη ανάπτυξης πιο στενής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών προς την κατεύθυνση του συντονισμού των πολιτικών και των δράσεων που έχουν ως στόχο την ένταξη των μεταναστών.

Η χάραξη και η εφαρμογή των πολιτικών για την ένταξη πρέπει να ακολουθεί ένα ολιστικό μοντέλο που θα εμπλέκει στη διαδικασία όλα τα επίπεδα κάθετης διακυβέρνησης – τοπικό, περιφερειακό, εθνικό και ευρωπαϊκό – και ταυτόχρονα να ενσωματώνει στο διάλογο όλους τους σχετικούς και δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς, απαραίτητα όμως και την κοινωνία των πολιτών και ασφαλώς τους ίδιους τους μετανάστες. Η ίση μεταχείριση αφορά όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τους θεσμούς της, αφορά τους εμπλεκόμενους φορείς, αφορά την κοινωνία ευρύτερα, αφορά και είναι ευθύνη του κάθε ενός από εμάς.

Migration, equality and the EU:
Cyprus suggests we've got reasons to worry

The EU's 'noble myth' makes Europe the natural home of equality and human rights. But the record suggests that's not the case for migrants - and so long as national governments insist on austerity as the basis for policy, nor is it for anyone else either.

26 November 2012 - Don Flynn, Director of the Migrants Rights Network
http://www.migrantsrights.org.uk/blog/2012/11/migration-equality-and-eu-cyprus-suggests-we-ve-got-reasons-worry

My trip to Nicosia last week to attend a PICUM-organised conference on migrants and the right to equal treatment in Cyprus brought with it the opportunity to hang around the fringes of the EU Presidency sponsored "Equality Summit". The summit takes place annually to review equality and discrimination issues across the region.

As you'd expect, the EU event was considerably larger and more glittering than the PICUM conference. The latter was constructed around the reports of activists from Cyprus's migrants' rights campaigning group, KISA. But what it lacked in status was made up for by the contribution of community leaders - they gave vivid accounts of how the country's migrant population (which

makes up over one in ten of the residents of the Republic of Cyprus) is becoming dangerously marginalized.

In KISA's analysis, the growth of the migrant community in Cyprus over the last ten to 15 years has been closely related to the wider economic circumstances of the population at large. According to leading academic commentators on Cyprus – Nicos Trimikliniotis and Fulias-Souroulla – the country turned towards market-orientated economic strategies after Cyprus joined the EU. This led to rapid growth in low-wage, insecure jobs for many Cypriot women and, increasingly, for migrant women from countries including the Philippines and Sri Lanka. According to the Ministry of the Interior, there are now 36,000 migrant domestic workers in Cyprus, making up 97% of total employment in this sector. This represents 20% of all female employment and 9% of total employment in Cyprus.

However, few alarm bells seem to be ringing within the Cypriot government about the fact that Cyprus's emergence as a fast-growing market rests largely on the exploitation of women – and migrant women in particular. Indeed, in recent times the Cypriot government has responded to growing unemployment by making life for its migrant workers even more precarious. Migrant domestic worker contracts are limited to four years, for example, after which the worker is expected to leave the country.

Across the EU this growing precariousness has been associated with the rise in in-work poverty. According to the Joseph Rowntree Foundation's "Austerity in the UK" review, two-thirds of all people living in poverty in this country are in employment. As in Cyprus, low paid jobs are often taken by women workers, in sectors which are either directly or indirectly dependent on migrant labor.

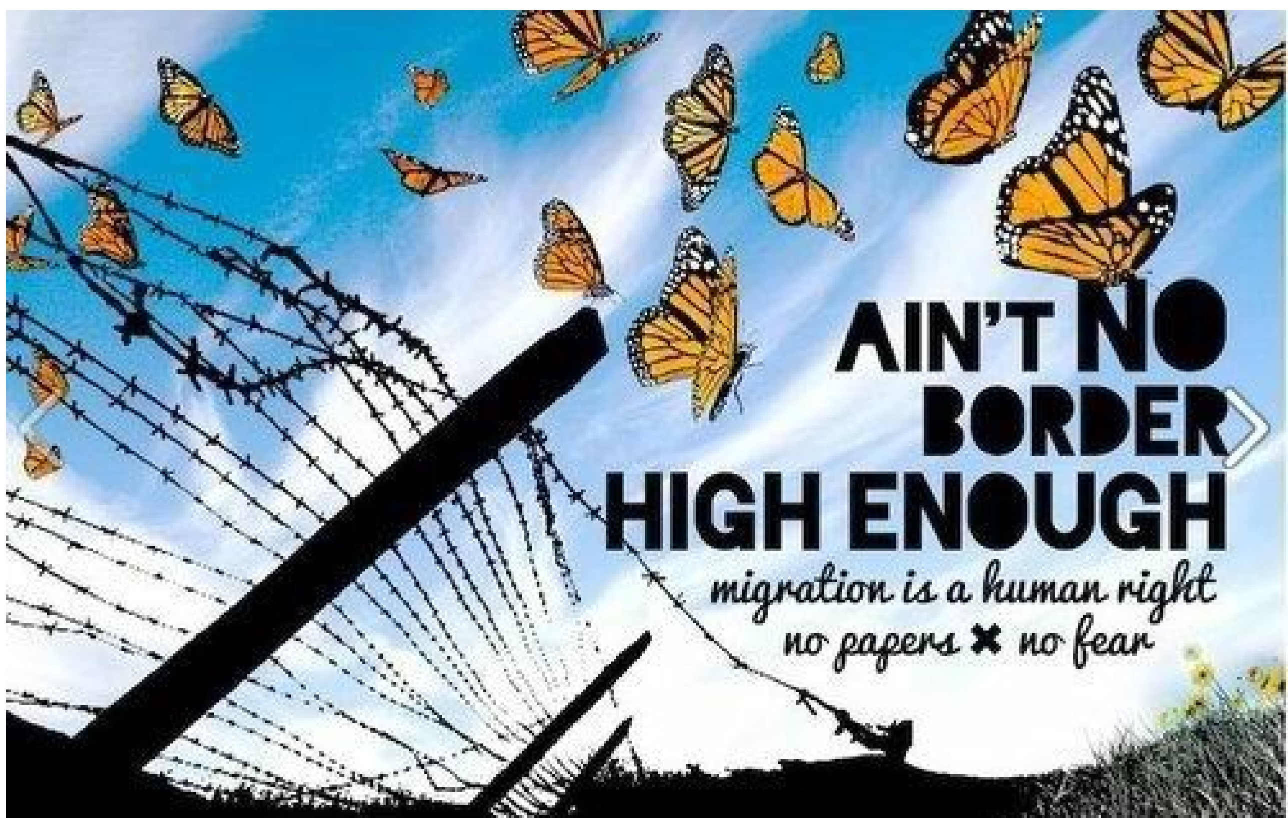
So how was all this reflected within the EU Equality Summit? The EU has acknowledged that migration will have to remain high if it is to reach its "Europe 2020" goal – which envisages a 75% labor market participation rate in the EU by 2020. This is partly connected to demographic factors, but also to the recognized need to bring in skills which will promote competitiveness in global markets. But there seemed little sense at this event of how the EU would address the wider equalities issues related to migration in a time of austerity politics.

In fact, the summit brought some self-congratulation from representatives of the EU institutions, claiming that equalities strategies are already built into the basic outlook of the EU and the governments of the member states. "Equality and non-discrimination is essential to secure growth", thundered one side, ignoring the fact that the majority of growing economies are marked by appalling and increasing levels of inequality across the region.

Meanwhile, a degree of sobering realism came from people with expert knowledge on how things look on the ground. Susana Pavlou of the European Women's Lobby delivered a devastating analysis of how austerity policies are impacting on the lives of women across the EU, pushing hundreds of thousands out of decent jobs through public sector cuts whilst simultaneously slashing key benefits and services. Fintan Farrell, director of the European Anti-Poverty Network, offered up a review of growing hardship which showed how unlikely it is that the EU will see prosperity and fairness by 2020.

Outside the conference, Cyprus was hearing the news that it had become the fourth EU country to require a bailout to save its stricken banks. The terms of the deal will require deep cuts in what are already very basic levels of welfare support and escalating hardship for much of its population. The 'sister party' of Greece's *Chrysi Avgi* –Golden Dawn – the far right Hellenic-nationalist ELAM party – prowls the streets with the message that a Cyprus without migrants (and Turkish Cypriots) is the answer to all the country's problems.

At least KISA is there to contradict this absurd claim. They can lead the case that, if Cyprus is to regenerate hope of a decent future, solidarity between all Cypriots and the country's migrant workers will be needed over the anti-equality logic of austerity.

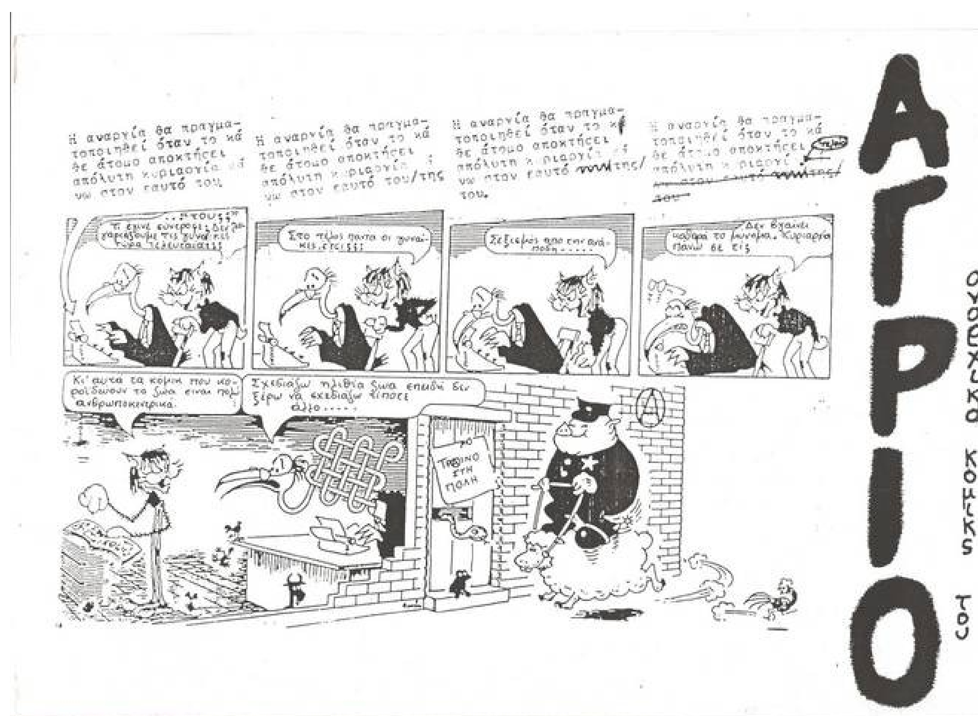

ΓΚΡΑΦΙΤΙ

Ο Αγριόγατος ... παραμένει ο ίδιος!

Από το Τραίνο στην Πόλη μέχρι τη Δέφτερη Ανάγνωση

Αυτό το γκράφιτι αφιερώνεται από ολόκληρη τη συντακτική ομάδα στον υπεύθυνο δημοσίων σχέσεων της Δέφτερης Ανάγνωσης, έναν πραγματικό αγριόγατο, οι «απαιτήσεις» του οποίου μετά από δύο δεκαετίες παραμένουν οι ίδιες. Βρείτε τις διαφορές στις πιο κάτω γελοιογραφίες και θα καταλάβετε τι ακριβώς εννοούμε!

ΓΑΤΟΣ

Donald Rooum

ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΟΥ WILDCAT ΤΟΥ Donald Rooum. Ο ΑΓΡΙΟΓΑΤΟΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΑΙΡΟΥΣ ΣΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ "FREEDOM" ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΕ ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ.

ΑΓΡΙΟ

αναρχικά κόμικς του

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

‘Αλήτες’ Τροικανοί !

Χ. Μ

Οι τρομοκρατικές μεθόδοι, που ακολουθούνται από το κλιμάκιο της τρόικας και κατ’ επέκταση από το ΔΝΤ, γίνονται ολοένα και πιο αισθητές. Μέτρα όπως ΑΤΑ, Συνταξιοδοτικό, ιδιωτικοποιήσεις ημικρατικών και χρήση εσόδων από φυσικό αέριο γιααποπληρωμή χρέους αποτελούν τις δικές του κόκκινες γραμμές. Η πολιτική της αυστηρής λιτότητας, η οποία έχει, ήδη, αποδειχθεί πως είναι αναποτελεσματική (βλ. Ελλάδα) σερβίρεται στο κυπριακό κοινό, ούτε ως σανίδα σωτηρίας, αλλά ούτε ως επιλογή. Είναι μια ξεκάθαρη προσταγή των εκπροσώπων του κεφαλαίου που απειλεί να ανατινάξει τον κυπριακό κοινωνικό ιστό στον αέρα.

Ήρθε, λοιπόν, η ώρα να κάνουμε την αυτοκριτική μας και να δούμε πως οι τρείς λιγότερο δημοφιλείς θεσμοί, σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα, στην Κύπρο, τράπεζες, κόμματα και πολιτικοί έχουν φέρει τον Κύπριο εργαζόμενο στο χείλος του γκρεμού.

Είναι ξεκάθαρο πως οι αλαζονικές και ερασιτεχνικές κινήσεις και αποφάσεις των ΔΣ των δύο μεγάλων Κυπριακών τραπεζών, Κύπρου και Λαϊκής, οδήγησαν την κυπριακή οικονομία στα χέρια των Ευρωπαίων δανειστών. Όταν κάποιος προβαίνει σε μια παρανομία, η άγνοια του νόμου δεν αποτελεί δικαιολογία. Διερωτούμαι πώς οι συγκεκριμένοι τραπεζίτες αναμένουν σύσσωμο τον κυπριακό λαό να δεχθεί φτηνές δικαιολογίες του τύπου «δεν ξέραμε!». Όχι κύριοι, γνωρίζατε και κατά πολύ μάλιστα, ότι ποντάρατε τις γενιές του σήμερα και του μέλλοντος για να δείτε τα εκατομμύρια σας να γίνονται ΔΙΣεκατομμύρια. Η συγκάλυψη των οικονομικών αυτών εγκλημάτων συνεχίζεται και η ατιμωρησία παραμένει. Ναι, θέλουμε να δούμε στο σκαμνί αυτούς, που αδίστακτα και ετσιθελικά, θα οδηγήσουν τους Κύπριους εργαζόμενους στη φτώχεια, στην ανεργία και πολύ σύντομα στο δρόμο και σε διάφορα παγκάκια…

Σε περιόδους κρίσης τα κόμματα θυμούνται τον ‘ιεραποστολικό’ τους χαρακτήρα και σκοπό, και παρουσιάζονται ως σωσίες που θα βγάλουν τη χώρα από το αδιέξοδο. Πλησιάζουν εκλογές και όλοι θυμήθηκαν να το παίξουν εργατοπατέρες. Όλα τα κόμματα ανεξαιρέτως, φέρουν ακέραια ευθύνη στη δημιουργία ενός διαχωριστικού πέπλου, ανάμεσα στο δημόσιο και ιδιωτικό υπάλληλο. Οι ιδιωτικοί υπάλληλοι έχουν, ήδη, στήσει στον τοίχο τους ‘διεφθαρμένους’ του δημοσίου και αναμένουν πως και πως την τρόικα να αποκόψει τα δικά τους κεκτημένα, αγνοώντας πως θα έρθει και αυτούς η σειρά τους, αφού οι εργοδότες παραμονεύουν στη γωνιά για να μειώσουν μισθούς σε περιόδους λιτότητας. Οι κατηγορίες εργαζομένων είναι δύο: χαμηλόμισθοι και υψηλόμισθοι.

Οι κυβερνώντες συνεχίζουν να ευνουχίζουν τις συνδικαλιστικές οργανώσεις για αποφυγή κινητοποιήσεων δίνοντας υποσχέσεις και διαβεβαιώσεις πως δεν υπάρχει άλλη σωτηρία. Από τη στιγμή, όμως, που τα ΔΣ ημικρατικών οργανισμών και η ΕΔΥ απαρτίζονται από μέλη, που πρέπει να χρωματιστούν κομματικά, λες και δεν υπάρχουν άξιοι τεχνοκράτες στην Κύπρο, η δημιουργία ενός αβέβαιου οικονομικά δημόσιου και ημιδημόσιου τομέα, έπρεπε να βαραίνει τα ίδια τα κόμματα, αφού η λέξη αξιοκρατία πρέπει να είναι χωσμένη κάτω από κανένα μαξιλάρι, ξέρετε από τα πολλά εκείνα στα οποία κάθονται.

Το να προσπαθούν τα κόμματα και οι πολιτικοί αξιωματούχοι, να παρουσιάζουν τους Τροικανούς σαν ‘διαβολάκια΄, που ήρθαν από το πουθενά για να αφαιμάξουν την κυπριακή οικονομία, είναι μια πολύ εύκολη λύση. Ο κυπριακός λαός αυτό που χρειάζεται είναι μια πολιτεία δυνατή που να εμπνέει εμπιστοσύνη και αξιοπρέπεια. Ίσως ένα mea culpa από τις πολιτικές δυνάμεις του τόπου να οδηγούσε τον κυπριακό λαό, να χαράξει μια νέα πορεία και να πιστέψει στον αγώνα για το καλό του τόπου. Στο νησί, όμως, της

ατιμωρησίας, αλλά και της μηδενικής παραδοχής λαθών, δεν περιμένουμε και θαύματα. Όσο για αγώνες πιο δύσκολα φαίνονται τα πράγματα, αφού ο Κύπριος συνεχίζει ξέγνοιαστος να γεμίζει τα διάφορα café, οι συνδικαλιστές πηγαινοέρχονται στα υπουργεία με τα πολυτελή αυτοκίνητα τους, και οι φοιτητές που ίσως να μην έχουν, καν, ακουστά κάποιο Μάη του ’68, συνεχίζουν να μην λαμβάνουν μέρος σε κινητοποιήσεις, γιατί δεν ξέρουν τι πρέπει να φορέσουν.

Τελικά, η τρόικα που χρειαζόμαστε είναι αυτή που θα αναδιαρθρώσει, όχι τα χρέη των τραπεζών, αλλά το ήθος και τις προ πολλού χαμένες αξίες.